

Erasmus+ restART for ART Project

2020-1-RO01-KA227-ADU-095778

Rezultatul intelectual 1 "Mapare culturală"

Sprijinul Comisiei Europene pentru producerea acestei publicații nu constituie o aprobare a conținutului, care reflectă doar opiniile autorilor, iar Comisia sau Agenția Națională nu pot fi considerate responsabile pentru orice utilizare care ar putea fi făcută informațiilor conținute acolo.

Partenerii Proiectului

Coordonator din Romania:

Asociatia "Centrul pentru Dezvoltarea Instrumentelor Structurale"
(CPDIS)

E-mail: asociatia_cpdis@yahoo.ro

Web Page: <http://www.cpdiss.ro>

Facebook: <https://facebook.com/AsociatiaCpdiss/>

Partener din Letonia:

"Creative minds for Culture"

E-mail: mindsforculture@gmail.com

Web Page: <http://www.mindsforculture.com>

Facebook: <https://www.facebook.com/CreativeMindsforCulture>

Partener din Spania:

"Academia Postal Tres"

E-mail: info@postal3.es

Web Page: <http://www.postal3.es>

Facebook: <https://www.facebook.com/academiapostal3>

Partener din Turcia:

"Belen Kaymakamlığı"

E-mail: belenkaymakamligiab@gmail.com

Web Page: <http://www.belen.gov.tr>

Facebook: <https://www.facebook.com/groups/belenkaymakamligiprojeofisi>

Cuprins

LETONIA

Introducere - Descrierea LETONIEI	4
Capitolul 1 – Cultura națională și influențele culturale	6
Capitolul 2 – Cultura locală, evenimente și manifestări culturale	10
Capitolul 3 - Parteneri culturali locali, descriere și activități	14
Capitolul 4 - Situația culturală în contextul COVID-19	16
Capitolul 5 - Centralizarea datelor și analiza studiului.....	18

SPANIA

Introducere - Descrierea Spaniei	26
Capitolul 1 – Cultura națională și influențe culturale	29
Capitolul 2 – Cultura locală, evenimente și manifestări culturale	31
Capitolul 3 - Cultural local partners, description and activities	34
Capitolul 4 - Situația culturală în contextul COVID-19	36
Capitolul 5 - Centralizarea datelor și analiza studiului.....	39

ROMÂNIA

Introducere - Descrierea României	52
Capitolul 2 - Cultura locală, evenimente și manifestări culturale	57
Capitolul 3 - Parteneri culturali locali, descriere și activități	60
Capitolul 4 - Situația culturală în contextul COVID 19	63
Capitolul 5 – Centralizarea datelor și analiza studiului	65

TURCIA

Introducere-Descrierea Turciei	78
Capitolul 1 - Cultura națională și influența culturii	80
Capitolul 2 – Cultura locală, manifestări și evenimente culturale	83
Capitolul 3 – Parteneri culturali locali, descriere și activități.....	85
Capitolul 4 – Situația culturală în contextul pandemiei COVID 19.....	87
Capitolul 5 – Centralizarea datelor și analiza studiului	89

Maparea culturală a LETONIEI

Introducere - Descrierea LETONIEI

Letonia este unul dintre cele trei state baltice, care se află lângă Marea Baltică, în Europa de Est. Letonia este un stat membru atât al Uniunii Europene, cât și al NATO. Letonia și-a declarat independența pe 18 noiembrie 1918, însă în perioada 15 iunie 1940 - 21 august 1991 a fost ocupată de două țări - Germania și Uniunea Sovietică.

Letonia are granițe cu Estonia, Lituania, Belarus și Rusia, iar datorită locației sale, cultura letonă, evenimentele istorice, compoziția etnică și religia au fost influențate. Letonia este împărțită în patru regiuni: Vidzeme, Zemgale, Kurzeme și Latgale.

Potrivit sondajelor, doar 14% din populația Estoniei se consideră religioasă, majoritatea lituanienilor se identifică ca fiind catolici, dar în Letonia atât luteranii, cât și catolicii sunt în număr mare, iar acest lucru este legat de aspectele istorice. În Letonia, al treilea grup religios ca mărime este ortodox, care a fost afectat de evenimente istorice și de localizarea geografică a țării.

Letonia are 1,9 milioane de locuitori (din care 62,5% sunt letoni, 24,7% - ruși), singura limbă oficială fiind letona.

Momentele domniei Suediei (secolele XVI-XVIII) sunt considerate a fi vremuri de aur în istoria țării, în care, atât o parte a Letoniei – Vidzeme, cât și o parte a teritoriului estonian se afla sub domnie Suediei. În așa-numita perioadă suedeză, Universitatea Tartu a fost înființată în Estonia (1632) - în contextul statelor baltice, o instituție de învățământ superior de prestigiu care a jucat un rol major în dezvoltarea culturală a Letoniei în secolul al XIX-lea.

În secolul al XVIII-lea, ca urmare a luptelor dintre marile puteri care au predominat în regiunea baltică, teritoriul Letoniei a fost inclus în componența Rusiei țariste. Cronologic, s-a întâmplat în trei etape: Rusia, prin câștigarea Suediei în Marele Război al Nordului (1700-1721), a inclus Vidzeme și Riga pe teritoriul său, după aceea - în 1772 - Rusia a adăugat județele Daugavpils, Rezekne, Ludza și Viļaka. În 1795, Rusia a adăugat teritoriul Kurzeme și Zemgale ca rezultat al divizării celei de-a Treia Republici Poloneze¹. Trebuie menționat faptul că în timpul Inflanty, credința catolică a fost întărită în Latgale, care în zilele noastre este, de asemenea, cea mai comună religie din regiune.

Vorbind despre secolul al XIX-lea, în aspectul cultural al regiunii baltice trebuie să se menționeze clar așa-numiții tineri letoni („jaunlatvieši” - în letonă). Tinerii letoni erau un grup de oameni activi din punct de vedere politic, educați la Universitatea Terbata (acum Universitatea Tartu), care, în contextul ideii de liberalism și naționalism occidental, a contribuit activ la formarea identității naționale și la modernizarea societății și economiei baltice. Mișcarea națională inițiată de tinerii letoni a determinat direcția dezvoltării letone în continuare prin crearea și diseminarea noțiunii de națiune unită de o limbă, origine, experiență și interese comune de dezvoltare².

¹ <https://enciklopedija.lv/skirklis/22240-Latvijas-teritorijas-iek%C4%BCau%C5%A1ana-cariskaj%C4%81-Krievij%C4%81>

² <https://enciklopedija.lv/skirklis/20823-jaunlatvie%C5%A1i-un-tautisk%C4%81s-atmodas-laikmets-Latvij%C4%81>

Articolele politice ale tinerilor letoni în limbile germană și rusă au exprimat ideile privind transformarea dorită a provinciei baltice și obiectivele naționale de dezvoltare ale poporului leton. În perioada 1862-1865, tinerii letoni au fost responsabili de publicarea ziarului „Ziare din St.Petersburg” și, cu ajutorul acestui ziar, au fost informați cu privire la ideile tinerilor letoni. Printre noii letoni s-au numărat literați precum Juris Alunans, Auseklis, Andrejs Pumpurs, precum și publicistul Krisjanis Valdemars.³

După revoluția rusă din 1905, s-a ridicat ideea frecventării unei școli elementare obligatorii de 6 ani, precum și posibilitatea de a învăța în limba maternă. A fost susținută și presupusa cerere radicală de separare a școlii de biserică. În timpul revoluției, au fost distruse valori materiale semnificative acumulate de-a lungul mai multor generații, precum și opere de artă, documente istorice și resurse umane; mulți oameni au fost reprimăți, mulți au emigrat și au format diaspora letonă în multe țări din întreaga lume. A fost prima luptă a națiunii letone împotriva unei mașini care se autoguvernează pentru a înființa un stat democratic.

Letonia și-a declarat independența la 18 noiembrie 1918. Declarația de independență a permis înființarea Guvernului provizoriu leton și înființarea aparatului de stat.⁴

La 15 mai 1934 a fost organizată o lovitură de stat și, ca urmare, prim-ministrul Karlis Ulmanis a stabilit un regim autoritar în Letonia - așa-numitele timpuri ale lui Ulmanis („Ulmanlaiki” - în letonă). În timpul regimului a existat o industrie în plină expansiune, exportul de unt și slănină s-a extins (ceea ce a îmbunătățit mult economia țării), s-a ridicat conștiința națională, s-au evidențiat valorile și tradițiile naționale. Naționalismul s-a manifestat și prin distribuirea bugetului de stat, deoarece ajutorul economic era aplicabil în principal letonilor.

La 15 iunie 1940 regimul s-a schimbat din nou, când Uniunea Sovietică a invadat teritoriul Letoniei și l-a ocupat.

Până în 1941, când au avut loc deportările în masă ale națiunii, reprezentanții regimului au avut grijă de persoanele valoroase letone și de cei bogați care urmau să fie eradicați, de exemplu, proprietarii de terenuri, grăniceri, naționaliști. Au avut loc arestări și listarea persoanelor nedorite. Regimul de ocupație a afectat, de asemenea, sectorul cultural, deoarece orice expresie națională sau religioasă putea fi sancționată penal, de către Comitetul Național de Securitate.

În iunie 1941 teritoriul leton a fost ocupat de Germania și acel regim a rămas până la sfârșitul anului 1944.

Sub acest regim, Letonia și-a pierdut din nou o mare parte dintre valorile umane, precum și multe clădiri culturale și istorice și aproape toate facilitățile economice majore au fost bombardate.

³ <https://enciklopedija.lv/skirklis/20823-jaunlatvie%C5%A1i-un-tautisk%C4%81s-atmodas-laikmets-Latvij%C4%81>

⁴ <https://enciklopedija.lv/skirklis/20773-1905-gada-revol%C5%ABcija-Latvij%C4%81>

În perioada 1944-1945 Uniunea Sovietică a ocupat teritoriul leton pentru a doua oară. S-a stabilit că teatrul, literatura, muzica și arta nu pot avea decât conținut socialist. În această perioadă, toți autorii și lucrările care nu îndeplineau criteriile luptei proletare și de clasă au fost excluși din patrimoniul istoriei culturii letone. Toate manifestările culturale care au fost considerate inacceptabile de ideologii Partidului Comunist sau ai căror reprezentanți au refuzat să coopereze cu puterea sovietică, au fost supuși persecuției. O a doua fază a deportărilor în masă a fost organizată în 1949, afectând atât compoziția, cât și conștiința rezidenților letoni.⁵

Regimul sovietic din Letonia s-a încheiat abia pe 21 august 1991, dar ultimele unități militare au plecat în 1994.

Capitolul 1 – Cultura națională și influențele culturale

Având în vedere locația geografică și evenimentele istorice descrise mai sus, patrimoniul cultural intangibil al Letoniei arată impactul diferitelor culturi. Se exprimă, de exemplu, în zona de frontieră a țării - există o schimbare în culore și a etnografiei (în modelele și culorile mănușilor, păturilor, șosetelor).

Patrimoniul cultural intangibil este influențat și de religie. De exemplu, în luna mai, în Latgale, lângă crucile în aer liber, există („maijadziedājumi” - în letonă) - cântece dedicate Sfintei Fecioare Maria. Această tradiție este moștenită din generație în generație. În timpul ocupației sovietice, crucile au fost rupte, deci nu erau disponibile în toate satele, în acest caz cântarea avea loc în cimitir.⁶

Sărbătoarea națională a cântecului și dansului leton (în continuare - sărbătoare) este considerată o componentă importantă a culturii letone. Începutul acestui festival este în 1873. Este o sărbătoare a patrimoniului folcloric leton cu scopul de a uni națiunea și a consolida identitatea națională. Sărbătoarea, organizată la fiecare 5 ani, reunește zeci de mii de participanți din toată Letonia și din întreaga lume. Această adunare globală a letonilor și expresia culturală unică a țărilor baltice este inclusă pe lista reprezentativă UNESCO a patrimoniului cultural intangibil.

Sute de coruri de nivel de amator, grupuri de dansuri populare, precum și muzicieni de orchestră, grupuri de folclor, trupe de teatru de amatori, membri ai studiourilor de arte aplicate și arte plastice și alți meșteri implicați în susținerea tradițiilor etnice converg în capitala, Riga, pentru a lua participă la sărbătoare. Scopul său este atât de a evidenția tradițiile și dansuri populare, cât și de a prezenta lucrări noi ale compozitorilor și coregrafilor letoni contemporani.

⁵ <https://enciklopedija.lv/skirkli/22220-padomju-otrreiz%C4%93j%C4%81-okup%C4%81cija-Latvij%C4%81>

⁶ <https://www.lsm.lv/raksts/arpus-etera/arpus-etera/maija-dziedajumus-vilanu-novada-pandemija-neaptureja-ekspedicijas-atskats.a364997/>

În contextul sărbătorii, trebuie menționat regimul sovietic descris mai sus, timp în care sarcina principală a sărbătorii a fost recunoașterea înfloririi culturii naționale letone în Republica Socialistă Sovietică Letonia.⁷

În ceea ce privește muzica populară, trebuie remarcat faptul că abilitățile asociate cu aceasta sunt în principal moștenite oral. Începând cu a doua parte a secolului al XX-lea, muzica populară include și muzica și cântarea grupurilor de folclor⁸. Cele mai cunoscute instrumente ale muzicii populare sunt kokle (instrument cu coarde smulse) și trideksnis (instrument de percuție cu mâner scurt din lemn, folosit prin agitare).

Sărbătoarea națională a cântecului și dansului leton. *Fotografie publicitară.*

Trideksnis. Foto de pe
<https://www.tautasmuzikasinstrumenti.lv/>

⁷ <https://kulturaskanons.lv/archive/dziesmu-svetki/>

⁸ <https://enciklopedija.lv/skirklis/27966-latvie%C5%A1u-tautas-m%C5%ABzika>

Producția de ceramică este cea mai des întâlnită în două regiuni din Letonia - Latgal și Kurzeme. Creatorii de ceramică din Letonia realizează două tipuri de vase din ceramică: negru și glazurat. Crearea ceramicii vitrate a început în jurul anului 1930⁹. Ceramica neagră este de asemenea comună în Estonia și Lituania, dar este cel mai frecvent dezvoltată în regiunea Latgale din Letonia. Se crede că, în zilele noastre, ceramica neagră este mai căutată, deoarece nu folosește glazură industrială și tehnologii moderne - singurele componente sunt argila, cuptorul și lemnul. Producția acestui tip de ceramică păstrează și promovează în primul rând abilitățile ancestrale, în al doilea rând, procesul de creație este ecologic, ceea ce este important pentru o mare parte a societății din secolul XXI.

Tradițiile de olărit din Latgale sunt moștenite atât de la familie, cât și prin învățarea de la maeștrii olari, dar și în diferite școli specializate, de exemplu școala de olărit („Pudnikuskula” - în letonă) din județul Kraslava. Cel mai frecvent, creatorii de ceramică realizează sfeșnice, fluier (fluier de lut sub formă de animal sau pasăre), farfurii, boluri și căni.

Din punct de vedere istoric, letonii provin din țărani, astfel încât alimentele naționale s-au format și într-un mediu rural. Prin utilizarea ingredientelor naturale locale, au apărut de-a lungul timpului mai multe feluri de mâncare specifice Letoniei și zonei Baltice. La mijlocul secolului al XIX-lea, fermele letone erau naturale - oamenii mâncau ei înșiși ceea ce cultivaseră. În acea perioadă carnea nu se servea în fiecare zi, ci doar ca mâncare de sărbătoare.¹⁰

Cunoașterea rețetelor locale și capacitatea de a le găti sunt, de asemenea, considerate a face parte din patrimoniul intangibil. În timpul regimului autoritar Ulmanis, cele mai iscusite soții erau numite stăpâne („saimniece” - în letonă) și își câștigau existența prin pregătirea meselor de Sărbătoare. Principala școală gospodărească din Letonia a fost „Kaucminde” din regiunea Zemgale. Până astăzi, acești absolvenți ai școlii sunt văzuți ca o valoare națională importantă. În această școală menajeră (doar pentru femei) au fost predate abilități precum meșteșugul, cultura bucătăriei și a mesei, gestionarea grădinăritului, creșterea animalelor și agricultura. Kaucminde a existat ca unitate suverană între 1923 și 1943¹¹. În timpul regimului autoritar Ulmanis au fost promovate exporturile de unt și slănină și au fost construite fabrici de zahăr, care au influențat obiceiurile de gătit, de exemplu, s-a dezvoltat tradiția coacerii așa-numitelor prăjituri țărănești, unde erau folosite ingrediente crude.

În timpul ocupației sovietice, meniul leton rasols (salată de legume cu carne) a devenit foarte comun. În zilele noastre, este încă un fel de mâncare popular în Letonia, mai ales în timpul sărbătorilor. Având în vedere marele teritoriu al Uniunii Sovietice, în bucătăria letonă se regăsește, de asemenea, impactul fostei republici sovietice, de exemplu, shashlik și solyanka.

⁹ <https://kulturaskanons.lv/archive/latgales-podnieciba/>

¹⁰ <https://enciklopedija.lv/skirklis/4980-nacion%C4%81l%C4%81-virtuve-Latvij%C4%81>

¹¹ <https://www.delfi.lv/turismagids/latvijas-pilis-un-muizas/celojums-laika-brukosa-saimniecu-kalve-kaucminde-muiza.d?id=49697059>

În zilele noastre, conceptul de gastronomie națională a devenit marginal datorită globalizării, dar există încă mâncăruri individuale care sunt considerate a fi o parte importantă a patrimoniului gastronomic leton. De exemplu, mazărea cenușie cu slănină, sklandrauši (o plăcintă dulce, făcută din aluat de secară și umplută cu pastă de cartofi și morcovi), Jānicheese (brânză de lapte acru cu semințe de chimen), cvas (o băutură ușor alcoolică din cereale mixte fermentate) și pește afumat.

Sklandrauši. Fotografie de Reinis Hofmanis

Capitolul 2 – Cultura locală, evenimente și manifestări culturale

În total, 99 de componente culturale ale Letoniei sunt incluse în Canonul culturii letone, care, ca și alte țări europene, a fost creat ca un set de opere de artă și valori culturale și reunește realizările majore în cultură din toate timpurile națiunii.

În Canonul culturii letone din cultura tradițională sunt incluse cultura Liv, cultura cimitirului și Biroul morților, ajunul verii, ceramică latgaliană, pâine de secară, centura Lielvārde, jocul kokle, cântare letonă multipartă, cântece populare letone („Latvju dainas” - în letonă), costume populare, sărbătoarea națională a cântecului și dansului leton, spațiul cultural Suiti și serviciile din mai.

O manifestare specială a culturii cimitirului este Festivalul Cimitirului („kapu svetki” - în limba letonă), care include atât ritualuri comemorative publice, cât și individuale, care unește comunități diferite prin amintire, demonstrează și menține valorile și menține un sentiment de identitate. Tradiția letonă a Festivalului Cimitirului a început să se formeze în prima jumătate a secolului al XIX-lea.¹²

Tradiția unică catolică de a cânta psalmi latgalieni, numită Oficiul morților („mirušo oficijs” - în limba letonă) este practică și astăzi în regiunile de est ale Letoniei - parohiile catolice de pe coasta stângă a râului Daugava și Latgale. Deși poate părea destul de nefast, scopul său este să ne rugăm și să mijlocim pentru sufletele rudelor decedate, inițial în primele zile imediat următoare morții unei rude și înainte de înmormântare și, de asemenea, la un an după decesul lor. Tradiția este o parte importantă a procesului de doliu. De asemenea, este considerat tot mai mult un simbol al identității latgaliene.¹³

¹² <https://kulturaskanons.lv/archive/kapu-kopsanas-tradicija/>

¹³ <https://kulturaskanons.lv/archive/miruso-oficijs/>

Dainas (cântece populare letone) au fost colectate și documentate de către baronii Krišjānis la începutul secolului al XX-lea. Ei a scris dainele, care în final s-au ridicat la șase volume, intitulate „Latvju dainas”, publicate între 1894 și 1915, conținând aproximativ 300 000 de texte. Pentru a ajuta la colectarea textelor într-o manieră sistematică, baronii au creat un dulap din lemn cu 70 de compartimente pentru catalogarea dainelor. În 2001, acest cabinet a fost inclus în Patrimoniul UNESCO Memoria Lumii. Materialul sursă care a fost trimis către baroni de mii de informatori din întreaga Letonie este format din peste 350.000 de bucăți mici de hârtie scrise manual, cu dimensiunea de doar 3 × 11 cm, completate cu adnotările și notele de editare ale baronilor. Acest cabinet se află acum în Biblioteca Națională a Letoniei din Riga.¹⁴

Cabinetul de daine. Fotografie de Didzis Grodzs

¹⁴ <https://kulturaskanons.lv/archive/latvju-dainas/>

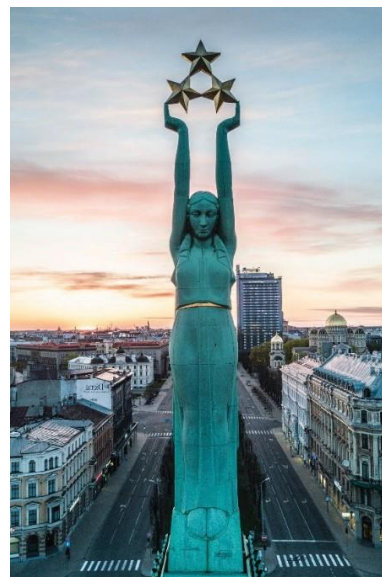
Câțiva scriitori letoni sunt incluși în secțiunea de literatură a Canonului culturii letone - Imants Ziedonis, Ojars Vaciētis, Karlis Skalbe, Rainis, Rudolfs Blaumanis, frații Reinis Kaudzite și Matiss Kaudzite, Regina Ezera, Uldis Berzins, Vizma Belsevica, Eriks Adamsons, Janis Poruks, Janis Jaunsudrābins, Aleksandrs Caks și lucrările lor.

„Uneori bănuiesc că Dumnezeu lucrează cu mine de parcă aș fi o minge de fotbal. Își trage piciorul înapoi și mă lovește în coaste. (Cum își obține Dumnezeu loviturile până la urmă!) Cine știe unde este poarta, de unde să știu cu cine joacă? Ar fi putut să mă potrivească cu diavolul, cu Firsov sau cu Pelé sau cu băieții de acolo din curte, dar el - nu, se joacă singur cu el însuși.” Imants Ziedonis, „Epifanii”, anii 1970

15 lucrări individuale specifice selectate în secțiunea de arte vizuale a Canonului culturii letone, de exemplu, Monumentul libertății (1931-1935) de Karlis Zale, trei peisaje (1910, 1934) de pictorul Vilhelms Purvītis, pictând „După slujbă” (1894) de Janis Rozentals și alții.

12 filme au fost selectate în sectorul cinematografic al Canonului culturii letone, marcând repere importante în arta cinematografică letonă, indiferent de popularitate, de exemplu, „A Limousine the Color of Midsummer's Eve” (1981), „The Swamp Treader” (1966) și „Respirați adânc” („Patru cămăși albe”) (1967).

În secțiunea de artă a spectacolelor a Canonului culturii letone sunt evidențiate 15 indivizi și forme de artă create de personalități, care au determinat și încă determină arta scenică profesională a Letoniei, de exemplu, teatrul asociat lui Olgerts Kroders, Alvis Hermanis ca director al Teatrului Nou din Riga, Eduards Smilgis ca fondator al Teatrului Daile, actorul Uldis Pucītis și alții.

Monumentul Libertății.
Fotografie de Reinis Vilnis
Baltiņš

Secțiunea de arhitectură și design din Canon constă dintr-un set divers de 18 valori diferite. Include atât valori notabile și apreciate universal, cât și autorii lor, precum și lucrări mai puțin cunoscute și valori locale, de exemplu, moneda națională letonă - Latvian Lat, camera Minox (proiectată de Valters Caps), Palatul Rundāle, Memorialul Salaspils, clădirea Biblioteca Națională a Letoniei, denumită și Castelul Luminii (Gaismas pils), care a fost inclus în Patrimoniul UNESCO și arhitectul său Gunars Birkerts.

Secțiunea de muzică a Canonului este formată din 12 valori, compuse atât din compozitori, cât și din muzicieni, de exemplu, melodia „The Castle of Light” (1899) pentru cor mixt de compusă de Jazeps Vītols, opus „Musica dolorosa” (1983) pentru orchestra de coarde compusă Peteris Vasks, compozitorul Raimonds Pauls și „A 4-a simfonie”, (1973) de compozitorul Imants Kalnins.

Trebuie menționată și Calea Baltică, deoarece până în zilele noastre este văzută ca una dintre cele mai importante manifestări din istoria țării, de asemenea este inclusă în Patrimoniul UNESCO. A fost o acțiune organizată de națiunile baltice pe 23 august 1989, care a demonstrat la nivel internațional unitatea și determinarea națiunilor baltice de a lupta pentru restabilirea independenței naționale a statelor baltice. Scopul acțiunii a fost de a atrage atenția comunității locale și internaționale asupra condițiilor ilegale în care statele baltice erau anexate la Uniunea Sovietică.

Milioane de oameni s-au adunat prin toate cele trei state baltice. De asemenea, a fost o recunoaștere vizibilă pentru comunitatea internațională că ideile privind independența statelor baltice au un sprijin popular larg¹⁵

Calea Baltică. Fotografie de Anatolijs Kindzulis

¹⁵ <https://enciklopedija.lv/skirklis/40531-Baltijas->

[ce%C4%BC%C5%A1](#)

Capitolul 3 - Parteneri culturali locali, descriere și activități

Organizația „Creative Minds for Culture” este înregistrată în municipiul Seja, districtul Seja, care se află în partea de sud-vest a Vidzeme, în regiunea Riga. Recunoașterea județului Seja se bazează pe stejarul Seja vechi de peste 450 de ani. Steja și patrimoniul cultural de importanță regională - complexul conac Seja, complexul clădirii conacului Jaunkrimuldas, școala Seja, „Brankšu udensdzirnavas” și fosta casă parohială „Birzes” - se bazează pe identitatea județului. Viața culturală din județ este organizată de două case de cultură și trei biblioteci.

Casa de cultură a județului Seja

Casa de cultură a județului Seja este unitatea structurală municipală. Instituția este responsabilă de activitatea culturală a întregii regiuni. Pregătește și coordonează evenimente culturale din regiune, organizează și susține activitățile de artă populară și grupuri de mestesugari amatori, implicându-le în evenimentele culturale din regiunea Seja, regiunea Pieriga și Letonia. Evenimente de Ziua Națională a Letoniei, zile de comemorare, obiceiuri anuale, evenimente educaționale și de divertisment, concerte ale lucrătorilor independenți și artiști profesioniști sunt organizate cu sprijinul casei de cultură a județului Seja. Reconstrucția Casei de Cultură Seja este în curs de desfășurare, de aceea au loc evenimente culturale în Casa de Cultură Pabaži. <http://www.seja.lv/kultura>

Casa de Cultură Pabaži este o instituție a consiliului județean, care funcționează în conformitate cu Regulamentul instituției. Casa de Cultură Pabaži a organizat evenimente naționale și tradiționale de sărbători, evenimente educaționale în diverse domenii și a proiectat filme letone pentru centenarul Letoniei. Casa de Cultură cooperează cu unitățile structurale, instituțiile, organizațiile publice ale consiliului județean, precum și cu instituțiile similare din alte județe. Asigură diversitatea serviciilor culturale în conformitate cu cererea publicului, inclusiv dezvoltarea cooperării cu alte instituții culturale, educaționale și sportive din regiune, organizații neguvernamentale. Susține și prezintă grupuri de artiști amatori și activitățile lor. Documentează și analizează activitatea creativă a evenimentelor culturale. Ansamblul vocal pentru femei „Zustrenes” funcționează în Casa de Cultură Pabaži de 8 ani, grupul de dansuri „Assorted” funcționează de 10 ani, clubul de doamne „Balt been” se ocupă de educația de interes pentru adulți de 20 de ani, iar grupul de gimnastică se antrenează activ de 6 ani. <https://www.facebook.com/sejasnovadapasvaldiba>

Școala de muzică și artă din județul Seja

Fondatorul Școlii de muzică și artă Seja este Consiliul Județean Seja. Școala și-a început funcționarea la 1 decembrie 1995. Scopul școlii este de a îmbunătăți și implementa conținutul și formele procesului cultural și educațional, orientându-le spre formarea încrederii în sine și a exprimării de sine creative prin programe de educație profesională și programe de educație de interes pentru locuitorii regiunii. Activitatea principală a școlii este activitatea educațională din municipiul Seja. Școala implementează atât programe de educație profesională, cât și de interes comun. Împreună cu profesorii,

studenții participă, de asemenea, la diferite festivaluri de artă și muzică, concursuri și concerte, care îmbogățesc experiența profesională a elevilor și le extind orizonturile în domeniile artei și muzicii. Elevii și profesorii sunt implicați activ în activitățile județene. Misiunea școlii este să depună eforturi pentru dezvoltarea mediului cultural în general, pentru a crea interes pentru artă și muzică la copii și adolescenți, pentru a contribui la dezvoltarea scărilor lor de valori, pentru a crește încrederea în sine a copiilor, pentru a-și dezvolta capacitatea de a lucra independent și creativ.
<https://www.facebook.com/sejasmms>

Rolul principal al părților interesate va fi de a sprijini diseminarea informațiilor către grupul țintă despre activitățile proiectului și posibilitățile de a deveni parte a proiectului. Contribuția lor va consta în diseminarea rezultatelor proiectelor.

Capitolul 4 - Situația culturală în contextul COVID-19

În timpul pandemiei COVID-19 a fost anunțată starea de urgență, în timpul căreia au fost interzise atât evenimentele publice, cât și cele private. Având în vedere că în Letonia situația de urgență a fost în vigoare timp de cinci luni - de la 9 noiembrie 2020 până la 6 aprilie 2021 - la nivel național, cultura digitală a început să se dezvolte.

În colaborare cu „Fondul Boriss și Inara Teterevi” s-a continuat difuzarea înregistrărilor de piese de teatru la televizor în cadrul „Teatris.zip”, în timpul stării de urgență, prezentând spectacole deosebit de populare ale căror bilete au fost mult timp problematice din cauza interesului ridicat. Bibliotecile, arhivele, muzeele și alte spații culturale au fost închise din 21 decembrie 2020, până la sfârșitul stării de urgență.

În ciuda limitărilor drepturilor de autor, în aprilie 2020 Biblioteca Națională a Letoniei a început să ofere acces gratuit la ziare și cărți care anterior nu puteau fi vizualizate decât în bibliotecă - 10 000 de cărți și 1 400 de ziare în total.¹⁶

La 27 februarie 2021, au fost înmânate premii letone în social media în cultură - „Kilogram of Culture 2020” -, care a fost transmis în direct. Nu s-a observat o distanță de doi metri în timpul acestui eveniment, participanții nu au purtat măști care să acopere fața și nasul, au dat mâna și s-au îmbrățișat. Organizatorii evenimentului au indicat că teste COVID-19 au fost efectuate pe echipa de difuzare și că au avut un acord cu Centrul de Prevenire și Control al Bolilor (în continuare - CDPC).

La 16 martie 2021, a fost organizat evenimentul de premiere al muzicianului leton „Microfonul de aur 2021”, unde publicul a stat la mese, fără a se observa distanța de doi metri. Organizatorii evenimentului au indicat că accesul la acest eveniment de premiere a fost posibil doar cu un test negativ COVID-19, în plus, s-a spus că „Microfonul de aur” ar trebui considerat un eveniment de importanță națională pentru industria muzicală. De asemenea, organizatorii au spus că evenimentul a putut avea loc datorită acordului cu CDPC.¹⁷

Muzeele au publicat în mod activ înregistrări în conturile lor de pe rețelele sociale, adesându-se în format digital către public sub diferite grupuri tematice. O audiență foarte mare s-a înregistrat pe 1 aprilie 2021 pe Facebook, când specialiștii muzeelor, folosind hashtagul #muzejsjoko, au glumit în relatările instituțiilor culturale despre influența COVID-19 în sectorul cultural și despre posibilele scenarii după sfârșitul stării de urgență.

Sărbătoarea cântecului și a dansului tinerilor din școala letonă a fost programată să fie organizată în 2020, cu toate acestea, din cauza pandemiei COVID-19, acestea au fost reprogramată în 2021 fără a analiza posibilitatea de a transfera sărbătoarea pentru încă un an. În acest moment, organizatorii festivalului se gândesc la modul de organizare a evenimentului într-un alt format. Cea mai mare diferență între conceptul de festival

¹⁶ <https://www.rcb.lv/2020/04/digitalas-bibliotekas-gramatu-un-periodikas-portals-briva-piekluve/>

¹⁷ <https://www.apollo.lv/7203870/butiska-ir-ne-tikai-pasakumu-rikotaju-atbildiba-bet-ari-pasu-dalibnieku-profesionalitate-km-aicinas-vertet-zelta-mikrofons-2021-norisi>

tradițional și anul acesta este că festivalurile nu vor fi concentrate într-un singur loc, în Riga și într-o mulțime mare de oameni. Sărbătoarea este programată să fie distribuită - în diferite regiuni, în aer liber, cu un număr redus de participanți care se alătură fiecăruia dintre concerte. Vor fi schimbări și în repertoriu - repertoriul concertelor redus, procesiunea nu va avea loc ca de obicei, pe de altă parte, în opțiunea B, concertele sunt destinate înregistrărilor TV sau emisiunilor.¹⁸

Guvernul leton anticipează ajutorul de stat pentru întreprinderi și angajații acestora, inclusiv pentru lucrătorii independenți din domeniul cultural, determinând cuantumul ajutorului: 50% - 70% din salariul mediu brut al angajatului (nu mai puțin de 500 EUR, dar nu mai mult de 1.000 EUR pentru luna întreagă)¹⁹

În 2020, Ministerul Culturii (în continuare - Ministerul) a acordat sprijin material de 8,6 milioane EUR instituțiilor culturale aflate sub autoritatea Ministerului (teatre, circ, muzee, biblioteci, Arhivele Naționale ale Letoniei), care au fost afectate de pandemie. De asemenea, în 2020, Ministerul a acordat organizatorilor evenimentului 4,7 milioane EUR pentru a acoperi costurile de întreținere și remunerare, precum și pentru dezvoltarea și documentarea culturii digitale și a sustenabilității. În 2021, Ministerul a sprijinit și distribuția produselor culturale digitale prin alocarea a 430 000,20 EUR.²⁰

¹⁸ <https://www.nacgavilet.lv/jaunumi/xii-latvijas-skolu-jaunatnes-dziesmu-un-deju-svetku-norise-bus-atkariga-no-epidemiologiskas-situacijas-valsti/>

¹⁹ <https://www.km.gov.lv/lv/aktualais-par-covid-19#atbalsta-instrumenti-kulturas-joma-stradajosajiem>

²⁰ <https://www.km.gov.lv/lv/aktualais-par-covid-19#pieskirto-valsts-budzeta-lidzeklu-sadalijums-un-izlietojums-covid-19-laika-2020-2021-gads>

Capitolul 5 - Centralizarea datelor și analiza studiului

În Letonia, impactul COVID-19 a început pe 2 martie 2020²¹, când a fost detectat primul caz. Pe 12 martie 2020, guvernul leton a anunțat pentru prima dată starea de urgență la nivel de țară.²²

Conform datelor furnizate de Portalul Statistic Oficial, în al treilea trimestru al anului 2020, 21,3 mii de oameni erau angajați în industriile creative sau 2,4% din toți angajații (61,9% femei, 38,1% bărbați).

În 2020, impactul stării de urgență este văzut ca urmare a scăderii ratelor anuale de creștere a salariilor. Rata anuală de creștere pentru al doilea trimestru al anului 2020 a fost de doar 1,7%, în timp ce rata salariului mediu a scăzut la 955 EUR.

În al doilea trimestru al anului 2020, impactul crizei COVID-19 a devenit mai pronunțat atunci când, comparativ cu primul trimestru, salariile brute lunare medii în industriile creative au scăzut în general cu 1,9%.²³

Într-un sondaj privind impactul pandemiei COVID-19 asupra sectorului cultural, la care au participat 3222 de respondenți și care a fost realizat de Academia de Cultură din Letonia în 2020, în cooperare cu Ministerul Culturii, Consiliul Uniunii Creative Letone și Asociația organizațiilor neguvernamentale de cultură contemporană, s-a ajuns la concluzia că 66% dintre organizațiile și companiile din sectorul cultural au fost forțați să-și oprească proiectele și activitățile în desfășurare, 25% dintre organizații au fost suspendate. Criza a afectat și indivizii - oamenii creativi - 26% dintre oamenii creativi sunt șomeri, în timp ce 17% nu își pot continua activitățile creative din cauza restricțiilor. Reprezentanții sectoarelor de operă, teatru, dans contemporan și muzică au fost afectați cel mai mult de COVID-19²⁴. De exemplu, până în noiembrie 2020 în șapte teatre de stat numărul vizitatorilor a scăzut cu 55% comparativ cu prezența în perioada martie 2019 - noiembrie 2019.²⁵

Rezultatele unui studiu realizat de Academia de Cultură din Letonia arată că oamenii creativi din Letonia se află într-o situație foarte precară - doar 23% dintre oamenii creativi au menționat că veniturile lor nu s-au schimbat, alți 28% dintre respondenți spun că a scăzut la jumătate comparativ cu venitul anterior. Pe de altă parte, aproximativ jumătate din veniturile respondenților au scăzut foarte mult - 20% spun că nu au niciun venit în acest moment, în timp ce încă 22% - venitul respectiv a scăzut cu mai mult de jumătate. Sectorul se așteaptă, de asemenea, să sufere schimbări semnificative în viitor: 16% din industriile culturale și creative consideră că ar putea fi necesar să se recalifice și să părăsească sectorul creativ. Doar 20% dintre reprezentanții

²¹ <https://www.lsm.lv/raksts/zinas/latvija/latvija-covid-19-apstiprina-vel-42-cilvekiem-kopa-347-saslimusie.a353510/>

²² <https://www.lsm.lv/raksts/zinas/latvija/covid-19-del-latvija-izsludina-arkartejo-situaciju-slegs-skolas-un-aizliegs-lielos-pasakumus.a351504/>

²³ <https://stat.gov.lv/lv/statistikas-temas/valsts-ekonomika/covid/7495-covid-19-ietekme-radosas-industrijas?themeCode=COVID>

²⁴ <https://lka.edu.lv/lv/aktuali/jaunumi/veikts-petijums-par-covid-19-pandemijas-ietekmi-uz-kulturas-nozari/>

²⁵ <https://stat.gov.lv/lv/statistikas-temas/valsts-ekonomika/covid/7495-covid-19-ietekme-radosas-industrijas?themeCode=COVID>

industrii creative cred că își pot continua activitățile creative în totalitate, cel mai adesea cele legate de arhitectură, design, literatură, media și artă vizuală.²⁶

În studiul impactului COVID-19 asupra artiștilor creativi, care a fost implementat în cadrul acestui proiect, au fost implicați 37 de respondenți din Letonia (48,6% bărbați și 51,4% femei), cu vârste cuprinse între 25 și 54 de ani.

Domeniile de activitate în industria culturală și creativă implicate în acest sondaj sunt destul de vaste: au participat muzicieni, actori de teatru, pictori, artiști de scenă, fotografi, videografi și graficieni, dansatori, meșteri, profesori de arte vizuale și coordonatori de proiecte.

Interpretarea situației COVID-19 pentru artiști

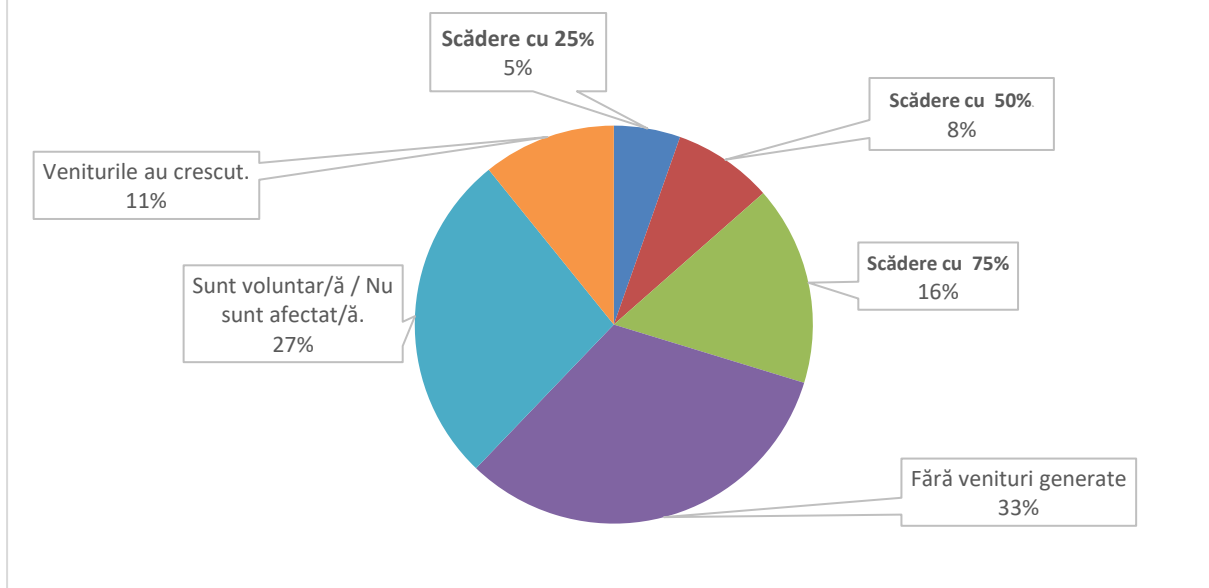
După cum s-a menționat anterior, COVID-19, și în special starea prelungită de urgență, au afectat activitățile profesionale ale industriilor culturale și creative. 94,6% dintre respondenți au constatat că COVID-19 a avut un impact asupra activității lor în sfera creativă, în timp ce restul de 5,4% au indicat că nu au simțit impactul pandemiei.

76,9% dintre respondenți au subliniat că în timpul pandemiei COVID-19 nu au organizat evenimente creative cu public, care au fost cel mai probabil afectate de restricțiile guvernului privind adunarea și organizarea de evenimente. În timp ce 12,8% dintre respondenți au declarat că au susținut un concert live în timpul pandemiei, 5,1% dintre respondenți au ținut o expoziție de fotografie, 2,6% un spectacol teatral, iar în vara anului 2020, când restricțiile naționale au fost reduse, un atelier de tipografie.

În ceea ce privește veniturile în timpul pandemiei, situația nu este la fel de clară ca, de exemplu, în sondajul realizat de Academia Letonă de Cultură descrisă mai sus. 5,41% dintre respondenți au indicat că venitul din industriile culturale și creative a scăzut cu 25%, 8,11% dintre cei chestionați au spus că veniturile s-au înjumătățit, 16,22% dintre respondenți au susținut că veniturile au scăzut cu 75%, în timp ce 32,43% au spus că în timpul COVID-19 pandemiei nu au generat deloc venituri (Graficul 1).

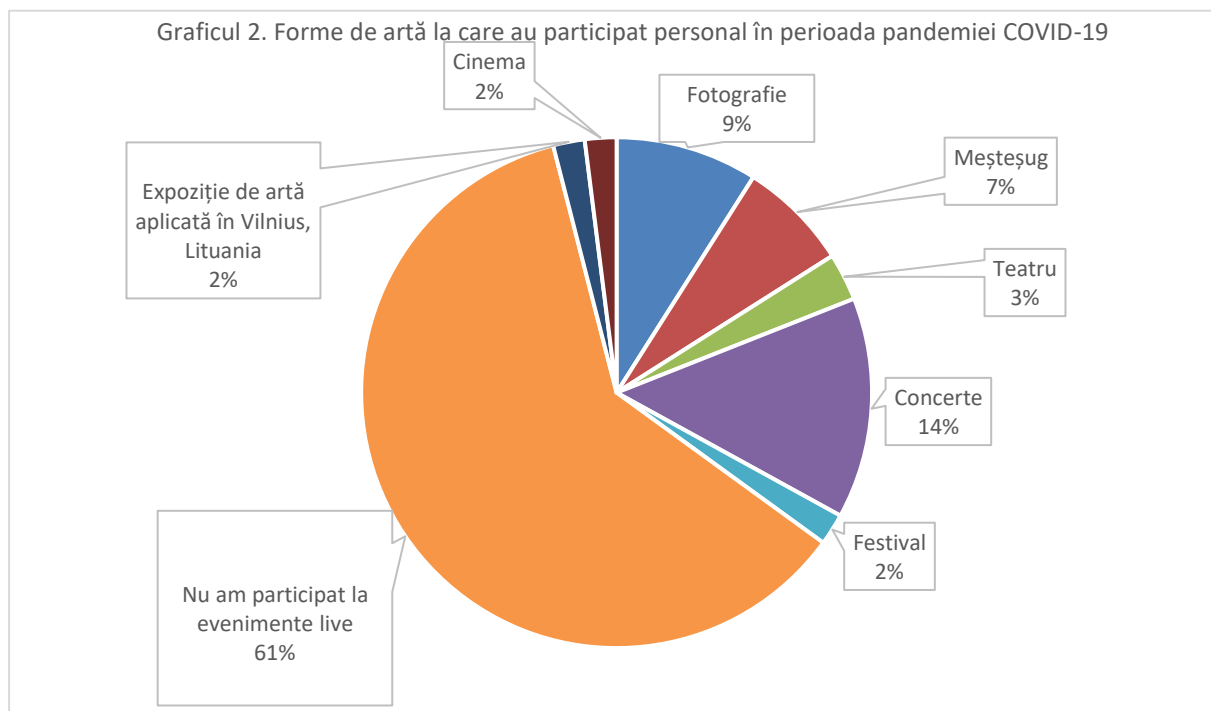
²⁶ <https://lka.edu.lv/lv/aktuali/jaunumi/veikts-petijums-par-covid-19-pandemijas-ietekmi-uz-kulturas-nozari/>

Graficul 1. Situația veniturilor participanților în timpul pandemiei COVID-19

Ca răspuns la întrebarea implicării într-un proiect legat de artă în timpul pandemiei, doar 37,8% dintre respondenți au menționat că au fost implicați, în timp ce 62,2% dintre respondenți au indicat că nu au participat la proiecte artistice, ceea ce sugerează că unii reprezentanți ai industriilor culturale și creative au dorit să primească un produs de artă finit, mai degrabă decât să participe la procesul de creare a acestuia.

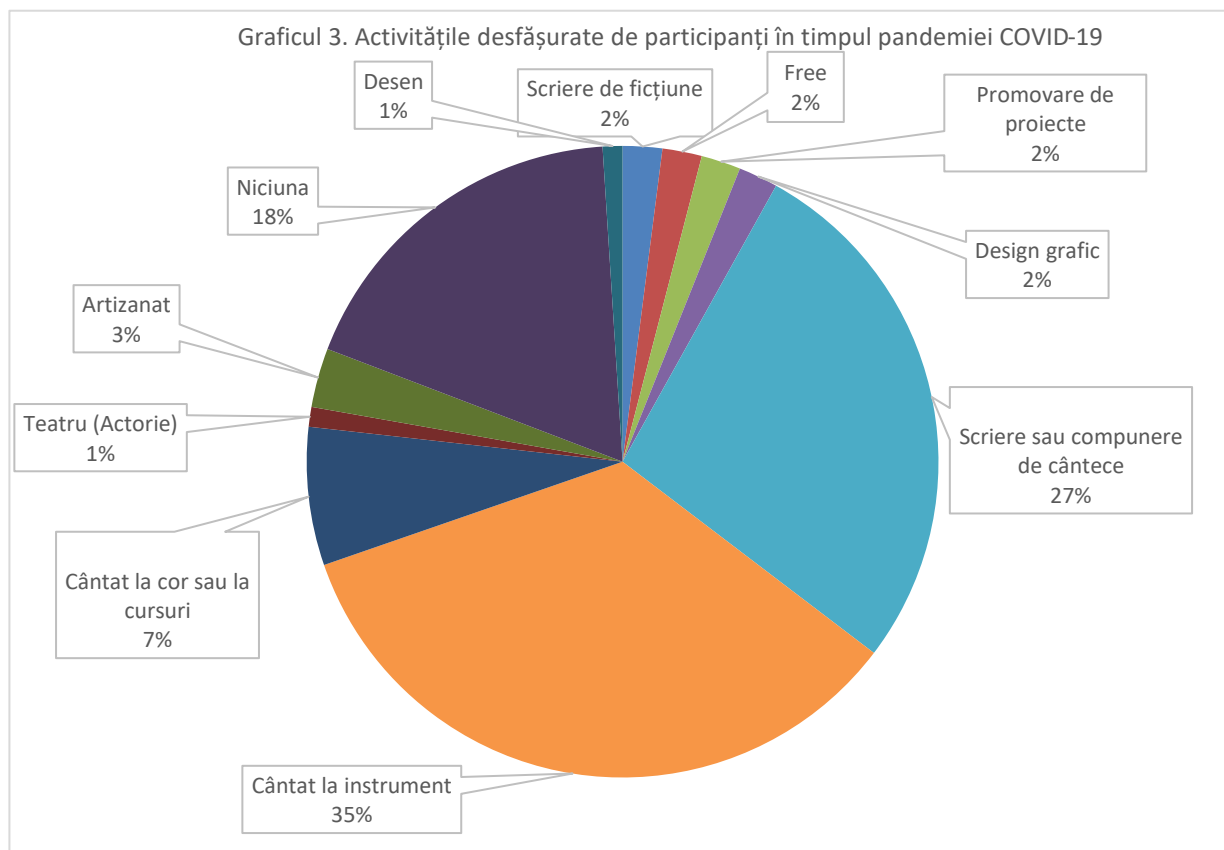
Ca răspuns la întrebarea de a participa la manifestări creative în timpul pandemiei, majoritatea sau 61% dintre respondenți au indicat că nu au mers la evenimente live. 14% dintre respondenți au spus că au participat la un concert, în timp ce 9% - expoziție de fotografie și 7% - piață de meșteșuguri. 2% au declarat că au participat la un teatru, festival, cinematograf și expoziție de artă aplicată în Vilnius, Lituania.

67,6% dintre respondenți au observat că în timpul pandemiei nu participat niciodată la spectacole (teatru, dansuri, concerte, festivaluri). În primul rând, poate nu au putut participa datorită restricțiilor impuse mult în țară. În al doilea rând, s-ar putea ca unii dintre acești respondenți să fi urmărit aceste evenimente online. În al treilea rând, poate participarea scăzută este justificată de venituri reduse.

16,2% dintre respondenți au indicat că au participat la spectacole o dată la 10-12 luni, deci, cel mai probabil, când restricțiile naționale s-au relaxat. Deși toate evenimentele publice și private au fost interzise în perioada de urgență repetată din 9 noiembrie 2020 până în 6 aprilie 2021 și li s-a permis să aibă loc doar după data de 15 iunie 2021, 2,7% dintre cei chestionați au indicat că au fost participat la spectacole la fiecare 7-9 luni, 5,4% la fiecare 4-6 luni. 8,1% spun că o dată la 1-3 luni.

Sondajul arată că majoritatea respondenților s-au angajat în expresii muzicale individuale în timpul pandemiei - 34% dintre respondenți au indicat că au cântat la un instrument muzical, în timp ce 27% au scris melodii sau au compus muzică. Printre cei chestionați, o activitate relativ populară în timpul pandemiei a fost cântatul la cor sau în timpul cursurilor - 7% dintre respondenți. 3% dintre respondenți au realizat produse de artizanat, în timp ce 2% s-au dedicat desenului, scrierii de ficțiune, graficii, promovării de proiecte și personal independent. Doar 1% dintre cei chestionați au indicat că au jucat în piese de teatru. 18% dintre respondenți nu au desfășurat niciuna dintre activitățile menționate mai sus fără a specifica care au fost manifestările lor creative în timpul crizei epidemiologice (Graficul 3).

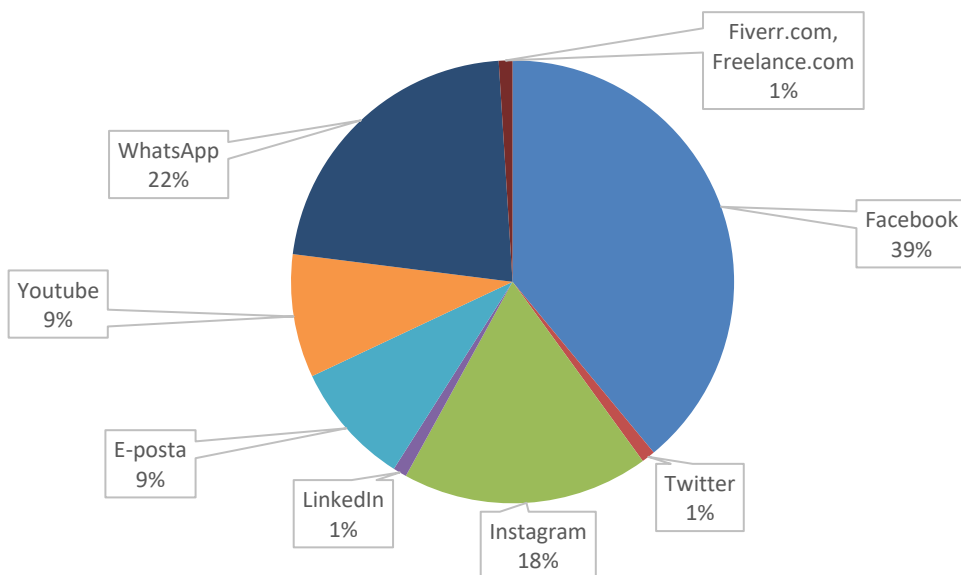

Pandemia COVID-19 a creat condiții care încurajează o schimbare a formei relațiilor cu publicul, astfel încât 75,6% dintre cei chestionați online au desfășurat diverse activități, precum 12,2% au organizat concursuri online și au lucrat cu alți artiști pentru a crea o expoziție digitală, 14,6% au participat la un concert online. 17,1% dintre respondenți au creat artă digitală precum muzică, teatru, opere de artă, în timp ce 24,4% dintre respondenți nu au participat la organizarea de evenimente online în timpul pandemiei.

În timpul pandemiei, a devenit cunoscut faptul că o mare parte a societății este, ca să spunem așa, însetată de cultură și evenimente, iar acest lucru este confirmat și de rezultatele sondajului: 94,6% dintre respondenți au declarat că sunt interesați să participe la spectacole (din care 56,8% sunt extrem de interesați). Doar 5,4% dintre participanții la sondaj au indicat că nu sunt interesați în mod special de participarea la evenimente de artă live.

Sondajul arată că în timpul pandemiei, rețelele sociale au fost utilizate pentru a asigura comunicarea reciprocă între artiști. Cel mai des au fost utilizate Facebook (39%), WhatsApp (22%) și Instagram (18%) (Graficul 4).

Graficul 4. Procentajele participanților care utilizează rețelele de socializare în timpul perioadei de pandemie COVID-19

Concluzia analizei datelor

Perioada pandemiei COVID-19 a fost dificilă pentru toți, în special reprezentanții industriilor culturale și creative, care au trebuit să caute noi modalități de a-și continua manifestările creative, de a menține contactele cu alți artiști și de a ajunge la public într-un mod nou, dar obligatoriu.

Înainte de pandemie, comunicarea și implicarea online erau mai puțin eficiente decât evenimentele live, dar pentru mult timp a fost singura modalitate de a continua. Înainte de COVID-19, erau programate concerte și expoziții, majoritatea fiind anulate, dar o parte au avut loc online. Competițiile au fost organizate și online, de asemenea, artiștii au colaborat pentru a crea expoziții digitale. Activitățile de muzică, teatru și meșteșuguri au fost, de asemenea, prezentate în mediul online. Deși în număr mai mic, diferite activități au fost organizate live în timpul pandemiei, cum ar fi expoziții de fotografie, piețe de artizanat, concerte, festivaluri, cinematografe și spectacole de teatru, precum și expoziții de artă aplicată.

Majoritatea respondenților au recunoscut că pandemia COVID-19 le-a afectat performanța, astfel încât majoritatea artiștilor chestionați au încercat să se adapteze noilor circumstanțe, dar, după cum arată rezultatele sondajului, mulți au așteptat cu nerăbdare să-și reia activitățile în direct.

Se poate spune că impactul pandemiei a fost negativ, deși a condus la necesitatea unei abordări mai creative decât în mod obișnuit.

În lumina rezultatelor și faptelor menționate mai sus, se concluzionează că artiștii, care au fost afectați negativ de criza pandemică, trebuie să furnizeze o varietate de instrumente de sprijin.

Pentru ca artiștii să își poată transforma formele de expresie existente, adaptându-le la mediul digital și la activitățile online, este esențial să-și dezvolte competențele generale, care ar contribui la adaptarea cu mai mult succes la specificul și implicarea audienței în mediul digital. Artiștii ar beneficia de îndrumări și sfaturi despre cum să organizeze evenimente online sau live în circumstanțele existente, respectând restricțiile din țară, astfel încât acestea să poată avea loc într-un mod mai frecvent și calitativ. Îmbunătățirea abilităților artiștilor și schimbul de experiență cu alți artiști este un factor important în schimbul de informații pentru a se adapta mai bine la noua situație și pentru a-și continua manifestările creative. Este esențial să sprijini artiștii și să le oferi oportunități de intercomunicare cu alți reprezentanți ai industriei din diferite țări, învățând despre bune practici pentru a se adapta mai bine la condițiile pandemiei.

Atunci când se oferă suport pentru artiști și soluțiile menționate mai sus, acestea ar trebui puse la dispoziția publicului larg din industria creativă.

Maparea culturală a SPANIEI

Introducere - Descrierea Spaniei

„Trei spanioli, patru păreri” – proverb spaniol

Acest proverb înseamnă foarte mult atunci când vorbim despre cultura spaniolă. Departe de a fi o cultură unidimensională sau una care se ține de subiectele obișnuite cele mai oferite de marketing, cultura spaniolă este structurată în jurul unei diversități largi și profunde, neobișnuit de puternice, datorită:

- 1) Cultura spaniolă poate fi considerată destul de mult ca o reflectare a poziției sale unice la intersecția Europei, Africii și Mediteranei; adăugând contribuții din toate aceste origini și contribuții din toate etapele în care acestea sau alte culturi sau influențe diferite au predominat în Spania.

Nu trebuie uitat că, pe lângă contribuțiile culturii celtice și iberice preromane; dintre civilizația greacă, feniciană, cartagineză și romană, sau influența europeană, africană, mediteraneană, Spania are și influențe puternice din nordul Europei, inclusiv în nord-vest o regiune cu puternice rădăcini celtice; are influențe puternice din trecutul său colonial în America Centrală și de Sud; în același timp în care două treimi din sudul țării a fost un califat al imperiului islamic de mai bine de 600 de ani.

- 2) Spania a fost din Evul Mediu un imperiu important de acoperire globală, devenind mult timp cel mai important imperiu din lume, atât de mare încât, în vremea regelui Felipe al II-lea, se spunea că soarele nu apunea niciodată în Spania, pentru că întotdeauna existau teritorii ale Spaniei în care era ziua. Cea mai mare parte din America de Sud, America Centrală, o parte din Africa de Nord și unele țări din Asia de Sud-Est au făcut parte din Spania. Atât datorită sferei sale teritoriale, cât și a puterii sale economice, Spania a fost un centru de afaceri, de efervescentă culturală, influențe și schimburi, de mare valoare și consecințe istorice la nivel cultural.

De fapt, trebuie luat în considerare faptul că forța economică și rivalitatea cu alte teritorii, în principal Italia, Franța și Anglia, au determinat Spania să fie patronul a numeroși artiști istorici din toate domeniile, aducând cei mai importanți artiști culturali din alte țări.

Ca exemplu, trebuie remarcat, în raport cu cultura locală pe care o vom detalia mai târziu, că Sain James Way, care curge din Franța (Roncesvalles) și din alte locuri și țări către Santiago de Compostela, în Galicia, nord-vestul Spaniei, a fost „internetul” din acea vreme, unde călătoria sa era populată de religioși - principalii destinatari ai cunoștințelor la acea vreme - de oriunde din lume dispuși să meargă la Santiago și să participe la un schimb fabulos de viață cu alți oameni pentru mai multe luni.

Acest lucru, în ansamblu, a generat timp de multe secole nu numai o circulație importantă și un schimb cultural din teritorii, culturi și civilizații foarte diferite, ci și, aplicat unei țări care avea deja o mare diversitate de la început, a făcut ca diferențele interne și varietatea să fie mai mari și mai îmbogățitoare.

Această varietate și suma influențelor multiple, marchează mari diferențe nu numai în artă, ci și în obiceiuri, tradiții, chiar și în limbă sau mâncare în diferitele regiuni ale Spaniei. Putem spune fără îndoială că Spania este o țară cu o sumă de culturi, diferită, eterogenă,

complementară, cu un substrat comun; dar nu o țară cu o cultură uniformă și omogenă în cea mai mare parte a teritoriului său.

Pornind de la acest lucru și presupunând că Spania este a treia țară ca mărime din Europa, putem presupune că are și un trecut turbulent marcat de imperialism, război civil și fascism. De la moartea generalului Francisco Franco în 1975, Spania este membră a Uniunii Europene, a Organizației pentru Cooperare și Dezvoltare Economică, precum și a Organizației Mondiale a Comerțului; făcând posibil să fi experimentat schimbări culturale, politice și sociale rapide și remarcabile; fixarea și aplicarea acestor culturi multiple care alcătuiesc Spania într-un mod și perspectivă moderne și actualizate.

Țara este compusă din 17 regiuni autonome (comunități autonome), inclusiv Andaluzia, Catalonia, Galiția, Țara Bascilor, Insulele Canare și Baleare. În plus, două orașe autonome (Ceuta și Melilla) și mici insule de pe coasta Marocului, cunoscute colectiv ca Locuri de suveranitate, sunt, de asemenea, teritoriul oficial al Spaniei.

Limba spaniolă este limba maternă a 480 de milioane de oameni din întreaga lume, potrivit celor mai recente date ale Institutului Cervantes. Este limba oficială a Spaniei și a 19 țări din America Latină, precum și a Guineei ecuatoriale africane.

Pentru a înțelege diversitatea din Spania, este necesar să se ia în considerare faptul că, de exemplu, Catalonia, Galicia, Țara Bascilor și Valencia au propriile lor culturi și chiar limbi oficiale. Fiecare provincie are propriile sale obiceiuri, proverbe și chiar umor; care se reflectă în muzica, arhitectura, gastronomia și tradițiile populare ale fiecărui loc.

Spaniolii se identifică puternic cu regiunea lor natală, inclusiv ceea ce poate implica la nivel cultural.

De asemenea, este ușor de observat influența tradițiilor creștine în cultura spaniolă - de la nume de străzi la sărbători locale, monumente ale orașului. Majoritatea magazinelor sunt, în general, închise duminică, ceea ce reflectă și tradițiile religioase; deși aceste tradiții și importanța sa sunt foarte diferite în aceste regiuni autonome diferite.

Festivitățile locale și regionale joacă un rol important în viața spaniolă și reprezintă elemente puternice de mândrie și simț de identitate pentru fiecare comunitate.

Bucătăria spaniolă este o parte separată și independentă a culturii. Are caracter tipic mediteranean, unde uleiul de măsline, usturoiul, ceapa, roșiile, ardeii și fructele de mare adaugă gust și sunet caracterului alimentar. Totuși, este foarte diferit în nord și sud; nordul, cu un climat mai rece, tinde să aibă o cultură alimentară abundentă și mai puternică, în timp ce sudul tinde să fie mai blând.

Fiecare regiune este mândră de bucătăria lor, în timp ce restaurantele și tavernele tratează fiecare oaspete ca fiind cea mai importantă persoană din viața de astăzi. În cultura spaniolă schimbul este foarte important, iar spaniolilor le place să întâlnească oameni, să vorbească și să observe viața, care merge pe stradă.

Este foarte frecvent atunci când barmanul sau proprietarul restaurantului știe mai ales numele tuturor vizitatorilor. Locurile de mâncare sunt întotdeauna zgomotoase, colorate și fiecare turist se poate distra ascultând cum mesele își împărtășesc știrile reciproc.

Arhitectura Spaniei variază de la monumentele preistorice din Menorca din Insulele Baleare până la ruinele celtice din Galicia, ruinele romane din Merida și Tarragona, Lonja decorativă din Sevilla, clădirile mudéjar, catedralele gotice, castelele, monumentele fantastice moderniste și sculpturile complicate ale lui Gaudí din Barcelona. Toți sunt

reprezentativi pentru cultura Spaniei.

Totuși, din nou, istoria și schimbul condiționează arhitectura, unde în sud există o importantă moștenire a arhitecturii arabe; în timp ce în nord influența este mult mai europeană.

O altă parte importantă a culturii din Spania este muzica. Chitara clasică a fost inventată în Andaluzia în anii 1790, când a fost adăugată a șasea coardă la lăuta maură. Și-a câștigat forma modernă în anii 1870. În această parte a Spaniei își are originea flamenco tradițional, în cultura moștenită a vechiului imperiu islamic; în timp ce în alte părți ale Spaniei cultura muzicală este total diferită, ca, de exemplu, în Galiția și în cele mai apropiate teritorii ale altor regiuni care anterior făceau parte din Galiția; unde influența popoarelor britanice și a altor popoare din nordul Europei a caracterizat o cultură muzicală celtică, unde clasică este cimpoaie, iar dansurile proprii sunt legate de acest tip de muzică.

În prezent, influența obișnuită a Americii Latine datorită avantajelor unei limbi comune a dus la prevalența muzicii latine ca element comun în toată Spania și, în general, în țările hispanice. În acest fel, numim că muzica latină include pop-ul spaniol fără îndoială, iar reggaetonul de astăzi poate fi auzit aproape în fiecare stradă și club de dans. A devenit deosebit de popular printre generațiile tinere.

În definitiv, cultura spaniolă este un substrat comun, rod al inerției și al unei mari istorii de multe secole de dezvoltare culturală și schimb intens, aplicat unei realități interne de mari diferențe și dezvoltare eterogenă care, departe de a fi o problemă, întărește chiar și mai mult potențialul și bogăția culturală a Spaniei.

Capitolul 1 – Cultura națională și influențe culturale

Spania a jucat un rol important la nivel cultural de-a lungul istoriei. Poziția sa geografică în primele etape ale civilizației, poziția și greutatea sa politică de la Evul Mediu până la sfârșitul epocii imperiilor tradiționale și eferescenta culturală care a fost declanșată lucrării diferitelor revoluții industriale în ultimii 150 de ani, ele oferă exemple minunate și importante de cultură și arte care ajung în vârf în domeniile lor.

Acest lucru este clar influențat de o inerție puternică care provine din acel trecut, când Spania era una dintre cele mai importante țări din lume, promovând și / sau urmând cele mai importante tendințe din cultura europeană. Trebuie adăugate moștenirile foarte valoroase și influente primite din schimbul cultural cu teritorii și culturi care au făcut parte din Spania în orice moment al istoriei (America de Sud, America Centrală, unele teritorii din Europa sau Asia de Est ...), precum și un flux important de imigranți și emigranți în diferite momente ale secolului al XX-lea. Acestea sunt câteva exemple, legate de întâlnirea unei tradiții profund europene și de permeabilitatea spaniolă care a dus la modernizarea sa socială și culturală în secolul trecut.

Pictură: încă din epoca paleolitică, când unele dintre cele mai importante picturi rupestre din lume erau în Altamira, o lungă listă de paninteri spanioli a creat capodopere istorice. Velázquez, Murillo, Goya, Picasso, Dalí, Miró sau Sorolla sunt exemple iconice cunoscute, continuate astăzi la artiști precum Antonio López sau Antoni Tàpies. Atât în trecut, cât și în ultima sută de ani, talentul artiștilor spanioli a avut o influență relevantă asupra tendințelor picturale la nivel internațional. În fiecare dintre ei au existat artiști spanioli care promovează noi stiluri și forme.

Literatură: fără a uita „El Quijote”, de Miguel de Cervantes, Spania a avut o listă lungă de mare relevanță și scriitori influenți de-a lungul istoriei, precum Federico García Lorca, Miguel de Unamuno, Benito Pérez Galdós, Jacinto Benavente, Juan Ramón Jiménez, sau Vicente Aleixandre, adăugând mai multe premii Nobel scrise numai în limba spaniolă. Influența literaturii spaniole a fost întotdeauna foarte importantă, stabilind astăzi o influență globală dată și primită în toate țările vorbitoare de spaniolă. Acest lucru a contribuit la lucrări importante și fluxuri de influență în genuri precum romanul sau poezia și tendințe precum modernismul, suprarealismul, avangarda, simbolismul, romantismul, romanele de crimă, picaresca și multe altele.

Cinema: numeroși artiști din Spania au atins etape foarte importante în munca lor de-a lungul anilor. Luis Buñuel, Luis García Berlanga, Pedro Almodóvar, Alejandro Amenábar, Julio Médem sau Víctor Erice, ca exemple de regizori; pe lângă Antonio Banderas, Javier Bardem, Francisco Rabal, Fernando Rey, Sara Montiel, Penélope Cruz sau Carmen Maura,

în rolul de actori și actrițe; cu un grup remarcabil de profesioniști tehnici care au câștigat recunoaștere și unele dintre cele mai importante premii internaționale în design de producție, producție executivă, fotografie, decoruri, costume, machiaj, muzică sau efecte speciale. Gil Parrondo, Javier Aguirresarobe și Alberto Iglesias sunt exemple cunoscute de artiști spanioli prezenți în proiecte internaționale remarcabile. Influența lor provine din tradiția europeană și a oferit un punct de vedere propriu și o poziție a autorului care leagă puternic cultura spaniolă și istoriile universale.

Muzică și dans: Spania a oferit în mod tradițional un număr mare de oameni care au excelat în muzică, atât muzică clasică, cât și muzică modernă, inclusiv compozitori precum Manuel de Falla sau cântăreți precum Plácido Domingo, Josep Carreras sau Montserrat Caballé, până la grupuri moderne și cântăreți de succes internațional recunoscut în prezent; în același timp, s-au obținut o dezvoltare importantă și succese internaționale atât în baletul clasic, cât și în dezvoltarea altor modalități de dans și dans.

Influența spaniolă s-a concretizat prin contribuțiile tehnice, scenice și muzicale ale muzicienilor și dansatorilor din populația celtică, flamenco și multe alte soiuri populare din Spania, legate de varietatea geografică și culturală a teritoriului lor; precum și primirea unei puternice influențe din partea culturii latine și a contribuțiilor migranților. La fel, au existat în mod tradițional cântăreți mari și grupuri de muzică modernă în stil Pop și Rock foarte influente în multe țări vorbitoare de spaniolă.

Modă și design: artiștii spanioli au avut un rol proeminent în lumea modei, cu nume precum Cristóbal Balenciaga, Manuel Pertegaz, Paco Rabanne, Armand Basi, Elio Berhanyer, Jesus del Pozo, Adolfo Dominguez, Pedro del Hierro sau Manolo Blahnik. La fel, creativitatea spaniolă a triumfat nu numai în domeniul proiectării, ci și în producția și distribuția industrială, creând unele dintre cele mai importante multinaționale în volum și prezență în lume, precum Inditex. Influența sa, care leagă tradiția spaniolă de modernitatea Spaniei de la intrarea sa în Uniunea Europeană, și influențează atât îmbrăcămintea de înaltă modă, cât și îmbrăcămintea casual de la marile mărci.

Gastronomie: Spania are o lungă tradiție de gătit, într-o țară care iubește mâncarea, iar bucătarii s-au remarcat în secolul al XX-lea pentru faima și influența lor, precum și pentru că au conceput unele dintre cele mai renumite și influente feluri de mâncare și tendințe, cu cele mai apreciate restaurante din lume. Juan Mari Arzak, Pedro Subijana, Martín Berasategui, José Andrés și Ferrán Adriá sunt câțiva dintre profesioniștii extrem de talentați și notorii care au dat o influență internațională bucătăriei spaniole.

Arhitectură: artiștii din Spania au triumfat în multe locuri ale lumii prin prezența operelor unor arhitecți renumiți precum Antoni Gaudí, Rafael Moneo, Santiago Calatrava sau Ricardo Bofill printre mulți alții.

Capitolul 2 – Cultura locală, evenimente și manifestări culturale

Galicia este o regiune considerată „naționalitate istorică” de Constituția spaniolă datorită caracteristicilor sale definite și singulare. Care sunt acele elemente care fac Galația unică.

Limba: limba galiciană aparține familiei limbilor romanice și a fost rezultatul evoluției limbii latine introduse de Imperiul Roman. Înregistrările istorice asigură că, începând cu secolul al IX-lea, limba galiciană devine o limbă diferențiată²⁷.

În zilele noastre, se vorbește pe scară largă în regiune: este limba obișnuită pentru 40% din populație, în timp ce 35% folosesc în mod egal galiciană și spaniola. Statisticile indică faptul că 98% dintre cetățenii din Galicia înțeleg limba²⁸.

Literatura: literatura galiciană este un domeniu foarte prolific atât în narațiune, cât și în poezie. Includem în această secțiune o selecție de autori contemporani, precum și scriitori de renume din secolele XIX și XX, începând de Rosalía de Castro, care este considerată poetă galiciană prin excelență, alături de Castelao, Valle-Inclán, Curros Enríquez, Pardo Bazán, Eduardo Pondal și Cabanillas pentru a menționa unele dintre ele²⁹.

*La revedere râuri, la revedere
fântâni;*

*La revedere, mici jocuri; La
revedere, vederea ochilor mei:
să nu știu când ne vom
revedea.*

*Sod al meu, sod al meu, Sod
unde am fost crescut, Mică
livadă pe care o iubesc,*

*Dragi smochini pe care i-am
plantat,*

*Pajiști, pâraie, crânguri,
stâlpi de pin fluturați de vânt,*

*Păsări mici ciripind, căsuță
dragă a bucuriei mele,*

*Moară în pădurea de castan,
Nopti senine de lumină
strălucitoare a lunii,*

*Clopotele prețioase ale micii
biserici parohiale,*

*Mure în măracini cărora le
ofeream dragostea mea,
cărări înguste prin câmpurile
de porumb,*

*La revedere, pentru
totdeauna la revedere!*

*La revedere, rai! La revedere,
fericire!*

Ies din casa nașterii mele

*Ies din cătunul pe care îl
cunosc*

*Pentru o lume pe care nu
am văzut-o!*

²⁷ <http://www.galicia.es/es/tradicion>

²⁸ <https://academia.gal/datos-uso>

²⁹ <https://theinkbrain.wordpress.com/2012/02/02/rosalia-de-castro-selected-poems/>

Autorii contemporani sunt Cunqueiro, Xohana Torres, Blanco Amor, Ánxel Fole, Miguel Rivas, Suso de Toro, Fina Casalderrey.³⁰

Dans: muñeira și xota galega sunt cele două tipuri cele mai reprezentative de dans galician, legate de muzica sa galiciană. Muñeira dansează cu o semnătură de 6/8 ori, însoțită de gaita (pipa galiciană) și urmată de aturuxos (strigăt de bucurie) ³¹.

Nu putem rezista să includem aici două videoclipuri vibrante cu dans galician:

- https://www.youtube.com/watch?v=kSZcP_ed60E&list=RDkSZcP_ed60E&start_radio=1&t=0
- https://www.youtube.com/watch?v=vBNwZY5w_as

Muzică: instrumentele de muzică tradițională sunt gaita și pandeireta. Gaita este un instrument de suflat celtic (similar cu pipa scoțiană) care, în zilele noastre, este amestecat cu alte stiluri de muzică contemporană, cum ar fi rockul și electronica. Pandeireta este un instrument muzical de mână, între 13 și 28 cm, care este folosit pe scară largă pentru semnarea femeilor însoțite.

Această muzică, puternic legată de muzica celtică, cu care are multe lucruri în comun, are propriile sale caracteristici, legate atât de pământul său, cât și de propriile sale expresii muzicale, cu prezență specială ca muzică de sărbătoare sau de plâns în actele și tradițiile cotidiene ale numeroasele orașe mici din Galicia.

Patrimoniul cultural galic: cultural galic

patrimoniul este destul de extins, evidențiind castele - așezări fortificate în epoca fierului, majoritatea pe vârful stâncilor -, zidurile romane din Lugo construite în secolul al III-lea și Turnul lui Hercule din A Coruña, ambele declarate patrimoniu mondial de către UNESCO.

Alte două comori galiciene au primit, de asemenea, această denumire: orașul vechi Santiago de Compostela în 1985 și Rutele Santiago de Compostela (Calea franceză și Căile Spaniei de Nord) în 1993³². Tehnica de construcție a pietrei uscate a fost, de asemenea, premiată cu distincția a Patrimoniului Cultural Imaterial de către UNESCO în 2018³³.

³⁰ http://www.cocinagallega.es/web/cultura/cultura/historia_de_la_cultura_gallega.html

³¹ <http://musicaalbacieza.blogspot.com/p/trabajo-galicia.html>

³² <https://whc.unesco.org/en/list/&order=country#alphaG>

³³ <https://www.cultura.gal/es/destaque-patrimonio/50819>

Pe întreg teritoriul există construcții de piatră, în principal biserici, hórreos (silozuri) și cruceiros (cruci în răscruce de drumuri).

Mai mult, galicianul subliniază pentru tradiția sa orală relevantă, permițându-ne să păstrăm limba galiciană și obiceiurile. Festivitățile tradiționale sunt Entroido (carnaval) cu faimosul Cigarróns, Magosto (o tradiție păgână legată de sezonul recoltei și castanul) și multiplele romerii. Ca lucrare meșteșugărească, nu am putut uita bolillos (dantelă de bobină)³⁴. În cele din urmă, să menționăm cultura alimentară ca fiind ceva important în Galicia.

Cigarróns. <https://www.sientegalicia.com/blog/personajes-carnaval-galicia>

Capitolul 3 - Cultural local partners, description and activities

Partenerii culturali locali din fiecare țară a parteneriatului sunt esențiali atât pentru diseminarea proiectului, cât și pentru rezultatele sale intelectuale și pentru a atinge pe deplin obiectivele proiectului.

Spania are o mare varietate de culturi cu origini diferite în funcție de fiecare regiune. Deși suntem situați în nord-vestul Spaniei, vom încerca să contactăm diferite entități din toată țara pentru a acoperi cât mai multă cultură spaniolă posibil.

Înainte de începerea proiectului, am contactat diferite asociații culturale locale pentru a prezenta proiectul și a oferi posibilitatea de a colabora cu noi ca parteneri locali asociați. În această primă etapă au fost atinse diverse entități care arată un mare interes pentru dezvoltarea proiectului și, de asemenea, pentru programul Erasmus +, despre care majoritatea nu știau.

Planul nostru pentru întreaga viață a proiectului este să continuăm să contactăm diferite entități legate de cultură pentru a crește gama noastră de parteneri locali asociați, stimulând și diseminarea proiectului.

În prima noastră rundă de contacte, am luat legătura cu diferite entități legate de dans, muzică populară tradițională din Galicia, orchestre și asociații muzicale, precum și cântat. Toți au arătat un interes clar pentru proiect și vor fi, de asemenea, bucuroși să ne ajute cu activitățile de diseminare.

<https://www.instagram.com/arteydanzavigo/?hl=es>

Arte & Danza: Este un spațiu multidisciplinar în care dansul, arta, fotografia și teatrul conviețuiesc oferind fiecărei persoane posibilitatea de a explora și de a învăța de la ceilalți, în timp ce se bucură de un mediu pe deplin de cultură și artă.

Studentii săi au participat la diferite concursuri atât la nivel național, cât și internațional.

<http://www.orquestagaos.com/>

Orquesta y coro Gaos: Este o asociație care are o orchestră și un cor pentru oricine îi place muzica.

Orchestra: A început în 2009 și este formată din aproximativ 80 de membri. Peste 450 de muzicieni din Galiția au participat la el: studenții din conservatoarele superioare și profesorii au trecut prin grupul simfonic. Dezvoltă o activitate de concert importantă, oferind peste 80 de concerte și peste 35 de muzicieni galicieni care participă ca soliști, dintre care unii au deja o carieră îndelungată.

În 2010 au înregistrat CD-uri cu piese galiciene orchestrate de Juan Durán împreună cu soprana Cristina Gallardo-Dômas. Din 2011 a oferit tradiționalul concert de Crăciun al IBS Padre Rubinos, invitând artiști consacrați împreună cu Corul Gaos. Pe lângă propriul sezon

de concerte, atât în A Coruña, cât și în restul comunității galiciene, au invitat muzicieni importanți să se ocupe de pregătirea și perfecționarea membrilor săi, precum David Grimal, violonist și director Les Dissonances sau David Ethève, violoncel principal al OSG.

La fel, susține concerte de muzică contemporană, prezintă lucrări de noi compozitori, colaborează cu asociația compozitorilor din Galicia, promovează formarea diferitelor grupuri neconvenționale și ansambluri în cadrul orchestrei în sine și oferă concerte simfonice cu artiști de alte genuri precum Los Secrets sau Rafael.

Corul: A început în 2010 și este alcătuit din 55 de voci și toate au o experiență extinsă în diferite coruri comunitare. Activitatea sa este împărțită între repertoriul "a cappella" și muzica simfonică - corală, cu un accent deosebit pe operă.

Au participat la Festivalul Prietenilor Operei și, ulterior, la Sezonul Liric din A Coruña, lucrând la producții cu baghete importante, regizori de scenă și cântăreți, printre care se remarcă dirijori precum Gómez Martínez, Ramón Tébar sau Keri-Lynn Wilson, regizori de scenă precum Mario Pontiggia sau Alfonso Romeu și cântăreți precum Celso Albello, Gregory Kunde, Juan Jesús Rodríguez sau Marianne Cornetti.

În 2011 și 2012 au participat la Seria I și II de Catedrale cântând Liturghia Requiem de WA Mozart și Messa dei Gloria de G. Puccini împreună cu Orchestra Gaos cu ocazia sărbătoririi a 800 de ani de la Catedrala din Santiago de Compostela. De atunci, au participat și au câștigat diferite concursuri la nivel național.

În septembrie 2015 a fost lansat un nou proiect: minigao-urile, două coruri de copii cu care să instaleze pasiunea pentru muzică și cântarea corală de la bază.

Fernando Briones este directorul artistic și muzical al Corului și Orchestrei Gaos, al cărui membru de onoare este Maestrul Cristóbal Halffter.

Rolul principal al părților interesate va fi de a contribui cu feedback-ul acestora la toate materialele dezvoltate, sprijinind activitățile de diseminare a proiectului și participând la cele 4 activități de formare care vor avea loc pe tot parcursul proiectului.

După proiect, părțile interesate vor putea disemina și utiliza IO-urile produse, precum și diseminarea rezultatelor proiectului.

Capitolul 4 - Situația culturală în contextul COVID-19

În Spania, sectorul cultural suferă mult din cauza crizei coronavirusului și totuși, în timpul carantinei, cetățenii au consumat mai multă cultură ca niciodată. Pentru a înțelege acest paradox trebuie să ne gândim că acțiunea culturală este o acțiune diplomatică și să transformăm ideea sectorului cultural. Nu trebuie doar să vorbim despre starea cinematografului, noile tehnologii, teatru, producția de carte, muzică, evenimente.

Începând cu 21 iulie, o nouă perspectivă a fost deschisă pentru cooperarea culturală în Spania datorită Fondului european de redresare. Acest fond va fi emis de către Comisia Europeană țărilor cele mai afectate de coronavirus, precum Spania. Prin urmare, avem ocazia să accesăm finanțări foarte puternice pentru cooperarea culturală.

Acest fond european de redresare este în dezbatere în Parlament și va trebui aprobat de Comisie. Spania va primi peste 140.000 de milioane de euro. Această sumă va fi acordată în funcție de proiectele prezentate și va oferi deputaților europeni posibilitatea de a prezenta proiecte interesante pentru consolidarea acțiunii externe.

În același timp, noi instrucțiuni au fost trimise recent departamentelor culturale ale ambasadei, indicând schimbarea rolului de „consilier cultural” din „programator” în agent sau facilitator. Aceasta este o recunoaștere a necesității actualizării pentru a se adapta la nevoile creatorilor culturali.

Provocările economice și schimbarea paradigmei după criza coronavirusului.

Cultura este o afacere și, într-un fel sau altul, încearcă să fie profitabilă în cadrul economiei naționale. Trebuie să ne dăm seama că, deși credem că ideile și cunoștințele nu costă nimic, viața nu este gratuită pentru creatori și de aceea cultura are un preț și societatea trebuie să îl plătească.

Cele mai importante provocări abordate în sectorul cultural sunt egalitatea de gen, dezvoltarea unui statut al artistului și crearea unui nou document de copyright mai cooperant în care măsurile cele mai inovatoare vor fi Politici fiscale, reducerea TVA în cultură, obligații de îndeplinit pentru digital platforme și sprijin sistematic pentru o tranziție digitală armonioasă în sectoarele culturale.

Principalele puncte slabe care persistă în țara noastră provin din lipsa finanțării private. Activitățile culturale au fost reduse progresiv în ultimul deceniu, cu o medie de 682,5 euro pe gospodărie și an cheltuit pentru cultură în 2018 (718,3 euro în 2017). La aceasta trebuie să adăugăm că fondurile publice pentru cultură s-au prăbușit, mai ales după criza coronavirusului.

La nivel comercial, cifrele s-au îmbunătățit ușor. Țesătura economică și culturală a țării a fost condusă de 122.673 de companii (112.643 în 2008) care reprezentau 3,7% din

totalitatea entităților de afaceri spaniole. În același an, au fost create 690.300 de locuri de muncă, 3,6% din totalul spaniol (706.300 în 2008). Trebuie să punem la îndoială dinamica care face dificilă îmbunătățirea acestor cifre.

Dinamica se schimbă. Acum, cu COVID-19, lucrurile s-au schimbat. Nu mai sunt vizitatorii cei care se mută la evenimente, ci evenimentele care ajung la casele oamenilor într-un mod virtual. Viața culturală din societățile noastre, în ciuda crizelor, menține interesul de a trăi în continuare.

Sectorul cultural este vizibil supărat, iar cultura stagnează din punct de vedere economic. Și chiar și așa, suntem capabili să dinamizăm procesele și să le reactivăm în situații de criză, deoarece schimburile de fluxuri culturale au crescut. Statul nu controlează aceste fluxuri, dar există din ce în ce mai mulți actori și agenți care acționează cu o logică internațională.

O perspectivă alternativă, pentru a înțelege mai bine efectul crizei COVID-19 asupra sectorului cultural, în special în ceea ce privește ocuparea forței de muncă, este analiza ultimelor 4 trimestre disponibile ale datelor privind ocuparea forței de muncă derivate din Studiul populației active din punct de vedere economic (care acoperă ultimul trimestru din 2019 și primele trei trimestre ale anului 2020).

În aceste patru trimestre, ocuparea forței de muncă culturale medii a fost estimată la 683,5 mii de persoane, reprezentând 3,5 din numărul total de locuri de muncă în Spania în perioada respectivă. Ocuparea bărbaților reprezintă 58,7%, în timp ce proporția bărbaților pentru ocuparea totală este de 54,3%. 71,1% dintre persoanele cu un loc de muncă cultural au studii superioare și 67,7% dintre lucrători sunt lucrători plătiți - ceea ce înseamnă că nu sunt lucrători independenți (45,1% și, respectiv, 84% pentru totalul locurilor de muncă). Acordurile cu normă întreagă acoperă 88,6% din ocuparea forței de muncă culturale și 11,4% cu normă parțială.

Acest lucru poate fi completat în continuare de ultimele date disponibile, cele derivate din al treilea trimestru al anului 2020 (iulie-septembrie). Ocuparea forței de muncă culturale a fost estimată la 647,4 mii de persoane, reprezentând o scădere de 8,1% față de trimestrul respectiv din 2019. Variația ocupării forței de muncă culturale medii în 2020 (3 primele trimestre) a scăzut față de anul precedent cu 5%. Ocuparea forței de muncă culturale masculine este estimată a fi cu 9,6% mai mică decât în al treilea trimestru al anului 2019, iar ocuparea forței de muncă feminină este estimată a fi cu 5,6% mai mică. Muncitorii plătiți s-au ridicat la 429 mii de lucrători, reprezentând o scădere interanuală de 11,6%, iar lucrătorii independenți au scăzut doar cu 0,3%.

În general, comparând angajarea culturală actuală cu estimările din 2019, cele mai mari scăderi ale ocupării au afectat lucrătorii plătiți, lucrătorii cu contract temporar și cei care

lucrează cu jumătate de normă.³⁵

Ministerul subliniază creșterea fondurilor bugetare prevăzute în bugetele generale de stat pentru anul 2021 (cu 37% mai mult). În cursul anului 2020, au existat două decrete cu acțiuni extraordinare de sprijinire a sectorului cultural după criza COVID-19. Ministerul recunoaște angajamentele de elaborare a Statutului special al artelor (a se vedea Profilul spaniol al anului 2019 pentru mai multe informații despre acordul din Parlamentul spaniol în 2018), consolidarea unui HUB audiovizual și crearea Centrului Național al Diseminării de Dans.³⁶

³⁵ <https://atalayar.com/en/content/spanish-culture-increases-its-influence-abroad>

³⁶ <https://www.culturalpolicies.net/covid-19/country-reports/sp/>

Capitolul 5 - Centralizarea datelor și analiza studiului

Contextul artistic spaniol pleacă de la o situație de stagnare înaintea pandemiei; Puterea puternică de redresare după criza economică din 2008 a încetinit și, deși nu a existat nici o criză, nu a existat nici o creștere.

În 2019, muzica live a generat 382 de milioane în Spania, dar „Uniunea Muzicienilor Profesioniști” a declarat în noiembrie 2020 că trei din patru profesioniști care erau activi în 2019 din cauza pandemiei și-au redus activitatea cu peste 90%, iar acest lucru prognoza nu s-a îmbunătățit în 2021, unde 75% nu au avut niciun concert în prima jumătate a anului.

Potrivit Academiei Spaniole de Arte Spectacol, teatrul din Spania se află acum într-o situație critică, inclusiv toți profesioniștii săi; și doar o mică parte a fost reciclată în sectorul prosper al ficțiunii de televiziune. Institutul Național de Arte și Muzică Spectacolă, de care depind Centrul Național Dramatic și Baletul Național al Spaniei, a înregistrat pierderi de 7,5 milioane de euro în colectare, o scădere de 64,25%. Funcțiile au trecut de la 1.792 la 933 și au fost cu 62,75% mai puțini spectatori.

Artiștii creativi și performanți au totalizat 68.800 de angajați în 2019, iar un an mai târziu, 14.700 au fost lăsați pe drum, până la 54.100. Arhiviștii, bibliotecarii și curatorii au crescut ușor cu 4.000 de angajați, iar capitolul care a fost cel mai întărit a fost cel al scriitorilor, jurnaliștilor și lingviștilor: de la 72.100 la 82.500 de angajați (cu 12,6% mai mult).

În acest context, veștile bune sunt rare și se concentrează pe două domenii foarte specifice: 1) Sectorul jocurilor video din Spania nu a încetat să crească, în ciuda întârzierilor în lansări și a anulării târgurilor mari. A crescut și consumul prin internet, care a beneficiat de alte platforme și domenii de afaceri, cum ar fi jocurile mobile sau e-sportul. 2) v Sectorul audiovizual al televiziunii spaniole este în creștere și promovează ocuparea forței de muncă, de la o creștere medie a consumului de 7,5%, producând conținut pentru toate țările vorbitoare de limbă spaniolă.

La rândul său, în timpul pandemiei, sectorul modei a scăzut cifrele sale: cifrele actuale sunt cu 42% mai mici, adică afacerile au scăzut cu 10.611,79 milioane de euro; și astfel, aproximativ 24% din întreprinderile (39.592) care au angajat profesioniști în acest sector au fost nevoiți să închidă. În plus, consumul creațiilor designerilor spanioli a fost redus la minimum, iar companiile au pierdut o afacere de 400 de milioane de euro din martie 2020.

În rezumat, în Spania cultura suferă cea mai mare distrugere a locurilor de muncă

dintr-un an din cauza pandemiei: 42.100 de lucrători mai puțini, ceea ce reprezintă o scădere de 6% față de cele 710.200 de persoane care au lucrat în sector în 2019, cifră la care nu a venit chiar și în cei mai grei ani ai crizei financiare din ultimul deceniu.

De fapt, prognoza este ca în 2021, numărul locurilor de muncă pierdute anul acesta în domeniul artistic să depășească 42.100 de locuri de muncă pierdute în primul an al COVID-19.

Și, deși ocuparea forței de muncă culturală se caracterizează printr-o pregătire academică mult mai mare decât media spaniolă (învățământul superior ajunge la 71,9%, iar în grupul național este de 45,5%), nu evită precaritatea sectorului. De la începutul pandemiei, această povară a crescut: lucrătorii salariați au scăzut cu 9,4%, în timp ce lucrătorii independenți sunt aceiași. Angajații cu contract permanent se mențin mai bine decât contractele temporare: primii tocmai au scăzut cu 3,1%, iar cei din urmă au scăzut cu 24,3%. Este important să ne amintim că 66,8% din ocuparea forței de muncă culturale și / sau artistice din Spania este salarizată, o cifră mult mai mică decât cea din totalul din Spania, care se ridică la 83,9%. Angajarea lucrătorilor independenți în domeniul artistic din Spania este dublă față de cea a restului Spaniei. Grupa de vârstă care a suferit cel mai mult din cauza tăierii este între 25 și 34 de ani. În singura secțiune care a creat locuri de muncă este cea a celor cu vârsta peste 55 de ani.

După sex, discriminarea continuă și, deși pandemia a cauzat pierderea activității bărbaților și femeilor în domeniul artistic, chiar și astăzi 58,6% din ocuparea forței de muncă este în mâinile bărbaților.

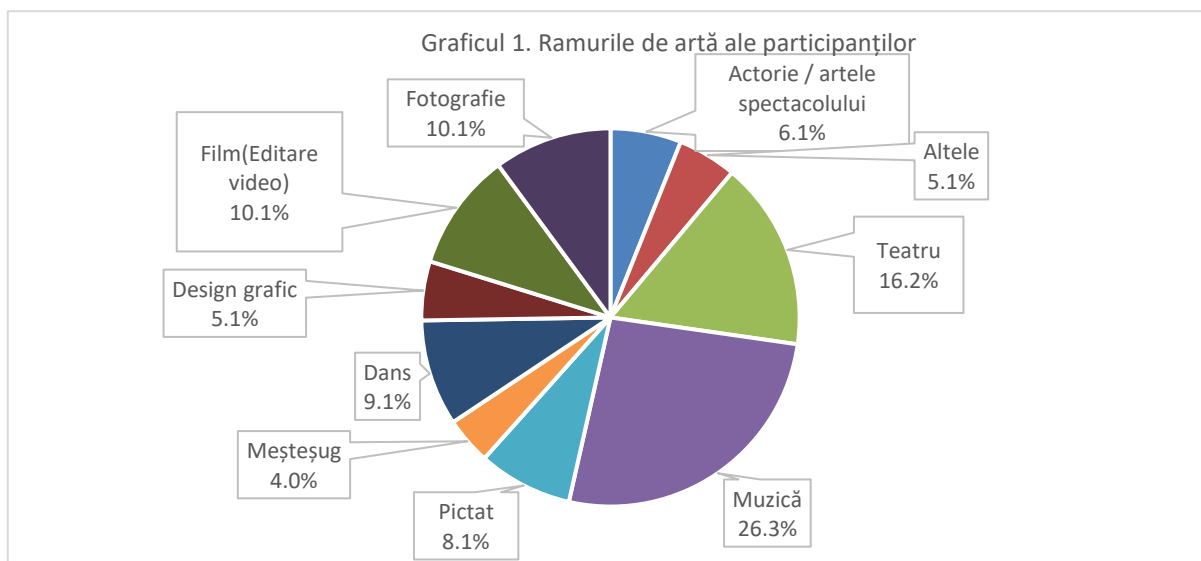
Cu toate acestea, în ciuda acestei situații negative cauzate de pandemie, în Spania se presupune că artiștii, creatorii și profesioniștii activităților artistice, precum și organizațiile asociate, joacă un rol fundamental în promovarea bunăstării și rezilienței femeilor. oameni și comunități, fiind esențiali pentru a merge spre societăți prospere.

În analiza situației persoanelor care desfășoară activități artistice în Spania, compoziția grupului țintă analizat de 50 de persoane a furnizat următoarele date: 58% dintre participanți sunt femei, în timp ce 42% sunt bărbați.

Compoziția de vârstă este următoarea:

Vârstă	Procentaj
25-34 ani	62,00%
35-44 ani	22,00%
45-54 ani	12,00%
55-64 ani	4,00%
65 și peste	0,00%

- Arta în care participanții implicați sunt prezentate în Graficul 1

- Situația ocupării forței de muncă este următoarea:

Situație	Procentaj
Un angajat cu normă întreagă	12,96%
Un angajat cu jumătate de normă	14,81%
Lucrători independenți (Freelance)	18,52%
Voluntar	18,52%
Pensionar	1,85%
Șomer	33,33%

Perspectivile viitoare în jurul profesioniștilor și organizațiilor legate de unele arte în Spania sunt pozitive, deoarece se așteaptă o explozie pozitivă de consum și un mediu în care oamenii vor dori să se întoarcă pentru a desfășura și a participa la activități pe care până acum nu le-au avut regulile pandemiei.

Cu toate acestea, în ciuda acestui fapt, prognoza este că în 2021 îmbunătățirea va fi încă foarte mică și că va fi din 2022 când situația sectorului artistic începe să se îmbunătățească, deoarece faptul de a crește consumul va atrage nevoia de mai multe organizații, mai multă producție și, prin urmare, mai mulți profesioniști și mai multă creativitate.

În orice caz, sectorul artistic trebuie să își asume mai întâi consecințele pandemiei, în ceea ce privește schimbarea de paradigmă a muncii, unde digitalizarea a atins segmente și activități neașteptate înainte de epoca COVID-19 și unde rețeaua nu mai este doar un mediu publicitar, dar un instrument esențial pentru dezvoltarea activității și o piață în sine.

Orice perspectivă pozitivă presupune recuperarea țesăturii productive distruse sau abandonate, precum și reciclarea și recuperarea sau îndrumarea prealabilă a profesioniștilor și artiștilor care au fost grav afectați de consecințele pandemiei.

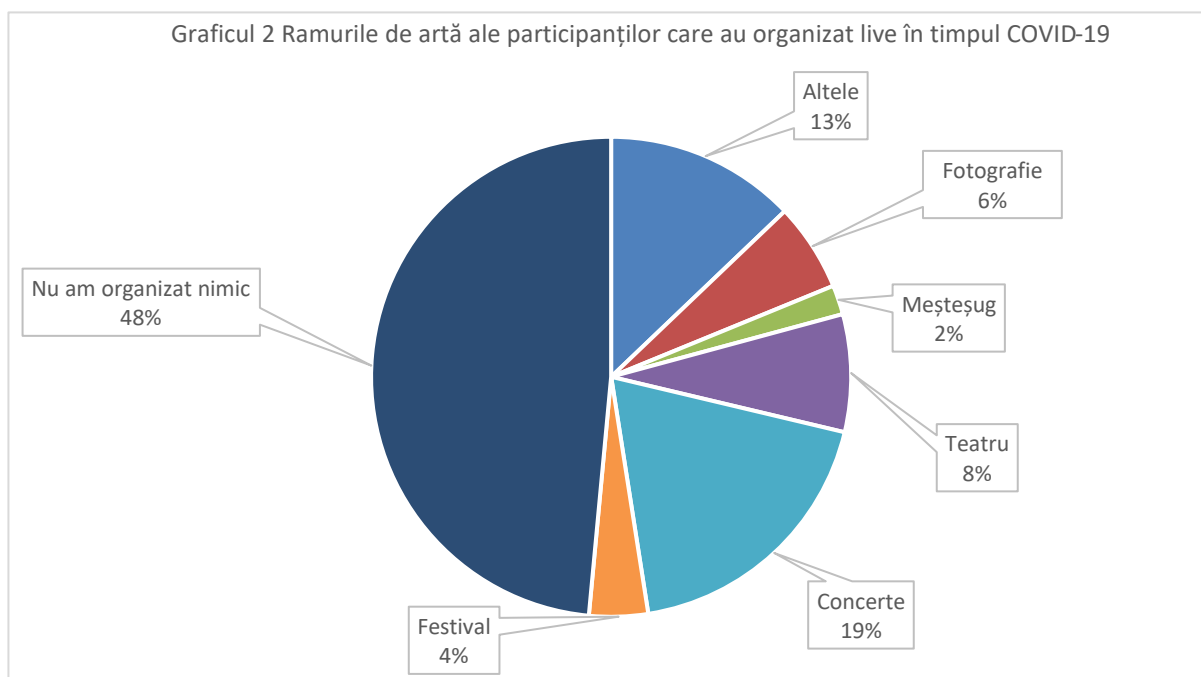
Interpretarea situației COVID-19 pentru artiști

În continuare, vom analiza rezultatele cercetării în jurul a 50 de persoane legate de activitățile artistice din Spania, axate pe activitățile individuale desfășurate în timpul pandemiei.

- V-a afectat pandemia COVID-19 lucrările dvs. pentru artă?

Răspunsul este răsunător: 88% dintre artiștii din Spania și-au văzut activitățile artistice afectate de pandemie. Este un răspuns așteptat într-un context național cu efecte puternice ale pandemiei, fiind una dintre țările cele mai afectate de pandemie aproape de la început.

- Ce forme de artă ați organizat în direct în perioada pandemiei COVID-19?

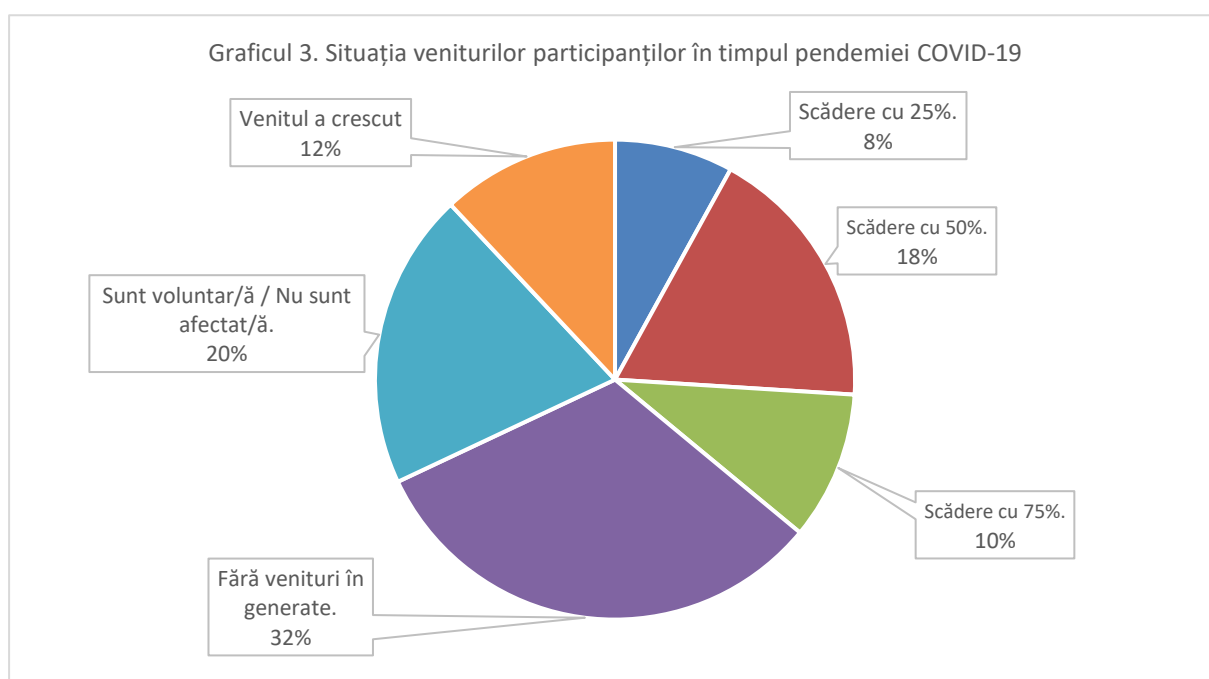
Încă o dată, consecințele puternice ale pandemiei în Spania, cu reguli dure și perioade lungi de blocare sau semi-blocare în unele părți ale țării, și-au materializat consecințele asupra sectorului artistic cu o forță reală. Aproape jumătate dintre artiști nu au reușit

să organizeze evenimente live, iar cei mai mulți dintre ei sunt legați de arte cum ar fi în principal muzică și un pic de teatru, a cărei expresie poate fi realizată prin internet. De asemenea, subliniază faptul că au existat activități legate de cinematografie și filmare sau de expoziții picturale; prima se referea la creșterea specifică a sectorului audio-vizual într-o pandemie și a doua ca reprezentare a activităților tradiționale la care impulsul experimentat în digitalizarea instrumentelor a deschis o nouă fereastră către lume prin intermediul rețelei.

Trebuie remarcat faptul că nu există un tip de corelație matematică între vârstă sau sex și răspunsurile obținute la această întrebare.

Acest lucru se datorează faptului că consecințele puternice ale pandemiei din Spania nu au făcut distincție între vârste sau sex, fiind un fenomen absolut.

- Cum v-a afectat pandemia COVID-19 veniturile pentru arte?

Din datele obținute, se poate deduce că 60% dintre artiștii din Spania nu au avut niciun venit în timpul pandemiei sau au văzut că veniturile lor au scăzut cu 50% sau mai mult. Aceasta denotă situația teribilă pe care majoritatea persoanelor participante au trăit-o la locul de muncă în timpul pandemiei din Spania.

Dacă adăugăm la aceea că 20% dintre persoanele chestionate lucrează ca voluntari și nu sunt afectate de această problemă, obținem că doar 20% și-au crescut veniturile sau au scăzut cu maximum 25%; în timp ce 80% din populația legată de artă a suferit direct sau indirect consecințele situației de criză puternică și impactul detaliat mai sus.

Din nou, vârsta și sexul sunt irelevante și nu a fost detectată nicio corelație cu rezultatele obținute la această întrebare.

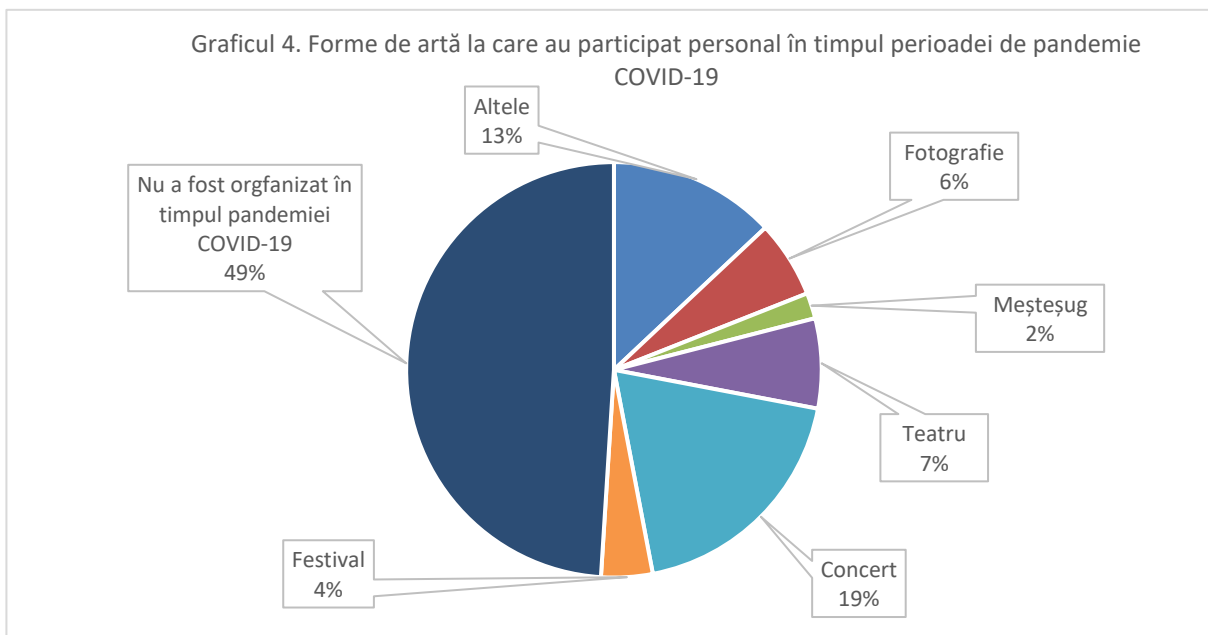
- Ați fost implicat într-un proiect legat de artă în perioada pandemiei COVID-19?

72% dintre persoanele chestionate au fost implicate într-un proiect legat de artă în perioada pandemiei. Acest procent, într-un loc foarte afectat de pandemie aproape de la început, este foarte mare. Dacă luăm în considerare faptul că 49% dintre aceștia au declarat anterior că nu au organizat niciun eveniment live și că majoritatea persoanelor care au organizat vreo activitate au fost legate de activități artistice a căror diseminare este fezabilă prin intermediul internetului, se poate deduce că cea mai mare parte a activității artistice desfășurate a fost desfășurată într-o situație de blocare sau într-un context în care artiștii și-au continuat activitatea, dezvoltându-și produsele sau expresiile artistice, fără ca aceștia să aibă un canal adecvat de diseminare sau o piață reală în timpul pandemia.

Majoritatea artiștilor din Spania au continuat să-și dezvolte proiectele artistice, produsele, compozițiile sau planurile de viitor, fără să aibă o modalitate de a le aduce pe o piață reală care le-ar putea oferi intrările necesare.

Acum vom analiza participarea persoanelor legate de activități artistice în Spania, la activități și evenimente care ar fi putut fi desfășurate în timpul pandemiei.

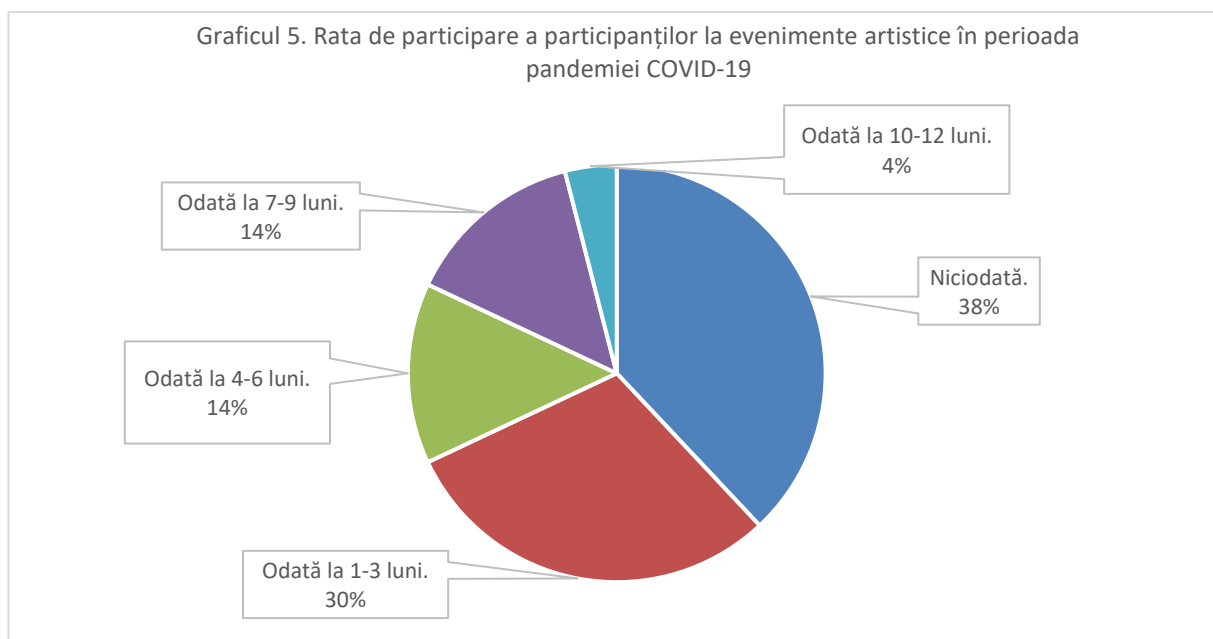
- La ce forme de artă ați participat personal în timpul perioadei de pandemie COVID-19?

Aproape un sfert dintre persoanele implicate în activități artistice din Spania nu au participat la un eveniment live în perioada pandemiei, în timp ce două treimi dintre cei care au participat au mers în principal la concerte și, într-o măsură mai mică, la teatru.

Acest lucru ne arată în mod clar efectele unei pandemii dure, în care chiar și persoanele legate de mediile artistice nu au dorit sau nu au putut participa la evenimente live, în timp ce cei care au participat, au participat în principal la evenimente legate de muzică.

Acest lucru este în concordanță cu faptul că majoritatea inițiativelor artistice desfășurate în timpul pandemiei în Spania au fost în modalități artistice, sau tipuri de acte, a căror participare sau reprezentare este posibilă online. De asemenea, trebuie remarcat faptul că din mai 2021 se desfășoară în Spania primele teste pilot de evenimente live față în față, în timp ce, până acum, nu era posibil dincolo de mici încercări în perioade scurte între diferitele valuri ale pandemiei, la o scară foarte mică și cu măsuri de securitate puternice și acces limitat.

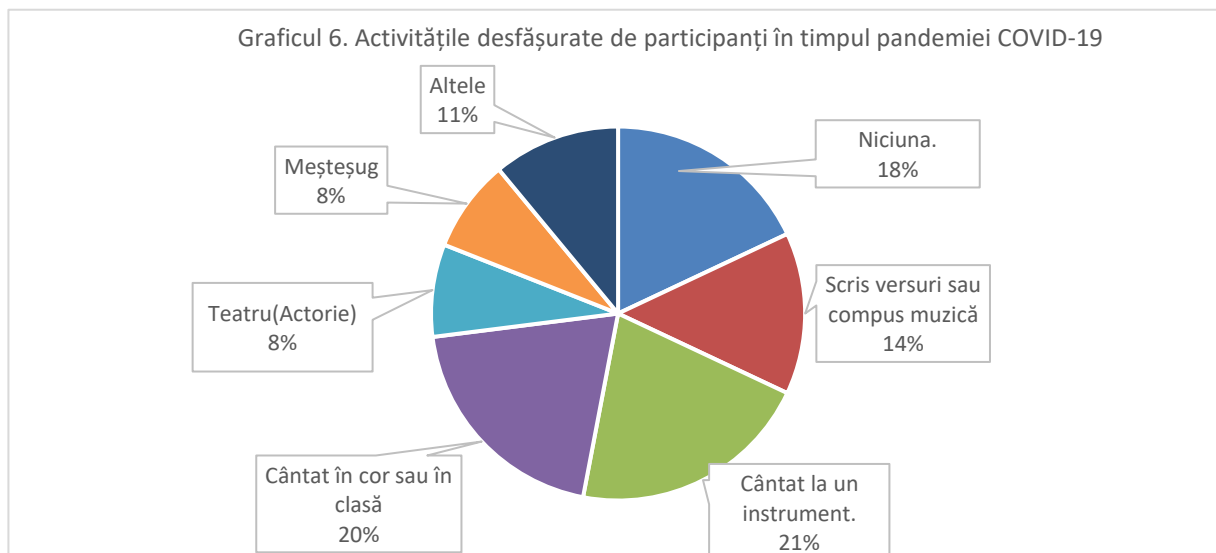
Din nou, nu se observă nicio corelație reprezentativă între răspunsurile obținute la această întrebare și vârsta sau sexul persoanelor chestionate.

- Cât de des ați participat în direct la spectacole (teatru, dans, concert, festival)?

Rezultatele obținute în jurul acestei întrebări arată clar că nu numai că există multe persoane legate de activități artistice care nu au participat la evenimente în Spania, ci că majoritatea oamenilor care au făcut acest lucru - sau au putut să o facă - foarte rar.

38% au răspuns „Niciodată”, în timp ce 30% au mers doar o dată la 1-3 luni. Acest lucru ne arată clar că 60% dintre persoanele legate de activitățile artistice din Spania au participat cu greu la evenimente sau activități de artă spectacolă,

- Ați făcut vreunul dintre cele de mai jos în timpul perioadei de pandemie COVID-19?

Până la 55% din activitățile desfășurate în perioada pandemiei sunt legate de sectorul muzical sau de activitățile muzicale; în timp ce practic toate răspunsurile obținute sunt legate de activități care pot fi realizate acasă, în medii mici sau care nu necesită neapărat un context de expunere față în față.

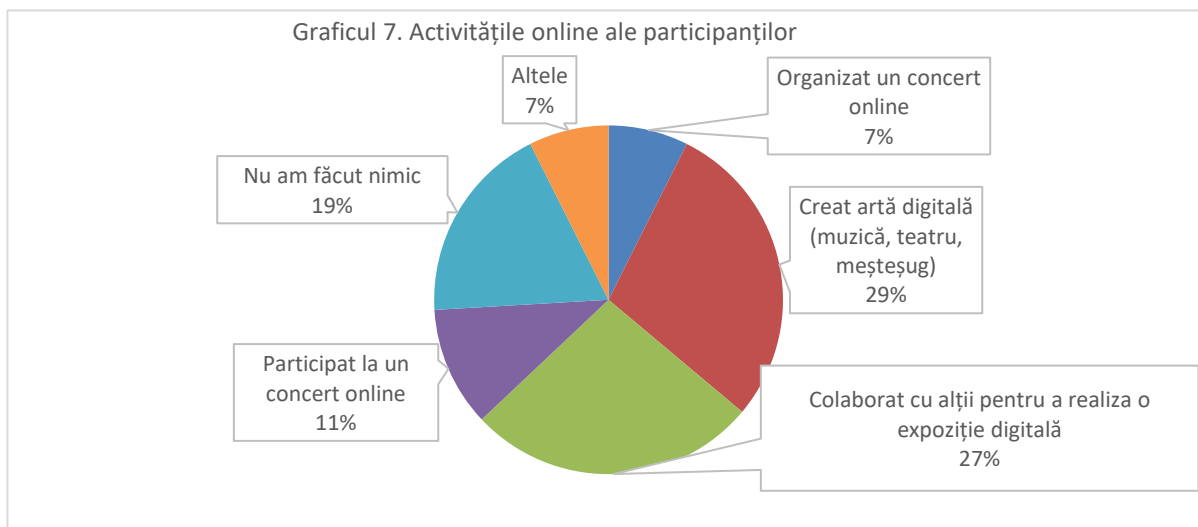
Activitățile care necesită un context față în față și colectiv pentru a fi materializate, cum ar fi actori într-un teatru, au fost reduse la 8%.

De asemenea, este izbitor cât de mulți oameni au desfășurat activități artistice care pot fi desfășurate în spațiu închis, cum ar fi scrierea -literară sau de scenariu- sau activități audio-vizuale (filmare, experimentare video cu monede etc.) susținute de noile tehnologii; și reflectată în ansamblu în acest 11% din alte activități desfășurate în perioada pandemiei.

Nu se observă nicio corelație între răspunsurile obținute la această întrebare și vârsta sau sexul persoanelor chestionate.

Pandemia a condus digitalizarea multor servicii, dar și a obiceiurilor noastre de muncă și a obiceiurilor noastre de consum. În această secțiune încercăm să analizăm efectul online-ului asupra live-urilor tradiționale din acest domeniu.

- Pe care dintre următoarele ați făcut online în timpul perioadei de pandemie COVID-19?

Activitățile online au crescut în timpul pandemiei, 60%, în principal în două domenii: crearea artei digitale (31%) și colaborarea pentru crearea expoziției digitale (29%). Restul activităților sunt legate de muzică.

Chiar și așa, au fost detectate o mare varietate de activități desfășurate, incluse în 20% din „Altele” și care promovează în principal crearea de resurse pentru diseminarea diferitelor arte on-line: crearea de cursuri pentru YouTube, reviste digitale, sau pagini web. Acest lucru răspunde la faptul că în Spania digitalizarea condusă de pandemie ne-a permis să vedem că în multe domenii artistice nu existau resurse digitale suficiente și adecvate, iar o parte din cele mai populare activități desfășurate au încercat să compenseze acest lucru și să genereze resurse digitale legate de fiecare artă și fiecare domeniu.

Trebuie remarcat faptul că vârsta nu a fost un impediment pentru ca persoanele legate de activități artistice din Spania să colaboreze cu alții sau să participe la activități într-un mediu online.

- Cât de interesat vă este să participați la evenimente artistice în direct în zilele noastre?
- Persoanele legate de activitățile artistice din Spania își exprimă dorința mare de a participa la evenimente live de artă, inclusiv 80%, în timp ce persoanele care nu sunt foarte interesate sunt doar 2% și nu există persoane care să nu fie deloc interesate.

Acest lucru relevă un context în care pandemia a adus schimbări în ceea ce privește digitalizarea și modurile de colaborare pe piață, dar nu modifică dorința oamenilor de a participa în direct la evenimente artistice. De fapt, mai degrabă decât să se fi diminuat, pandemia, blocarea și consecințele sale, au făcut oamenii din Spania și mai dornici să trăiască evenimente, față în față și să dezvolte o coexistență artistică în general.

Situație	Procentaj
Extrem de interesat	40,00%
Foarte interesat	40,00%
Oarecum interesat	18,00%
Nu prea interesat	2,00%
Deloc interesat	0,00%

Concluzia analizei datelor

În Spania, impactul pandemiei asupra sectorului artistic a fost teribil și de mari consecințe.

Faptul că regulile puternice pentru subsectoare întregi au generat, pe de o parte, necesitatea ca industria să caute noi modalități de producție și, pe de altă parte, un număr mare de artiști șomeri care aveau nevoie să caute activități pe care să le poată desfășura afară personal. Dar nu a fost întotdeauna posibil: în timp ce 49% dintre artiști nu au reușit să organizeze evenimente live, iar majoritatea dintre aceștia sunt legați de arte precum în principal muzică și un pic de teatru, a cărui expresie poate fi realizată prin internet ; 72% dintre oameni au fost implicați într-un proiect legat de artă în perioada pandemiei.

Aceasta înseamnă că oamenii nu au reușit să organizeze sau să participe la proiecte colective, dar munca artistică intensă a fost efectuată individual sau legată de mass-media digitală și internet; fără a avea o piață reală sau un mod eficient de a o canaliza.

Acest lucru, în ansamblu, a făcut ca veniturile artiștilor din Spania să fi suferit o scădere foarte puternică sau dispariția totală a acestora.

Din acest motiv, posibilitățile de participare sau organizare de evenimente artistice au scăzut; regulile pandemiei nu permiteau oamenilor să vină și, prin urmare, nici ele nu puteau fi organizate. 38% nu au participat la evenimente legate de aer, în timp ce 30% au mers doar o dată la 1-3 luni.

Cu toate acestea, evidențiază în principal importanța sectorului muzical din Spania, fiind domeniul care a jucat în majoritatea puținelor evenimente desfășurate în perioada pandemiei, dar pentru că și-a asumat majoritatea acelor activități artistice desfășurate

În timpul pandemiei și în timpul închiderii: scrierea pieselor și compunerea (14%), cântarea instrumentelor muzicale (21%), cântarea (20%), pentru un total de 55% din răspunsurile obținute, și asta, dacă ignorăm artiștii care nu sau nu a putut face nimic, reprezintă 67% din activitățile artistice desfășurate; două treimi din total.

În consecință, putem deduce că activitățile online care au crescut în timpul pandemiei (crearea artei digitale (31%) și colaborarea pentru crearea expoziției digitale (29%)) au avut ca principală destinație și motivație sectorul muzical.

În plus, trebuie remarcat modul în care sectorul filmului și al produselor audio-vizuale, în general, a fost un protagonist al activităților desfășurate în timpul pandemiei, precum și al picturii și scrierii, atât în aspectul său mai tradițional, cât și în expoziția sa online, sau în scrierea de scripturi pentru diferite produse care pot fi diseminate prin rețea și serviciile sale de streaming.

Chiar și așa, concluzia acestui studiu este că impactul pandemiei asupra sectorului artistic spaniol are consecințe foarte negative, a distrus multe mii de locuri de muncă, le-a redus veniturile la minime total insuficiente și le-a făcut munca să dispară sau să se oprească. activitate pentru o parte importantă a companiilor și organizațiilor necesare structurării acestui sector și a pieței sale în Spania.

Din lectura acestei realități și din concluziile oferite de persoanele afectate, credem că ar trebui să facem două tipuri de recomandări:

- 1) Creșterea inițiativelor de formare legate de digitalizare în acest sector, atât la nivelul producției, distribuției, cât și al pieței.
- 2) Profitați de trăsătura activităților desfășurate în toate domeniile existente, în principal în domeniul muzicii, și stabiliți inițiative și activități de sprijinire a sectorului muzical, în calitate de campion al sectorului artistic și ca unul dintre subsectoarele cele mai afectate de activitate în Spania, cu o pierdere de activitate de peste 90%.

Maparea culturală a ROMÂNIEI

Introducere - Descrierea României

România este un stat (acoperind suprafața de 238.391 km²) situat în sud-estul Europei Centrale, pe cursul inferior al Dunării, la nord de peninsula Balcanică și la țărmul nord-vestic al Mării Negre. Pe teritoriul ei este situată aproape toată suprafața Deltei Dunării și partea sudică și centrală a Munților Carpați. Se învecinează cu Bulgaria la sud, Serbia la sud-vest, Ungaria la nord-vest, Ucraina la nord și est și Republica Moldova la est, iar țărmul Mării Negre se găsește la sud-est.

De-a lungul istoriei, diferite porțiuni ale teritoriului de astăzi al României au fost în componența sau sub administrația Daciei, Imperiului Roman, Imperiului Otoman, Imperiului Rus, Imperiului Austriac și a celui Austro-Ungar.

România a apărut ca stat, condus de Alexandru Ioan Cuza, în 1859, prin unirea dintre Moldova și Țara Românească, păstrând autonomia și statutul de stat tributar față de Imperiul Otoman, pe care-l aveau cele două principate. A fost recunoscută ca țară independentă 19 ani mai târziu. În 1918, în urma Primului Război Mondial, Transilvania, Bucovina și Basarabia s-au unit cu România formând România Mare sau România interbelică, care a avut cea mai mare extindere teritorială din istoria României (295.641 km²).

În timpul celui de-al Doilea Război Mondial (în 1940), România Mare, sub presiunea Germaniei Naziste, a cedat teritorii Ungariei (nord-estul Transilvaniei), Bulgariei (Cadrilaterul) și Uniunii Sovietice (Basarabia, Herța și Bucovina de Nord). După abolirea dictaturii lui Antonescu la 23 august 1944, România s-a retras din alianța cu Puterile Axei, trecând de partea Puterilor Aliate (Regatul Unit, Statele Unite, Franța și Uniunea Sovietică). Prin Tratatul de pace de la Paris semnat la 10 februarie 1947, din teritoriile cedate ale fostei Români Mari, a fost recuperat Transilvania de Nord.

După înlăturarea regimului comunist instalat în România (1989) și după destrămarea Uniunii Sovietice (1991), statul a inițiat o serie de reforme economice și politice. După un deceniu de probleme economice, România a introdus noi reforme economice de ordin general (precum cota unică de impozitare, în 2005) și a aderat la alianța politico-militară NATO la 29 martie 2004 și la Uniunea Europeană la 1 ianuarie 2007.

Cultura României este ansamblul de valori materiale și spirituale produse pe teritoriul României. România are o cultură unică, care este produsul geografiei și evoluției sale istorice distincte. Este fundamental definită ca fiind un punct de întâlnire a trei regiuni: Europa Centrală, Europa de Est și Europa de Sud-Est, dar nu poate fi cu adevărat inclusă în nici una dintre ele. Identitatea românească a fost formată pe un substrat din amestecul elementelor dacice și romane, cu multe alte influențe. În antichitate și în evul mediu, cele mai importante influențe au fost din partea popoarelor slave care au migrat în spațiul carpato-dunărean și care s-au format în vecinătatea ei - în Bulgaria, Serbia, Ucraina, Polonia și Rusia, a grecilor din Imperiului Bizantin și mai apoi, sub protecție turcă, din

Fanar, a Imperiului Otoman, de la maghiari, precum și de la germanii care trăiesc în Transilvania.

Cultura modernă română a apărut și s-a dezvoltat în ultimii aproximativ 250 ani sub o puternică influență din partea culturilor din vestul Europei, în special, cultura franceză și germană. În plus, sub influența tradiției bizantine și slavone, românii sunt, de asemenea, singurul popor creștin ortodox dintre popoarele latine.

O contribuție la identitatea sau la cultura românească au mai adus în diverse perioade și alte comunități etnice mai mici sau mai mari, stabilite în cursul secolelor pe teritoriul românesc, ca de pildă, în vechime cumanii, mai târziu romii, evreii, armenii etc., de asemenea reprezentanți repatriați ai ramurii aromâne a românilor.

Comunități etnice în România

În România trăiesc alături de comunitatea românească diferite comunități etnice, cu tradiții culturale, lingvistice și religioase specifice. Regiunile cu cea mai mare diversitate etnică din România sunt Transilvania, Banatul, Bucovina și Dobrogea. În zonele cu diversitate etnică mai redusă, precum Oltenia și Moldova, se manifestă cea mai mică deschidere față de pluralismul etnic, dar și față de cel politic.

Conform recensământului din anul 2011, populația minoritară reprezintă un procent de circa 11% din totalul de 20,1 milioane de locuitori. Cele mai importante minorități din România sunt cea maghiară – 1,23 milioane de locuitori (circa 58,9% din totalul minorităților), fiind urmați de romi – 0,62 milioane (29,8% din minoritari), ucraineni – 50,9 mii de locuitori (2,44% din minoritari), germani – 36 de mii (1,73%), turci – 27,7 mii (1,33%), ruși-lipoveni – 23,49 mii (1,13%) și cu sub 1% pondere (fiecare) din minoritari (20 de mii de locuitori sau mai puțin) – tătari, sârbi, slovaci, bulgari, croați, greci, evrei, italieni, polonezi, cehi și alte minorități. De asemenea în România se află și comunități de arabi, afro-români, chinezi, vietnamezi, indieni, pakistanezi etc.

Religia în România

România nu are o religie de stat (conform art. 29 (5) din Constituția României, cultele religioase sunt autonome față de stat). Biserica Ortodoxă Română este instituția religioasă din România cu cel mai mare număr de credincioși. Biserica Ortodoxă, cu tradiții de aproape două milenii, are rădăcini adânci în domeniul cultural și social din România. Ea este o biserică autocefală care se află în comuniune cu celelalte biserici ortodoxe.

Conform recensământului din 2011, 16.307.004 cetățeni, reprezentând 89,45% din populație, s-au declarat ortodocși, 870.774 s-au declarat romano-catolici (4,62% din populație), 600.932 reformati (3,19%), 362.314 penticostali (1,92%), 150.593 greco-catolici (0,8%), 112.850 baptiști (0,6%) ș.a.m.d. În Dobrogea, există o minoritate islamică (0,34%), compusă majoritar din turci și tătari. Există și un număr mic de atei (0,11%), agnostici, persoane care sunt nereligioase (0,1%) și persoane fără o religie declarată.

Capitolul 1- Cultura națională și influențele culturale

Cultura de tip folcloric din spațiul românesc funcționează în cea mai mare parte ca sinteză a elementelor împrumutate de la alte populații, originalitatea ei constând în modul de îmbinare și selectarea acestora. În antichitate și în evul mediu, cele mai importante influențe au fost din partea popoarelor slave care au migrat în spațiul carpato-dunărean și care s-au format în vecinătatea ei — Bulgaria, Serbia, Ucraina, Polonia și Rusia —, din partea grecilor din Imperiul Bizantin și mai apoi, sub protecție turcă, din Fanar, din partea Imperiului Otoman, de la maghiari, precum și de la germanii care trăiesc în Transilvania. Cultura modernă română a apărut și s-a dezvoltat în aproximativ ultimii 250 ani sub o puternică influență din partea culturilor din vestul Europei, în special cea franceză și cea germană. În plus, sub influența tradiției bizantine și slavone, românii sunt, de asemenea, singurul popor majoritar creștin ortodox dintre popoarele latine.

Patrimoniul mondial UNESCO din România include în prezent în lista sa șase situri culturale (bisericele din Moldova, Mănăstirea Horezu, satele cu biserici fortificate din Transilvania, cetățile dacice din Munții Orăștiei, centrul istoric al Sighișoarei și bisericile de lemn din Maramureș) și două situri naturale (Delta Dunării și pădurile seculare și virgine de fag din Carpați și alte regiuni ale Europei).

România are și șapte elemente pe Lista Patrimoniului Imaterial (ritualul călușului, doina, ceramica de Horezu, colindatul de ceată bărbătească, Feciorescul de Ticuș, meșteșugul covoarelor tradiționale de perete și practicile culturale asociate zilei de 1 Martie). Ziua de 16 noiembrie a fost declarată Ziua Patrimoniului Mondial UNESCO din România prin Legea nr. 160/2013.

Lista patrimoniului cultural imaterial UNESCO a fost creată oficial în 2008 și a fost rezultatul Convenției pentru salvagardarea patrimoniului cultural imaterial, semnată la Paris la 17 octombrie 2003.

- Călușarii (inclus în patrimoniul UNESCO în anul 2005)

Călușarii reprezintă participanții la dansul Călușului, dans tradițional românesc, prezent în timpurile vechi atât în Moldova, Oltenia cât și în Transilvania.

Călușul este un obicei românesc practicat în perioada numită popular Rusalii, mai exact în cele nouă zile dintre sărbătoarea ortodoxă de Înălțare și cea numită Cincizecimea. Tradiții similare există pe toată întinderea europeană a fostului Imperiu roman, de la Dansul Maurului în Britania sau Ciomăgașii (Pauliteiros) în Portugalia.

- Doină (inclusă în patrimoniul UNESCO în anul 2009)

Doina este o creație lirică, vocală sau instrumentală, specifică poporului român, în care autorul necunoscut își exprimă în mod direct sentimentele de dor, de jale, de înstrăinare, de revoltă, tristețe, iubire, ură împotriva asupritorilor, regret etc. Tot doină este numită și o specie a literaturii populare, aparținând genului liric, în care autorul își exprimă

sentimentele și convingerile față de unele probleme ale vieții, față de timp și natură și față de sine însuși.

Doinele clasice sunt predominant vocale și monofonice și au o interpretare care variază în funcție de regiune. Doinele vocale conțin interjecții (măi, hei, dui-dui, iuhu), conține de asemenea și suspinuri, plansete, sunete de jale, etc. Doinele instrumentale sunt interpretate de obicei la instrumente precum flautul, dar se poate interpreta chiar și la funze. Doina populara este un cântec non-ceremonial și este cântat de obicei în solitudine, având un important impact psihic asupra unei persoane.

- Ceramica de Horezu (inclusa în patrimoniul UNESCO în anul 2012)

Ceramica de Horezu este un tip de ceramică românească tipic orașului oltenesc Horezu. Un simbol dominant în pictura vaselor de Horezu este cocoșul alături de care, însă, întâlnim și alte figuri precum stele, șerpi, copaci, oameni, flori, pești, spirala dublă, linia dreaptă, linia ondulată, frunza, brâul, soarele, spicul, pomul vieții și coada de păun. Există și două culori specifice zonei: roșul și galbenul de Horezu.

- Colindatul de ceată bărbătească (inclus în patrimoniul UNESCO în anul 2015)

Colindatul de ceată bărbătească este un obicei tradițional de iarnă foarte vechi în cultura românească, fiind întâlnit în spațiul Republicii Moldova, în România, dar și în teritoriile aferente spațiului românesc.

Ritualul românesc de Crăciun al Colindatului în ceată bărbătească, susținut din generație în generație de tineri din satele din România și Republica Moldova, care merg din casă în casă și interpretează cântece rituale (colinde), primind în schimb daruri simbolice și bani, are importanta funcție de a păstra identitatea socială și de a asigura coeziunea comunităților în care se practică.

- Feciorescul de Ticuș (inclus în patrimoniul UNESCO în anul 2015)

Feciorescul de Ticuș este un dans arhaic, cu mișcări specifice vechilor tradiții, care se dansează în Transilvania, fiind moștenit și perpetuat din tată-n fiu. Este practicat numai de bărbați, cu diferite ocazii festive, specialiștii caracterizându-l drept unul dintre cele mai dificile dansuri românești, din punct de vedere tehnic. Obiceiul contribuie la răspândirea dialogului social și intercultural, între participanți aflându-se dansatori români, dar și maghiari sau romi. Dansul fecioresc este un bun prilej pentru bărbații tineri de a își consolida statutul în comunitate, în special în rândul tinerelor fete și al familiilor acestora, în vederea căsătoriei.

- Meșteșugul covoarelor tradiționale de perete (inclus în patrimoniul UNESCO în anul 2016)

Meșteșugul tradițional al țesutului este răspândit pe tot teritoriul României, cât și al Republicii Moldova. Țesutul scoarțelor se practica în cadrul gospodăriei țărănești, în atelierele specializate din mănăstirile ortodoxe de maici și în asociații familiale. În vechime, scoarța se folosea în special pentru decorul pereților sau în ritualurile de înmormântare. De asemenea, se găsea în zestrea mireșelor, țesutul având valențe inițiatice, fetele care nu deprindeau meșteșugul aveau puține șanse să se mărite. Acum, scoarța e considerată mai ales o lucrare de artă. Scoarțele se realizau cu ajutorul războiului de țesut orizontal și vertical, prin întrepătrunderea firului de lână. După ce lâna era toarsă, se vopsea cu pigmenți vegetali, se urzeau apoi și năvădeau firele.

- Practicile culturale asociate zilei de 1 Martie (incluse în patrimoniul UNESCO în anul 2017)

Originile mărtișorului nu sunt cunoscute exact, dar prezența sa atât la români cât și la bulgari (sub numele de Martenița) este considerată ca fiind datorată substratului comun daco-tracic, anterior romanizării la primii și slavizării la ultimii, deși legendele populare îi dau alte origini. Se mai consideră, de asemenea, că sărbătoarea mărtișorului a apărut pe vremea Imperiului Roman, când Anul Nou era sărbătorit în prima zi a primăverii, în luna lui Marte. Acesta nu era numai zeul războiului, ci și al fertilității și vegetației. Această dualitate este remarcată în culorile mărtișorului, albul însemnând pace, iar roșu — război. Anul Nou a fost sărbătorit pe 1 martie până la începutul secolului al XVIII-lea.

În prezent, mărtișorul este purtat întreaga lună martie, după care este prins de ramurile unui pom fructifer. Se crede că aceasta va aduce belșug în casele oamenilor. Se zice că dacă cineva își pune o dorință în timp ce atârână mărtișorul de pom, aceasta se va împlini numaidecât. La începutul lui aprilie, într-o mare parte a satelor României și Moldovei, pomii sunt împodobiti de mărtișoare. În unele județe ale României, mărtișorul este purtat doar primele două săptămâni. În localitățile transilvănene mărtișoarele sunt atârnate de uși, ferestre, de coarnele animalelor domestice, întrucât se consideră că astfel se pot speria duhurile rele.

Capitolul 2 - Cultura locală, evenimente și manifestări culturale

Principala caracteristică a culturii locale românești este relația specială dintre folclor și cultura învățată. Acest lucru este determinat în principal de doi factori. În primul rând, caracterul rural al comunităților românești a dus la o cultură tradițională excepțional de vitală și creativă. Creațiile folclorice (cea mai cunoscută este balada Miorita) sunt o marcă a culturii românești. Acestea au fost o sursă de inspirație pentru locuitorii din zonele rurale și urbane. În al doilea rând, pentru mult timp, cultura învățată a fost guvernată de comenzi oficiale și sociale. Aceasta s-a dezvoltat în jurul curților prinților și boierilor, precum și în mănăstiri.

Muzica folclorică este unul dintre cele mai vechi tipuri de creație muzicală românească, definită de marea sa vitalitate. Chiar și în zilele noastre reprezintă o sursă pentru creația muzicală modernă. Conservarea muzicii folclorice românești a fost susținută de un public numeros, precum și de interpreți care au contribuit la dezvoltarea unor variații la muzica populară. De exemplu, Gheorghe Zamfir este renumit în toată lumea și a ajutat la popularizarea unui instrument tradițional românesc, naiul.

Creația muzicală religioasă, născută sub influența bizantină, s-a adaptat la caracteristicile muzicii folclorice locale. Aceasta a cunoscut o perioadă de creștere puternică între secolele al XV-lea și al XVII-lea.

Muzica tradițională românească reflectă o confluență de sunete similare cu cea din Europa Centrală, precum și muzica tradițională balcanică. În muzica populară românească, accentul se pune mai degrabă pe melodie decât pe percuție, folosind frecvent vioara pentru melodie și adesea doar țambalul pentru percuție. Melodia în sine, și în special adăuțiile melodice, amintesc de muzica din sudul Balcanilor și de o influență turcească îndepărtată.

Există o mare varietate de particularități culturale în România, în funcție de poziția geografică și influențele de-a lungul timpului:

Moldova este cunoscută pentru formațiile muzicale care folosesc instrumente de suflat, destul de asemănătoare cu cele pe care le putem găsi în Serbia. Un cântec celebru din această regiune compus după 1990 este 'Trandafir de la Moldova'. Piesa începe prin prezentarea protagonistului principal, „Trandafirul Moldovenesc”. Conducătorul vocal pune „Trandafirului” multe întrebări, în timp ce răspunsurile descriu viața și visele din România. Piesa a primit critici pentru exacerbarea stereotipurilor românești care descriu femeile „purând eșarfe pe cap și oameni care practică exclusiv agricultura”.

Tara Românească (sau Valahia), formată din Oltenia și Muntenia, găzduiește formațiile de tip 'taraf', care sunt probabil cea mai cunoscută expresie a culturii populare românești. Dansurile asociate cu taraful includ sarba și hora. Vioara conduce muzica, acompaniată de țambal și contrabas. Cobza, foarte răspândită în regiune în trecut, a fost în mare parte înlocuită de țambal. Versurile sunt adesea despre eroi precum „haiducii”. „Taraful de Haiduci” este renumit în zonă și a atras atenția internațională din 1988. Inițial, „Taraful

de Haiduci” au obținut vizibilitate ca „lăutari” sau animatori tradiționali la nunți și sărbători.

Transilvania a fost istoric și cultural mai conectată cu țările Europei Centrale, decât de Sudul Europei sau Balcani, iar muzica sa reflectă acele influențe. Provincia este legată istoric de regiunile mai mici de vest ale Maramureșului, Crișanei și Banatului, iar toate acestea sunt denumite în mod colectiv Transilvania. La sfârșitul anilor 1990, festivalul de muzică '*Maramuzical*' a fost organizat pentru a atrage atenția asupra muzicii din zonă.

Muzica tradițională a **Dobrogei** este caracterizată de ritmuri balcanice și turcești. Populația de aici este mixtă din punct de vedere etnic, în timp ce muzica are un import turcesc, bulgar și makedonian mai greu comparativ cu restul țării. Cel mai popular dans din Dobrogea este 'geamparale', care este diferit de celelalte dansuri tradiționale ale României.

Bucovina este o provincie din partea de nord a țării, unde tradiția muzicală include unul dintre cele mai vechi instrumente românești: „cobza”. Flautul (fluieraș sau fluier mare) este, de obicei acompaniat de o cobză sau, mai nou, de acordeon.

Banat. În Banat, vioara este cel mai comun instrument tradițional. Alte instrumente includ „taragotul” (astăzi de multe ori saxofonul joacă rolul taragotului în formațiile muzicale). O categorie specială este '**Folk-ul Suburban**' sau '**Manele**'. Anton Pann a avut primele transcrieri ale acestui stil care a fost prezent în suburbiile Bucureștiului în secolul al XIX-lea. Noul stil a înflorit și a crescut, fiind promovat de muzicieni care cântau în suburbiile numite „Mahala”. Acest gen muzical a combinat stilurile balcanice și țigănești într-un stil nou pe care îl numim astăzi '**Manele**'. După 1989, '*manelele*' erau în plină expansiune în anumite categorii de populație. Interpreții provin în majoritate din minoritatea 'roma'. Stilul muzical a reprezentat adesea muzicienii cu studii precare și se adresează unui public mai puțin educat. Există câteva subiecte descrise în acest stil muzical precum: bani, dușmani, persoane dragi sau putere / calități.

Muzica Etno este un stil muzical românesc, care păstrează într-o oarecare măsură sunetul etnic tipic al muzicii populare tradiționale românești. Este adaptat la sunetul modern al muzicii, deoarece folosește frecvent efecte de sintetizator, împreună cu instrumentele tradiționale tipice. A apărut la începutul anilor 1990 ca o renaștere a muzicii populare tradiționale românești și a avut o popularitate ridicată până în prezent.

Manifestări și manifestări culturale locale. România este o țară în care tradițiile și meșteșugurile vechi de secole sunt puternic înrădăcinate în cultura locală. Nu este nimic neobișnuit să vezi oameni îmbrăcați în costume tradiționale care merg la biserică, căruțe umplute cu fân tras de cai sau ciobani care mărșăluiesc în munți cu turma lor. Cele mai multe evenimente și sărbători autentice din toată țara sunt:

- **Târgul de Fete de pe Muntele Găina.** Este cea mai veche și cea mai mare sărbătoare tradițională din România, care are loc în satul Avram Iancu, în Munții Apuseni, în cea mai apropiată duminică de sărbătoarea Sfântului Ilie din 20 iulie. Pe vremuri,

această festivitate era o adunare a localnicilor, unde familia și prietenii se reuniau. Era de asemenea un festival de pețire. Fetele veneau însoțite de părinți, și dacă își găseau jumătatea, căsătoria era efectuată pe loc de preotul local. Evenimentul este animat de spectacole folclorice și de o ceremonie dedicată eroului național al României Avram Iancu.

- **Festivalul Oierilor.** Toamna este anotimpul când ciobanii coboară din munți și se întorc acasă cu oile lor. Sfârșitul anului pastoral este sărbătorit în toată țara, marcând o practică veche de secole. În regiunea Brașov, în satul Tohanu Nou, coborârea oilor din munți este sărbătorită la sfârșitul lunii septembrie. În timpul festivalului, se desfășoară spectacole de dans și muzică și se organizează o piață de produse locale, unde turiștii pot cumpăra produse lactate.

- **Drum lung spre Cimitirul Vesel - Săpânța.** Organizat la sfârșitul lunii iulie, în regiunea Maramureșului, Drumul lung spre cimitirul vesel nu este doar un festival, ci o campanie națională care vizează promovarea satului tradițional românesc ca moștenire universală. Festivalul este organizat în două locații diferite: în prima săptămână, activitățile au loc în Țara Lăpusului, în timp ce în a doua săptămână se desfășoară în Țara Maramureșului. Festivalul se încheie în Săpânța, la Cimitirul Vesel. Pe parcursul întregului eveniment, sunt organizate ateliere de meșteșuguri, concerte de muzică populară și întâlniri cu bătrânii satelor pentru a-și împărtăși poveștile de viață. Fiecare zi se încheie cu o petrecere cu dansuri locale.

- **Hora de la Prislop** este un festival de o zi desfășurat la sfârșitul lunii august în Pasul Prislop din nordul Munților Carpați. Dimineața, participanții participă la slujba din Mănăstirea Prislop. Odată terminată liturghia, urmează parada costumelor tradiționale, pe măsură ce fiecare participant poartă costume populare reprezentative pentru zonă. Aceasta reprezintă deschiderea oficială a festivităților, urmată de dansuri, muzică populară și mâncăruri locale.

- **Festivalul Junii Brașovului** se desfășoară în prima duminică după Paște și este un eveniment care marchează renașterea naturii și începutul primăverii, dar și o sărbătoare a noului an al dacilor. Junii sunt tineri din cartierul Schei, acolo unde locuiau românii în perioada medievală, atunci când nu le era permis să locuiască în cetatea Brașovului. Astăzi, festivalul recrează junii care coboară din munți pe caii lor, purtând haine tradiționale, baghete, sceptre și steaguri. Aceștia sunt împărțiți în șapte grupuri, fiecare având propriile costume și apropiindu-se din zone diferite ale cartierului Schei.

Capitolul 3 - Parteneri culturali locali, descriere și activități

Părțile interesate pe care le implicăm în acest proiect sunt următoarele:

Centrul de Asociație pentru Dialog București - este o asociație înființată de Primăria Municipiului București. Centrul de Asociație pentru Dialog București vine în sprijinul Municipiului București, aducând la aceeași masă trei mari categorii de actori: instituții publice, organizații economice și societatea civilă, astfel încât să putem organiza dezbateri publice la care să poată participa cetățenii și alte părți interesate, pentru a realiza un schimb de opinii cu privire la anumite subiecte. Centrul de Asociație pentru Dialog București își propune să dezvolte comunitatea, dialogul social, promovarea valorilor civice și sociale, arta, stimularea sporturilor de masă, dezvoltarea unui mediu adecvat pentru desfășurarea de activități educaționale, sociale, sportive, culturale și științifice, promovarea voluntariatului, participarea cetățenilor și promovarea valorilor democratice europene.

Site: <https://www.dialogbucuresti.ro/>

Facebook: <https://www.facebook.com/CMDBUCURESTI/>

Centrul European de Cultură și Tineret UNESCO „NICOLAE BALCESCU” - este un serviciu public subordonat Consiliului Local și Primăriei Sectorului 4 din București, a cărui activitate principală este dezvoltarea proiectelor culturale locale, naționale și internaționale. Centrul European de Cultură și Tineret UNESCO „NICOLAE BALCESCU” intenționează să inițieze și să dezvolte legături cu instituțiile publice, asociațiile culturale și alte structuri neguvernamentale, pentru a diversifica oferta culturală locală, pentru a promova identitatea culturală a sectorului 4 și a orașului București. Scopul nostru este de a stabili și dezvolta o relație de colaborare cu instituțiile publice din sector și nu numai, ci și cu asociațiile culturale și alte structuri neguvernamentale pentru a diversifica oferta culturală, pentru a promova identitatea culturală a sectorului, precum și promovarea la nivel internațional și național a valorilor românești.

Site: <https://ccunb.ro/>

Facebook: <https://www.facebook.com/CentrulCulturalNB/>

Biblioteca Metropolitană București - este o rețea de biblioteci publice pentru toți bucureștenii. Misiunea sa este de a facilita accesul gratuit și nediscriminatoriu la drepturile culturale fundamentale, servind ca un centru comunitar care sprijină activ informarea, cercetarea, educarea și recreerea locuitorilor din București și județul Ilfov și care contribuie activ la îmbunătățirea calității vieții Bucureștenii prin programul său inovator și integrat de servicii publice.

Site: <https://www.bibmet.ro/>

Facebook:

https://www.facebook.com/BibliotecaMetropolitanaBucuresti/?ref=page_internal

Activitățile **Muzeului de Artă Craiova:**

- organizarea de expoziții temporare cu cei mai buni artiști contemporani;
- publică articole lunare legate de artă și evenimente culturale;
- organizarea de concerte în saloanele muzeului

Muzeul de Artă Craiova are un parteneriat pe termen lung în ceea ce privește educația copiilor (în special educația artistică oferind informații comunității locale)

Personal cheie:

Domnul Emilian Stefarta, directorul Muzeului de Artă din Craiova, ca arhitect de bază are ca unul dintre obiectivele importante ale instituției pentru următorii ani identificarea și achiziționarea de noi exponate valoroase în beneficiul publicului vizitator.

Domnul Lucian Florin Rogneanu a implementat proiecte bune și are parteneriate în România în acest domeniu (artă și creativitate). Principalul obiectiv pe termen scurt rămâne redeschiderea Muzeului de Artă, după ample lucrări de reabilitare a clădirii în care funcționează instituția.

Expertiza lor este de a dezvolta și de a construi un viitor mai bun pentru oameni, făcând schimbări în viața oamenilor din comunitatea locală prin artă.

Site: <https://muzeuldeartacraiova.ro/>

Facebook: <https://www.facebook.com/muzeuldearta.craiova>

Casa de Cultură „Constantin Brâncoveanu” din Horezu (fondată în 1968) a fost și este nucleul în jurul căruia se învârt toate evenimentele culturale locale. Casa culturii îndeplinește următoarele obiective:

- organizarea și desfășurarea activităților de educație culturală - artistică și permanentă;
- păstrarea și transmiterea valorilor morale și artistice;
- organizarea și susținerea grupurilor artistice de amatori;
- organizarea sau susținerea activității de documentare, a expozițiilor permanente și temporare, elaborarea de monografii și lucrări de informare publică;
- organizarea cercurilor științifice și tehnice, a artelor populare și plastice;
- organizarea și dezvoltarea cursurilor de formare profesională continuă.

În valorificarea patrimoniului artistic al creației populare, Horezu are un merit deosebit prin organizarea, timp de 41 de ani, a Târgului de olărit popular din România „Cocoșul Hurez”, care reunește, la începutul fiecărei veri, artiști de lut din toată țara. Prin

colectarea obiectelor ceramice donate de olari la fiecare ediție a târgului, s-a stabilit patrimoniul Galeriei de Artă Populară Contemporană din Horezu. Organizată într-un spațiu construit special în acest scop, la Casa de Cultură „Constantin Brâncoveanu”, din Horezu, Galeria găzduiește câteva mii de bucăți de ceramică populară românească, punându-le în evidență, protejându-le și păstrându-le pentru posteritate. . Unică de acest fel în țară, expoziția de la Horezu oferă o imagine reprezentativă a acestei ambarcațiuni pe întreg teritoriul României.

Site: <https://www.orasul-horezu.ro/casa-de-cultura1>

Asociația Folclorică Valea Prahovei - promovează și menține frumusețile dansului, cântecului și tradițiilor românești.

Facebook: https://www.facebook.com/AFVPh/?ref=page_internal

Capitolul 4 - Situația culturală în contextul COVID 19

Sectorul cultural din România a fost grav afectat de pandemia de coronavirus. Starea de urgență a fost declarată în România la 16 martie 2020, când țara a depășit pragul de 101 persoane infectate cu virusul COVID-19. Aceasta prevedea o restricție și mai drastică asupra posibilității persoanelor de a participa la evenimente de grup. Activitățile culturale, științifice, artistice, religioase, sportive și de divertisment cu peste 50 de persoane au fost restricționate.

După martie 2020, organizațiile culturale au început să-și amâne evenimentele (expoziții, concerte muzicale, festivaluri de film). Mai târziu, pe măsură ce mai multe semne spuneau că pandemia devine o problemă pe termen lung, reprogramările s-au transformat în anulări din cauza lipsei de certitudine.

Astfel, în domeniul cultural au existat următoarele consecințe:

- Suspendarea activităților cu public sau spectatori
- Anularea sau amânarea evenimentelor publice
- Sectorul cultural independent a rămas fără principalele sale resurse financiare

Printre altele, aceste măsuri au afectat activitatea artiștilor independenți din România și nu numai, deoarece au restricționat mobilitatea publicului consumator: mobilitatea persoanelor a fost restricționată și formarea grupurilor a fost limitată.

Artiștii din România lucrează în general sub două forme de contracte: 1) contracte individuale de muncă cu normă întreagă, în instituții sau organizații culturale (teatre finanțate de stat, opere de teatru, muzee, biblioteci); 2) contracte temporare care variază de la proiect la proiect și în funcție de disponibilitatea fondurilor.

Artiștii care lucrează pe baza unui contract de muncă cu normă întreagă au fost mai bine asigurați financiar, deoarece instituțiile au plătit salariile în perioada pandemiei, în timp ce artiștii independenți s-au trezit într-o situație critică din cauza anulării evenimentelor și a interzicerii oricărei adunări publice. Situația le-a afectat grav veniturile, de care sunt foarte dependenți. Valul suspendărilor contractelor de muncă, șomajul tehnic și perspectiva unei crize economice în orizontul apropiat au contribuit la o redefinire a priorităților cheltuielilor individuale.

Cu toate acestea, au apărut inițiative de solidaritate cu misiunea de a sprijini sectorul cultural din România, dar și de a implica sectorul cultural în sprijinirea eforturilor spitalelor în contextul pandemic.

- Postul Radio România Cultural a acordat prioritate difuzării de muzică românească pentru a sprijini artiștii afectați de starea de urgență.
- În București, o inițiativă a mai multor entități culturale a susținut plata chiriei pentru o serie de artiști independenți: organizatorii au invitat publicul să cumpere bilete la un spectacol de teatru online. Banii din bilete au fost donați actorilor independenți.
- Teatrele au furnizat videoclipuri online cu spectacole care urmau să fie organizate în premieră în acest sezon, precum și cu spectacole din anii precedenți.

- Instituțiile muzicale și-au adaptat activitatea folosind platforme digitale precum Facebook sau YouTube pentru a difuza înregistrări de emisiuni muzicale și concerte din anii precedenți. O parte din aceste entități au inițiat, de asemenea, programe culturale și educaționale pentru copii și, în unele cazuri, au fost direct implicați în producerea de echipamente de protecție pentru voluntarii din spitale.
- Centre culturale, școli populare pentru arte și meserii, centre pentru conservarea și promovarea culturii - aceste tipuri de instituții au folosit instrumente digitale pentru a se adapta și a-și continua activitatea cu publicul. Astfel, o parte au oferit tururi virtuale ale patrimoniului lor, unii profesori și-au continuat predarea online, au fost înființate noi ateliere online pentru public, iar studenții au fost invitați să participe la cursuri online.

În esență, activitatea culturală s-a transferat din mediul offline în mediul online în timpul pandemiei COVID-19. Astfel, mediul digital a dobândit un rol important nu numai pentru promovarea, ci și pentru realizarea actului cultural.

Capitolul 5 – Centralizarea datelor și analiza studiului

Criza generată de pandemia COVID-19 a forțat implementarea unor măsuri restrictive - în primul rând de distanțare fizică / socială - menite să reducă răspândirea virusului. Măsurile luate pentru a proteja sănătatea și siguranța cetățenilor români în acest context au afectat întreaga societate, destabilizând economia, funcționarea instituțiilor și sectorul privat. Astfel, în domeniul cultural s-au manifestat următoarele consecințe:

- Suspendarea tuturor activităților cu publicul
- Anularea sau amânarea evenimentelor cu publicul
- Sectorul cultural independent rămâne fără principalele sale resurse financiare.

Comparativ cu 2019, numărul instituțiilor și companiilor de spectacole și concerte înregistrate în 2020 a fost mai mic cu 8 unități, scăderea fiind determinată de scăderea numărului de ansambluri artistice, grupuri de dans și divertisment care au funcționat în contextul generat de pandemia de COVID-19.

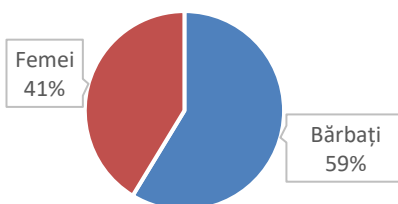
Spectacolele susținute de instituțiile și companiile de spectacole și concerte, în 2020, au fost frecventate de 1506 mii de spectatori, reprezentând 18,7% din numărul total de spectatori înregistrați în anul precedent. În funcție de tipul de instituții și companii de spectacole și concerte, în 2020, cei mai mulți spectatori au fost înregistrați la teatre, spectacolele lor fiind urmărite de 825 de mii de persoane (54,8%) și la spectacole susținute de ansambluri artistice, dansuri și formații de artiști, unde s-au înregistrat 226 mii de spectatori (15,0%).

Cu toate acestea, în 2020, comparativ cu 2019, numărul spectatorilor la spectacolele susținute de teatre a scăzut cu 77,1%, iar cel al spectatorilor la spectacolele ansamblurilor artistice, grupurilor de dans și divertisment a scăzut cu 89,2%.

Luând în considerare datele din cercetarea curentă și analizând un număr de 63 de respondenți români din punct de vedere demografic, putem sublinia următoarele:

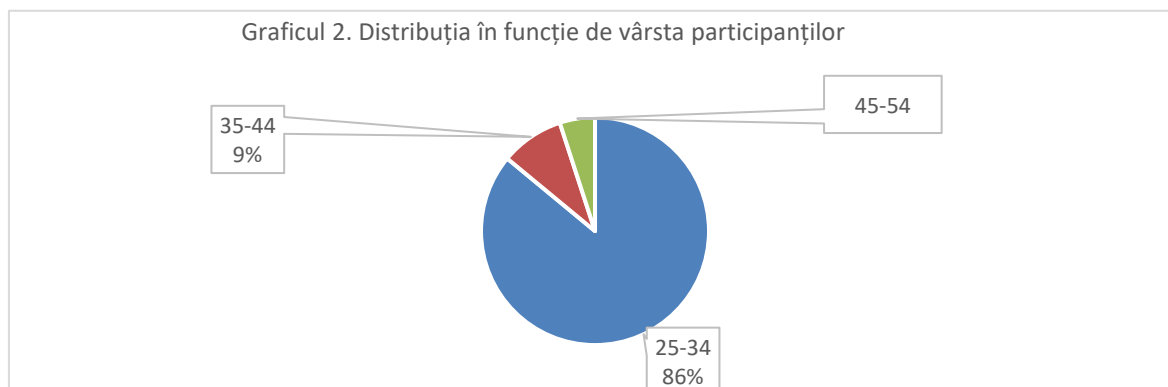
- numărul de respondenți la sondaj în funcție de gen:
 - 37 Feminin (58,7%)
 - 26 Masculin (41,3%)(Graficul 1)

Graficul 1. Distribuția de gen a participanților

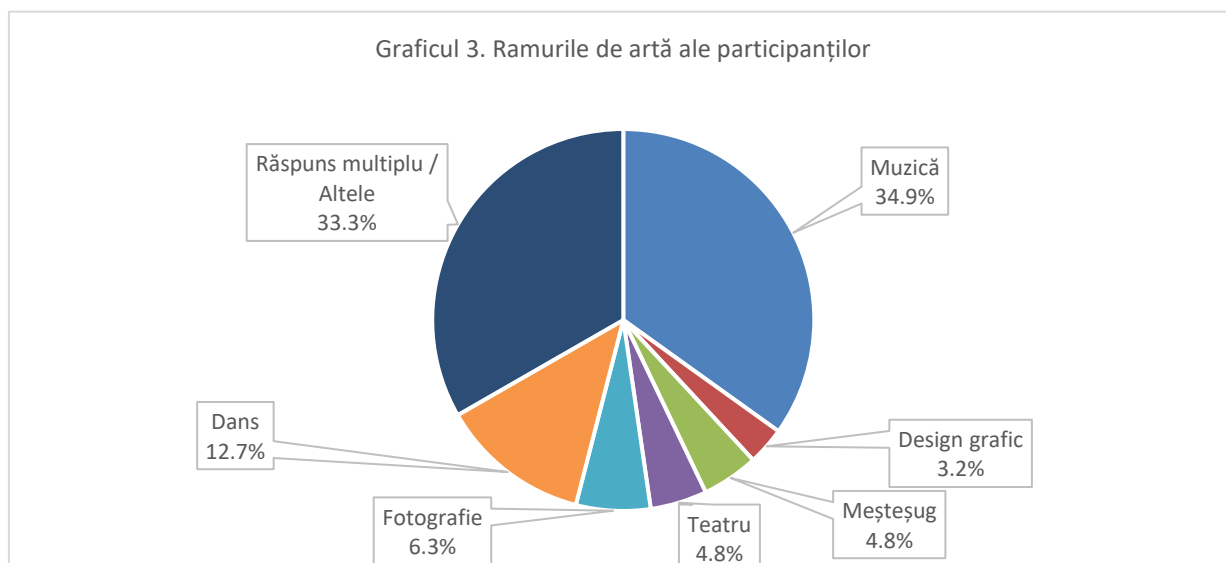
- numărul de respondenți la sondaj în funcție de vârstă:

- 54 persoane cu vârsta între 25 și 34 ani (85,7%)
- 6 persoane cu vârsta între 35 și 44 ani (9,5%)
- 3 persoane cu vârsta între 45 și 54 ani (4,8%)

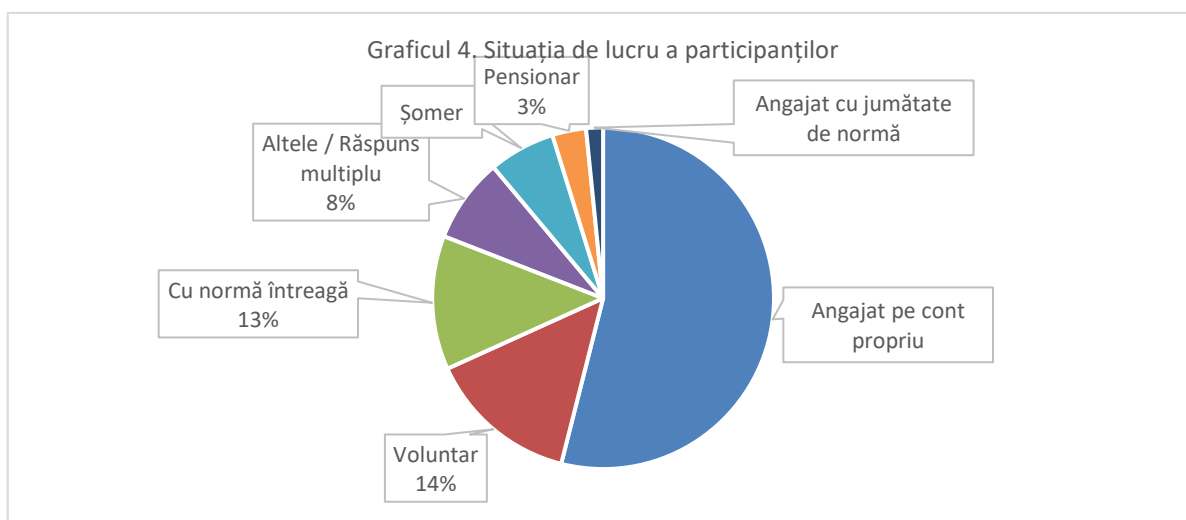
- numărul de respondenți la sondaj după tipul de artă:
 - 22 răspunsuri pentru Muzică (34,9%)
 - 21 răspunsuri multiple & altele (33,3%)
 - 3 răspunsuri pentru Teatru și Muzică & Altele (4,8%)
 - 3 răspunsuri pentru Muzică și Film (editare video) (4,8%)
 - 2 răspunsuri pentru Teatru, Muzică, Film (editare video) și Fotografie (3,2%)
 - 1 răspuns pentru Teatru, Muzică & Altele (1,6%)
 - 1 răspuns pentru Grafică, Film (editare video) și Fotografie (1,6%)
 - 1 răspuns pentru Teatru și Dans (1,6%)
 - 1 răspuns pentru Pictură și Artizanat (1,6%)
 - 1 răspuns pentru Machiaj (1,6%)
 - 1 răspuns pentru Arhitectură (1,6%)
 - 1 răspuns pentru Muzică, Pictură și Fotografie (1,6%)
 - 1 răspuns pentru Muzică și Dans (1,6%)
 - 1 răspuns pentru Teatru, Fotografie și Scriere (1,6%)
 - 1 răspuns pentru Film (editare video) și Fotografie (1,6%)
 - 1 răspuns pentru Muzică și Fotografie (1,6%)
 - 1 răspuns pentru Teatru, Muzică și Grafică (1,6%)
 - 1 răspuns pentru Teatru și Film (editare video) (1,6%)
 - 8 răspunsuri pentru Dans (12,7%)
 - 4 răspunsuri pentru Fotografie (6,3%)
 - 3 răspunsuri pentru Teatru (4,8%)
 - 3 răspunsuri pentru Artizanat (4,8%)

- 2 răspunsuri pentru Grafică (3,2%)

- numărul de respondenți la sondaj în funcție de statusul pe piața muncii în domeniul artelor:

- 34 răspunsuri pentru Angajat pe cont propriu (54,0%)
- 9 răspunsuri pentru Voluntar (14,3%)
- 8 răspunsuri pentru Angajat cu normă întreagă (12,7%)
- 5 răspunsuri Multiple (8,0%)
- 3 răspunsuri pentru Angajat pe cont propriu și Voluntar (4,8%)
- 1 răspuns pentru Voluntar și Retras din activitate (1,6%)
- 1 răspuns pentru Angajat cu normă întreagă and Angajat pe cont propriu (1,6%)
- 4 răspunsuri pentru Șomer (6,3%)
- 2 răspunsuri pentru Retras din activitate (3,2%)
- 1 răspuns pentru Angajat cu jumătate de normă (1,6%). (Graficul 4)

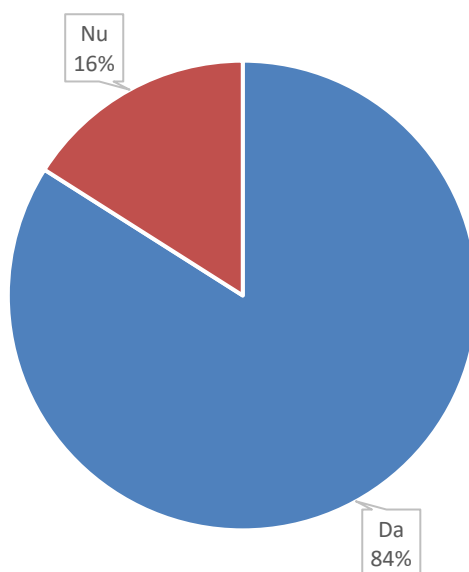
Interpretarea situației COVID pentru artiști

2.1 – Activități artistice individuale în timpul COVID

Luând în considerare datele colectate în cadrul sondajului pe baza răspunsurilor a 63 de români, interpretarea se face după cum urmează:

- 53 de persoane (84%) au recunoscut faptul că pandemia COVID-19 le-a afectat operele pentru artă, în timp ce 10 persoane (16%) susțin că situația nu le-a afectat operele.

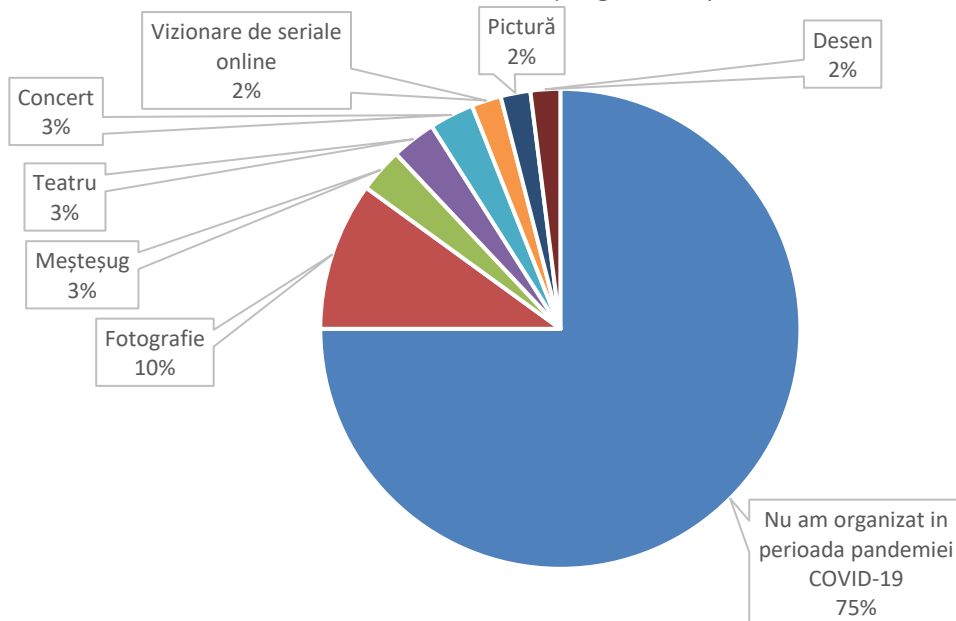
Graficul 5. Ratele de frecvență care reflectă gândurile participanților pentru perioada pandemică COVID-19

- În ceea ce privește organizarea în direct a unor forme de artă în perioada pandemiei COVID-19, răspunsurile au fost împărțite după cum urmează:

- 7 persoane au făcut fotografie (10%)
- 2 persoane au făcut meșteșuguri (3%)
- 2 persoane au făcut teatru (3%)
- 2 persoane au făcut concerte (3%)
- majoritatea dintre ei, 50 de persoane nu au organizat nimic în această perioadă (75%)
- 1 persoană a făcut seriale online (2%)
- 1 persoană a pictat (2%)
- 1 persoană a făcut desene și schițe (2%)
- 1 persoană a predat online (2%)

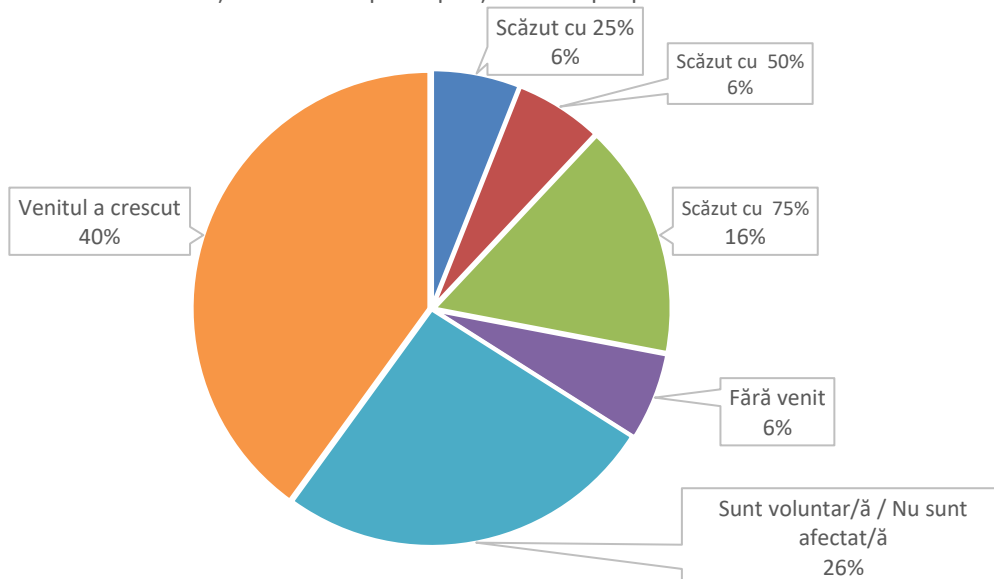
Graficul 6. Ce forme de artă ați organizat în perioada COVID-19

• În ceea ce privește orice efect asupra veniturilor generate de artă, răspunsurile sunt următoarele:

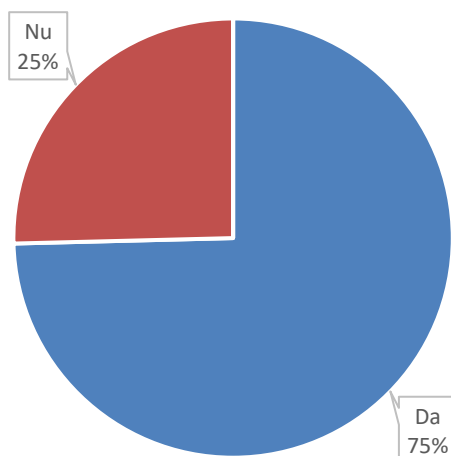
- pentru 4 persoane a scăzut cu 25% (6%)
- pentru 4 persoane a scăzut cu 50% (6%)
- pentru 10 persoane a scăzut cu 75% (16%)
- pentru 3 persoane le-a crescut veniturile (6%)

Graficul 7. Situația veniturilor participanților în timpul pandemiei COVID-19

- 17 persoane s-au oferit voluntar în artă, astfel încât venitul lor nu a fost afectat (26%)
- 25 de persoane nu au avut venituri în timpul perioadei de pandemie COVID-19 (40%)
- În perioada pandemiei COVID-19, conform sondajului, 47 de persoane (75%) nu au fost implicate în proiecte de artă locale, în timp ce 16 persoane (25%) au fost implicate.

Graficul 8. Ratele de participare a artelor comunității locale în perioada pandemiei COVID-19

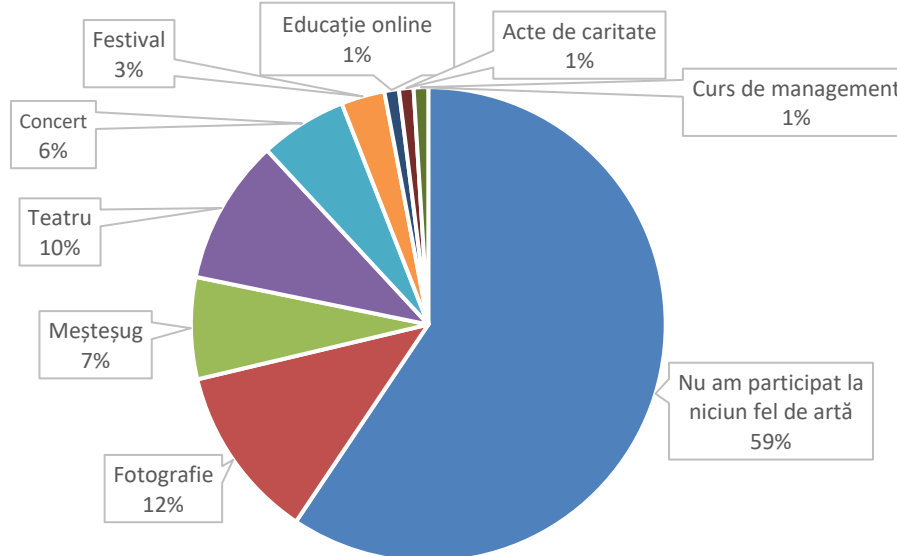
2.2 – Participarea la activități și evenimente artistice în timpul Pandemiei COVID

Pe baza rezultatelor sondajului de la 63 de români, putem evidenția următoarele:

- oamenii au participat în direct în perioada COVID-19 la următoarele activități
 - 9 persoane au făcut fotografie (12%)
 - 5 persoane au făcut meșteșuguri (7%)
 - 7 persoane au făcut teatru (10%)
 - 4 persoane au participat la un concert (6%)
 - 2 persoane au participat la un festival (3%)
 - 43 de persoane nu au participat la nicio formă de artă în perioada pandemiei COVID-19 (60%)
 - 1 persoană a participat la spectacol online (1%)
 - 1 persoană a participat la un concert caritabil la o casă de bătrâni (1%)

- 1 persoană a predat online (1%)

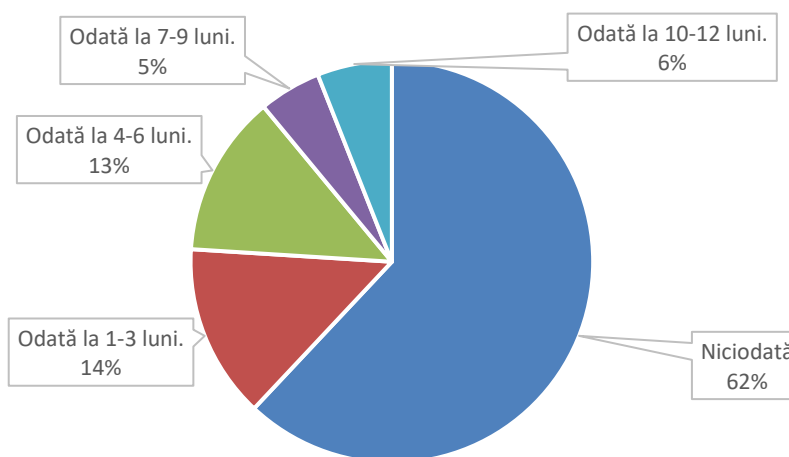
Graficul 9. Activitățile desfășurate de participanți în timpul pandemiei COVID-19

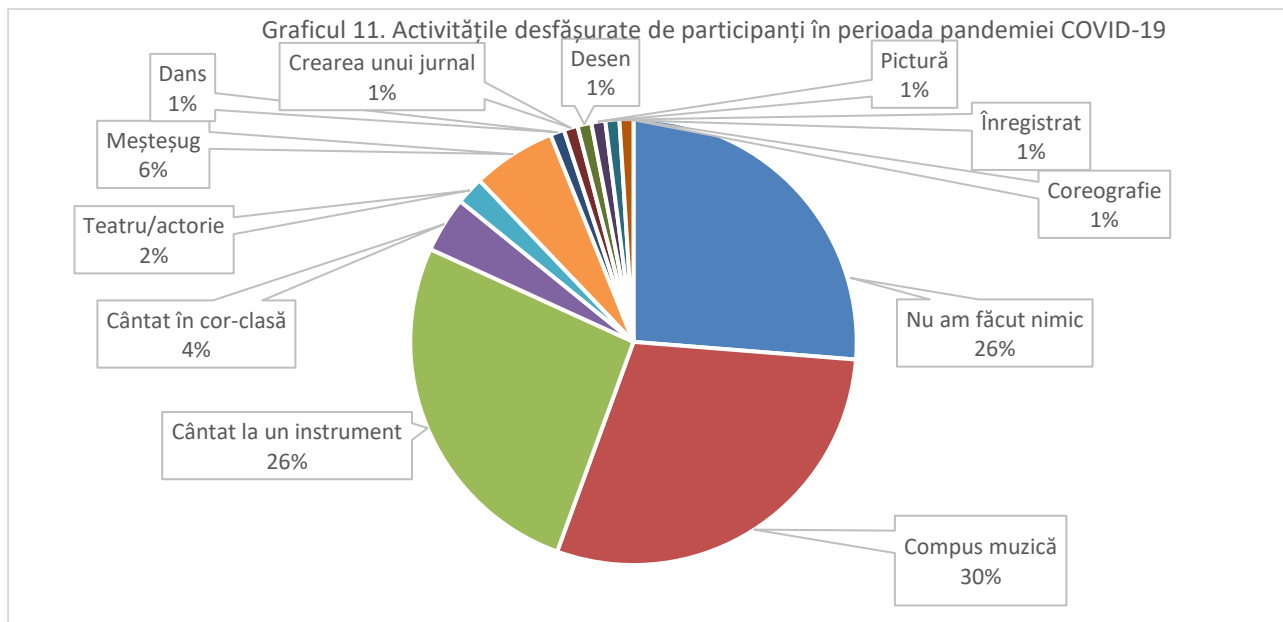
• În ceea ce privește frecvența de participare, răspunsurile la sondaj sunt după cum urmează:

- 39 de persoane nu au participat niciodată la spectacole sau spectacole (62%)
- 9 persoane au participat o dată la 1-3 luni (14%)
- 8 persoane au participat o dată la 4-6 luni (13%)
- 3 persoane au participat o dată la 7-9 luni (5%)
- 4 persoane au participat o dată la 10-12 luni (6%)

Graficul 10. Rata de participare a participanților la evenimente artistice în perioada pandemiei COVID-19 .

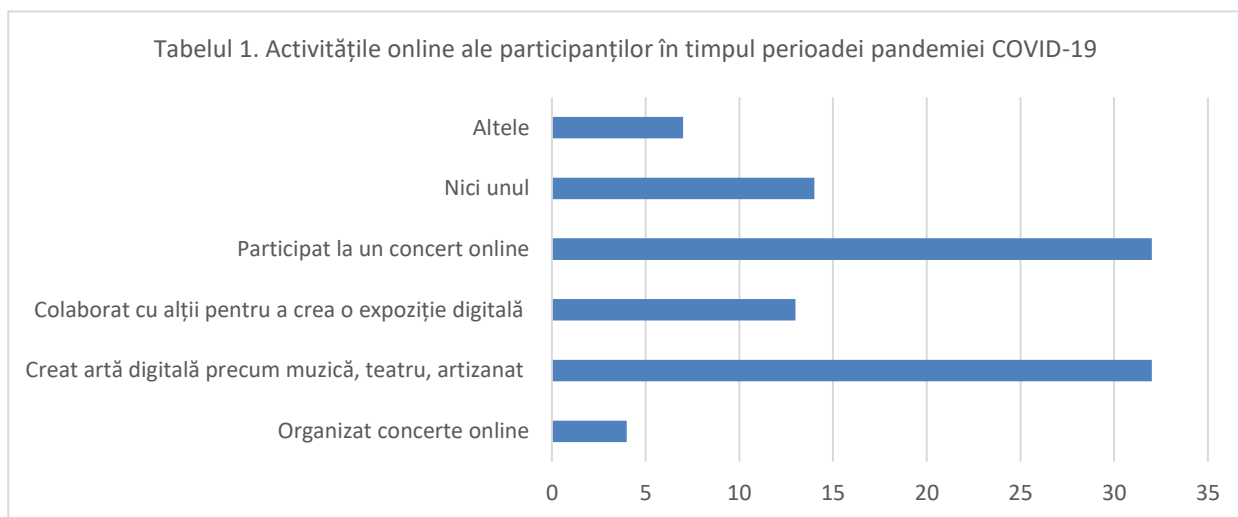
- în ceea ce privește practicarea oricăror activități legate de artă în perioada pandemiei COVID-19
- 25 de persoane au scris versuri sau au compus muzică (29%)
- 23 de persoane au cântat la un instrument muzical (26%)
- 3 persoane au cântat într-un cor sau într-o clasă (4%)
- 2 persoane au jucat în teatru (2%)
- 5 persoane au făcut meserii (6%)
- 23 de persoane nu au răspuns la niciunul dintre răspunsurile propuse (26%)
- 1 persoană a făcut dansuri online (1%)
- 1 persoană a făcut o revistă de arhitectură (1%)
- 1 persoană a făcut desene (1%)
- 1 persoană înregistrată (1%)
- 1 persoană a făcut picturi (1%)
- 1 persoană a făcut coregrafie (1%)
- 1 persoană a înregistrat (1%)

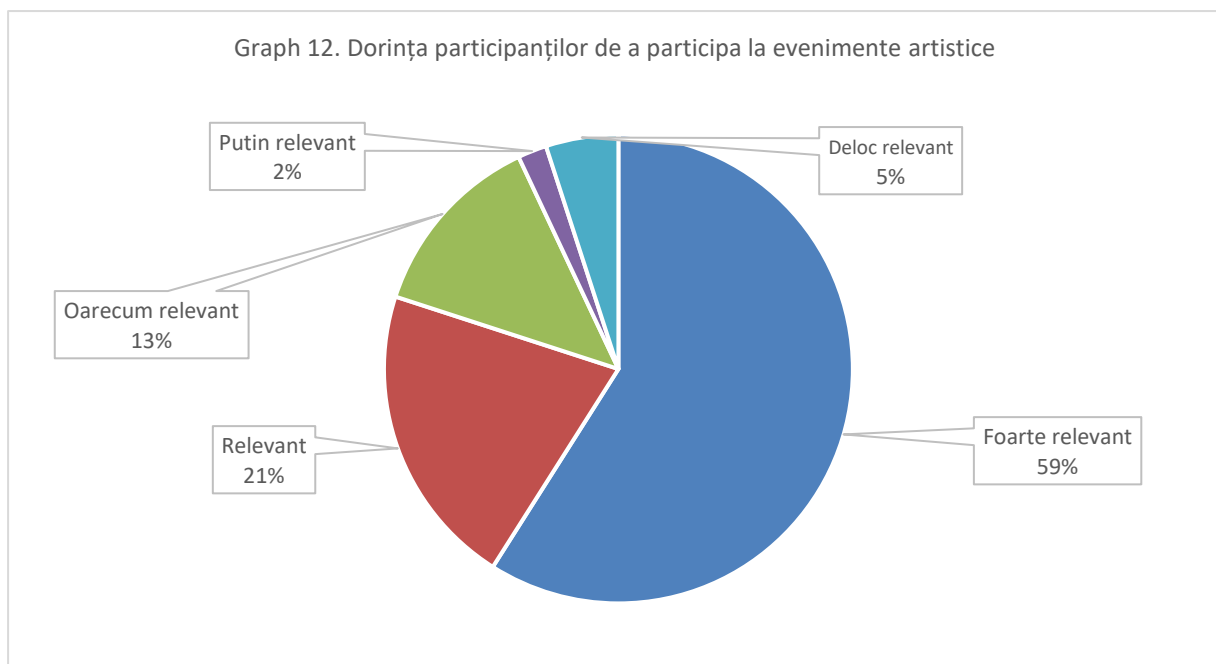
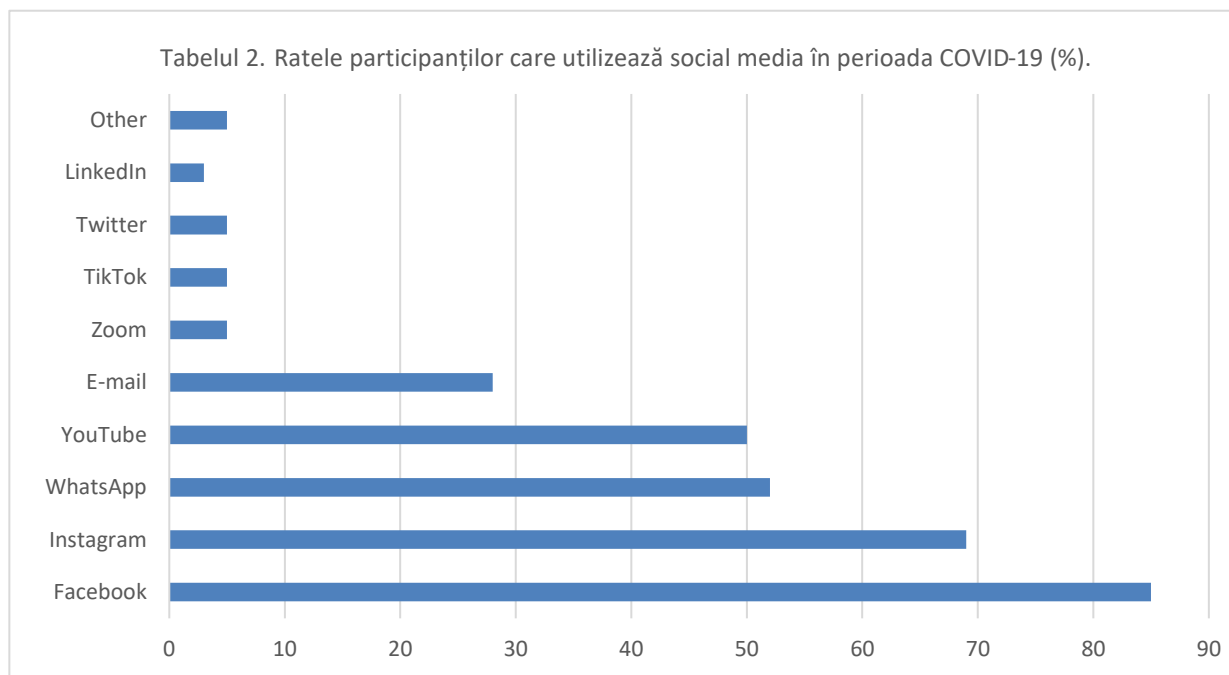
Analiza datelor privind adaptarea artiștilor la mediul online în contextual pandemiei COVID-19 arată un răspuns moderat. Din eșantionul total de 64 de respondenți din România, 75% au organizat sau au participat la cel puțin un tip de eveniment online din domeniul culturii sau artelor. Un număr semnificativ de respondenți respondenți (33%)

au luat parte la un concert online, în timp ce 31% au luat parte la o formă de artă digitală (de exemplu muzică, teatru, obiecte de artizanat).

Doar 12,6% din totalul respondenților nu au participat la niciun eveniment online în timpul pandemiei. Interpretarea calitativă a datelor arată o adaptare destul de rapidă a artiștilor la mediul online. Acest lucru este influențat de distribuția pe vârste a sectorului de artiști independenți din România, unde 86% dintre respondenții au vârste cuprinse între 25 și 34 de ani.

În ceea ce privește utilizarea rețelelor sociale pentru vizibilitatea și promovarea independentă a artiștilor, datele arată că Facebook și Instagram sunt mediile online cu cel mai mare succes în domeniu (84,4%, respectiv 68,8%). Analiza arată că aceste instrumente media online sunt utilizate cu predilecție pentru conectarea cu alți artiști. YouTube are, de asemenea, o pondere puternică (51% din răspunsurile totale), dar datele arată că Youtube este utilizat în principal pentru promovarea conținutului, mai degrabă decât pentru interacțiunea cu alți artiști.

Cu toate acestea, pandemia COVID-19 și migrația „forțată” a artiștilor independenți către online nu au schimbat semnificativ perspectivele. Un covârșitor 94% din totalul respondenților menționează că sunt dispuși să participe la evenimente fizice, dacă situația ar permite acest lucru. Analiza calitativă arată că dificultățile întâmpinate de artiști în timpul pandemiei nu au schimbat ireversibil paradigma în domeniu. Chiar dacă mediul online a o alternativă temporară bună de a continua să performeze, apetitul pentru evenimente fizice a rămas neschimbat.

Sectorul cultural din România a fost grav afectat de pandemia de COVID-19. După martie 2020, organizațiile culturale și artiștii independenți au început să-și amâne evenimentele (expoziții, concerte de muzică, festivaluri de film). Mai târziu, pe măsură semnalele indicau că situația pandemiei devine o problemă pe termen lung, reprogramările s-au transformat în anulări din cauza lipsei de certitudine.

Studiul nostru relevă o situație surprinzătoare pentru sectorul artistic în timpul pandemiei COVID-19. 85% dintre respondenții din România au fost afectați de pandemie. Așa cum era de așteptat, cel mai mare impact a fost asupra artiștilor independenți (61% dintre respondenți). Un 78% uimitor nu a organizat niciun eveniment în timpul pandemiei, în timp ce 67% nu au participat la nicio formă de artă. Aceste cifre arată un impact negativ puternic în domeniu, astfel că grupele vulnerabile (artiștii independenți și liber profesioniști) au fost cele mai afectată.

Instrumentele online și canalele de social media au contribuit într-o anumită măsură la atenuarea impactului negativ al pandemiei asupra artiștilor independenți. Nivelul de adaptare la social media a fost unul bun, având în vedere și intervalul de vârstă destul de scăzut al respondenților (majoritatea sub 35 de ani). Merită menționat aici faptul că Facebook, WhatsApp și Instagram au fost utilizate în principal pentru comunicarea între grupuri de artiști independenți, în timp ce YouTube a fost utilizat în principal pentru livrarea de conținut artistic consumatorilor. Activitatea culturală s-a mutat parțial din offline în online în timpul pandemiei COVID-19, iar zona digitală capătă un rol important nu numai în promovarea, ci și în realizarea actului cultural.

Cu toate acestea, migrarea parțială către online nu a compensat pe deplin impactul negativ asupra sectorului artiștilor independenți. Intervenția publică și sprijinul autorităților au fost limitate în timpul pandemiei. Anumite măsuri publice au ajutat parțial (de exemplu, șomaj tehnic susținut de guvern), dar au avut impact limitat asupra artiștilor angajați cu un alt tip de contract decât contractul individual de muncă. În România, artiștii independenți activează cu precădere ca liber-profesioniști sau în baza contractelor pe drepturi de proprietate intelectuală, ceea ce a făcut ca această măsură să fie greu accesibilă. Alte măsuri de sprijin și instrumente de finanțare au fost implementate de autorități, însă cu întârziere destul de mare (de exemplu programul RO-CULTURA).

Analiza datelor arată o nevoie de predictibilitate și pregătire a sectorului artiștilor independenți din România pentru dezechilibre viitoare. Pe de o parte, necesită o mai bună pregătire a artiștilor, inclusiv abilități digitale pentru a atinge grupuri țintă mai mari. De asemenea, o lecție învățată din această criză sanitară este necesitatea unei mai bune comunicări și reprezentări publice a artiștilor independenți. Acest lucru ar putea conduce la o voce comună în susținerea priorităților lor față de autorități, precum și la un forum de discuții în cadrul branșei. Pe de altă parte, autoritățile ar trebui să ia în considerare

forme de sprijin mai bine adaptate la acest domeniu și sa aibă o reacție mai rapidă atunci când dezechilibre externe afectează acest sector.

Maparea culturală a Turciei

Introducere-Descrierea Turciei

Turcia ocupă o poziție geografică unică, având o parte din țară în Asia și o parte în Europa. Țara are o extindere în lungime de la Nord la Sud de circa 300 până la 400 mile (480 până la 640 km) și în lungime se întinde circa 1000 de mile de la Vest la Est. Este delimitată la nord de Marea Neagră, la nord-est de Georgia și Armenia, la est de Azerbaidjan și Iran, la sud-est de Irak și Siria, la sud-vest și la vest de Marea Mediterană și Marea Egee și la nord-vest de Grecia și Bulgaria. Capitala este Ankara, iar cel mai mare oraș și port maritim este Istanbul.³⁷

Turcia este situată la intersecția Balcanilor, Caucazului, Orientului Mijlociu și estului Mediteranei. Se numără printre țările mai mari ale regiunii în ceea ce privește teritoriul și populația, iar suprafața sa terestră este mai mare decât cea a oricărui stat european. Aproape toată țara se află în Asia, cuprinzând peninsula Asia Mică - cunoscută și sub numele de Anatolia (Anadolu) - și, în est, o parte a unei regiuni muntoase cunoscută uneori sub numele de Munții Armeni. Rămâne Tracia Turcească (Trakya), care se află în partea extremă de sud-est a Europei, o mică rămășiță a unui imperiu care odinioară se întindea pe o mare parte din Balcani³⁸.

78

Turcia are o cultură foarte diversă, și este un amestec de diferite elemente precum oguz, anatolian și otoman (care el însuși a fost o continuare a culturilor greco-romane și islamice) precum și a culturii și tradițiilor occidentale care au început cu occidentalizarea Imperiului Otoman și continuă și astăzi. Acest amestec este rezultatul întâlnirii turcilor și a culturii lor cu cele ale popoarelor care se aflau în calea lor în timpul migrației lor din Asia Centrală spre Occident.

Turcia s-a transformat din fostul Imperiu Otoman bazat pe religie într-un stat național modern, cu o separare foarte puternică de stat și religie. Această stare a dus la o creștere a metodelor de exprimare artistică. În primii ani ai republicii, guvernul a investit o cantitate

³⁷ <https://www.britannica.com/place/Turkey>

³⁸ https://en.wikipedia.org/wiki/Religion_in_Turkey

mare de resurse în arte plastice, cum ar fi muzee, teatre și arhitectură. Datorită diferiților factori istorici care joacă un rol important în definirea identității turcești moderne. Cultura turcească este un produs al eforturilor de a fi „modernă” și occidentală, combinată cu necesitatea resimțită de a menține valorile religioase și istorice tradiționale³⁹.

Artă

Teatru

Arhitectură

Islamul este religia cu cea mai mare comunitate de adepți din țară, unde cea mai mare parte a populației este musulmană, dintre care peste 70% aparțin ramurii sunnite a islamului, urmând predominant Hanafi. Peste 20% din populație aparține credinței Alevi, considerată de majoritatea adepților săi ca fiind o formă a Islamului Shia; o minoritate consideră că are origini diferite. Strâns legată de alevism este comunitatea mică Bektashi aparținând unui ordin sufis al islamului, care este originar din Turcia, dar are și numeroși adepți în peninsula balcanică.

Bektashi muzică și dans : Sema

Arhitectură: Moschee - Islam

Comerțul exterior a jucat un rol foarte important în economia turcească de la al doilea război mondial până în prezent. Până în anii 1960, majoritatea exporturilor proveneau din agricultură, iar cea mai mare parte a restului constau în minerale și materii prime; importurile s-au limitat în principal la utilaje, echipamente de transport și produse manufacturate.

Dezvoltarea sectorului manufacturier a furnizat o nouă sursă de exporturi, iar producătorii de bază aduc un aport semnificativ. Principalele exporturi sunt fibre textile, fire, țesături și îmbrăcăminte, fier și oțel, fructe și legume, produse pentru animale, tutun și mașini. Aproximativ jumătate din comerț este realizat cu Europa.

³⁹ <https://www.ktu.edu.tr/obsen-aboutturkeyculture>

Capitolul 1 - Cultura națională și influența culturii

Primele impresii despre Turcia dezvăluie o societate mult mai europeană decât ne așteptăm, dar ecurile unui patrimoniu puternic, mândru și hotărât oriental strălucește în arte, cultură, muzică și folclor.

De când triburile turcești s-au răspândit prin Anatolia în secolul al XI-lea până la sfârșitul Imperiului Otoman, turcii încorporaseră stiluri decorative și arhitecturale din sasanizi (o dinastie persană pre-islamică), romani, creștinii timpurii, bizantini, și europeni din epoca Renașterii.

Art & Crafts: Artă bizantină a prezentat interioare religioase elaborate și utilizarea de materiale de lux, cum ar fi aurul și argintul, în timp ce arta islamică a favorizat obiectele simple, cum ar fi ceramica, sculpturile în lemn și incrustările. În plus, Islamul a interzis imaginile creaturilor vii în artă, astfel încât artele decorative turcești au fost canalizate în trăsături alternative precum flori, forme geometrice și script arab.

Artă decorativă turcească

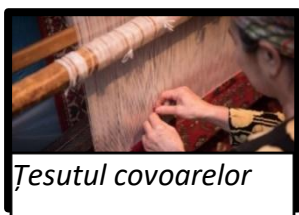

Artă bizantină

Selçuks au introdus utilizarea cărămizilor și a țiglelor vitrate în decorarea moscheilor, iar până în secolul al XVI-lea, otomanii au dezvoltat centre importante de producție a ceramicii în unele orașe. Utilizările spectaculoase ale țiglelor pot fi văzute în toată țara, în moschei, palate, hamamuri (băi turcești) și chiar în case private⁴⁰.

Arta țesutului de covoare are un patrimoniu complex care dăinuie de mii și mii de ani. Pe măsură ce triburile migrau și se integrau, desenele și simbolurile se răspândeau peste granițe.

Arta hârtiei marmorate este o altă artă tradițională anatoliană care a înflorit sub Imperiul Otoman. Cunoscută sub numele de ebru, arta marmorării necesită vopsele și materiale naturale și o mână precisă pentru a crea o colecție de modele spectaculoase și unice.

Țesutul covoarelor

Artă marmură (Ebru)

Decorarea gresiei

⁴⁰ <https://www.frommers.com/destinations/turkey/in-depth/arts-culture--music>

Gastronomie :Turcia este o răscruce de drumuri între Europa, Asia și Orient. Această locație unică, combinată cu migrația turcilor din Asia Centrală către Europa, a modelat identitatea gastronomiei sale de-a lungul secolelor. Din cauza a șase secole de dominație otomane și a influenței reciproce între Turcia și țările vecine (Grecia, Bulgaria, Balcani, Irak, Siria Iran, Armenia ...) se observă multe feluri de mâncare comune în acele bucătării, cum ar fi dolma , börek, kebab, mantı (ravioli turci) și așa mai departe.

Fructele de mare sunt abundente și se bucură în orice sezon în bucătăria din Marea Egee occidentală și turcească. Bucătăria Mării Negre este, de asemenea, puternic bazată pe produse marine și își găsește influența în bucătăriile balcanice și slave.

Bucătăria din Anatolia și sud-estul Turciei este cunoscută pentru kebab-urile sale (carne la grătar în limba turcă), mezze-ul, condimentele și deserturile, inclusiv faimoasa baklava.

Meze

Dolma

Manti

Muzică și Dans: Diferite combinații de stiluri și genuri au dat naștere la nenumărate sunete noi care, în ciuda faptului că sunt moderne, încă sună necunoscute unei urechi occidentale neinstruite în modurile estice. Muzica populară dăinuie în satele din Turcia și este o caracteristică obișnuită la serbările de nuntă, la ceremoniile de circumcizie și ca parte a liniei de muzică live a unui bar sau cafenea.

Muzica clasică turcească își are originile în tradițiile persane și arabe și, în cele din urmă, muzica Mevlevi a devenit și o sursă majoră.

În anii 1970, pe măsură ce populația rurală a început să migreze în orașe în căutarea averilor lor, o formă de muzică larg disprețuită numită arabesc a măturat națiunea de pe picioare, cu sunetele dragostei neplăcute, sentimentalismului și chiar fatalismului. Arabescul a fost o fuziune a noilor muzici pop, folk și tradiționale. Astăzi, aceste expresii atât exotice, cât și atrăgătoare, pot fi auzite în taxi, transportul public și discoteci.

Horon

Zeybek

Cu costume colorate și figuri vibrante, dansurile populare din Turcia sunt componente importante ale culturii divertismentului oamenilor și își asumă un rol important în

conservarea unui patrimoniu. Grupurile de dansuri populare urcă pe scenă în aproape fiecare ocazie, festivaluri. Halay, horon, zeybek, çiftetelli sunt dansuri esențiale atât ale ceremoniilor de căsătorie, cât și ale locurilor de divertisment.

Capitolul 2 – Cultura locală, manifestări și evenimente culturale

Hatay, situat în sudul Turciei, este un oraș al păcii, frăției și toleranței, care a găzduit multe civilizații cu bogatul său patrimoniu cultural. Este una dintre cele mai vechi așezări din lume cu 8.500 de ani de istorie. Fiecare secol și fiecare civilizație și-au pus amprenta aici. Are gusturi, culturi unice, văzute unic pentru prima dată în Anatolia și în lume.

Expo 2021: Evenimentul EXPO 2021 cu tema „Grădina civilizațiilor” urma să aibă loc primăvara la Hatay, dar municipalitatea a decis să organizeze acest eveniment internațională în perioada 10 decembrie 2021 - 30 mai 2022, din cauza celui de-al doilea val al pandemiei cu COVID-19. Siturile din Antakya EXPO și İskenderun EXPO sunt foarte aproape de în zone centrala a evenimentului si vor fi amenajate pentru a găzdui concerte, târguri și congrese în timpul Expo.

Orașul Gastronomiei: Bucătăria înrădăcinată din Hatay oferă o gamă încântătoare de feluri de mâncare care îmbină tehnicile antice și cele moderne. Acum, bucătăria orașului este din nou în centrul atenției după ce a fost inclusă în Rețeaua de orașe creative UNESCO (UCCN) ca „oraș al gastronomiei”.

Bucătăria orașului Hatay este un amestec fin de rețete mediteraneene de legume amestecate cu mâncăruri arabe cu conținut mare de carne. Pentru cei care prefera un dulce, künefe este considerată bijuteria coroanei lui Hatay în deserturi și era renumită și în bucătăriile din epoca otomană. Cafeaua turcească este o băutură indispensabilă care reunește familiile sau vecinii. Există o vorbă locală care înseamnă că o ceașcă de cafea are patruzeci de ani de memorie și respect, ceea ce înseamnă; dacă bei o ceașcă de cafea cu cineva, ai o legătură care este de neuitat. Aceasta arată și partea ospitalieră a comunității⁴¹.

83

Künefe

Kebap

Cafea turcească

⁴¹ <https://www.tooistanbul.com/en/turkish-cuisine/>

Orașul Mozaicurilor: În Muzeul Hatay, care este primul din lume în ceea ce privește colecția de mozaic, M.S.2-5. Mozaicurile care dăinuie de secole sunt expuse împreună cu diferite spații arhitecturale. Mozaicurile descoperite în timpul construcției unui hotel datează din secolul al II-lea î.Hr., când a fost înființată Antiochia.

Mozaic

Muzică și Dans: Unul dintre instrumentele principale ale muzicii populare turcești este Bağlama. Acest instrument muzical cu coarde are un mâner lung și este utilizat cu plectru. Are originea din lăuda din Asia și și-a făcut drumul spre Anatolia. Un alt instrument muzical peculiar în această regiune este tamburinul (tef), care poate fi scris și ca def în turcă. Este realizat cu o husă de piele care se întinde în jurul unui cadru de lemn și se joacă cu vârful degetelor.

Halay este interpretat pe scară largă ca dans tradițional în timpul unor evenimente precum sărbători, nunți și festivaluri în partea de sud a țării. Dansul turcesc oriental este cunoscut ca si Çiftetelli este acum o formă de muzică populară, cu nume de cântece care descriu originile lor locale, de asemenea, este interpretat în această zonă.

Bağlama

Tef

Halay

Çiftetelli

Arta sericulturii și a sticlăriei: Hatay este, de asemenea, cunoscut pentru producția și fabricarea mătăsii sale. Cu toate acestea, numărul satelor și familiilor implicate în sericultură a scăzut brusc începând cu anii 1980. Activitățile sericulturii și țesătorii tradiționali de mătase sunt câteva, dar această cultură este încă vie.

Pe lângă sericultură, sticlăria este o artă semnificativă care atrage atenția turiștilor locali și străini. Se spune că primii meștri în decorarea sticlei și a artelor din sticlă au început producția în Antakya (Hatay), care sunt primele locuri în care sticla a fost produsă în lume. Arta de suflare a sticlei Antakya, care are o istorie de mii de ani, este interpretată astăzi de câțiva meștri⁴².

⁴² <http://yeelondon.org.uk/2018/03/15/talk-sericulture-in-hatay/>

Capitolul 3 – Parteneri culturali locali, descriere și activități

Turcia are o cultură și o istorie bogate. Provincia Hatay are un rol semnificativ, deoarece combină multe civilizații și îmbrățișează nenumărate diferențe culturale în interiorul granițelor sale. Partenerii locali care vor avea un rol cheie în acest proiect sunt Conservatorul de Stat Antakya al Universității Hatay Mustafa Kemal, Centrul de Educație Publică din Belen și Asociația de Muzică Modernă Iskenderun. Aceste trei instituții cheie vor coopera în timpul proiectului în diferite roluri, de la artă la muzică și vor contribui la atingerea obiectivelor proiectului.

Universitatea de Conservator din Hatay Mustafa Kemal Antakya: Universitatea a fost înființată în 2018. După finalizarea personalului facultății, Conservatorul a admis mai întâi 30 de studenți la Departamentul de muzică turcească printr-un examen special de talente în 2018. Conservatorul, care a primit 30 de studenți în 2019 și 30 de studenți în 2020, poartă încă își desfășoară serviciul de educație cu un total de 77 de studenți, 13 instructori și 5 ofițeri de serviciu. Se află în campusul Tayfur Sökmen din districtul central Antakya.

În Departamentul de muzică turcească al Conservatorului, sunt oferite lecții avansate de artă turcească și muzică populară turcească, împreună cu teoria muzicii occidentale la un nivel de bază. Pe lângă lecțiile de baglama, oud, kanun, ney, clarinet și vioară din domeniul muzicii turcești, toți studenții iau lecții de bază de pian și pregătire vocală (cântat) în funcție de abilitățile lor.

În viitor vor fi deschise catedre de operă-canto, muzicologie și muzică occidentală. Universitatea organizează momente artistice de natură muzică și dansuri populare pentru evenimente naționale și internaționale.

Centrul public de educație Belen: Centrul public de educație Belen: Centrele de educație publică sunt o unitate provincială afiliată la Ministerul Educației Naționale, Direcția Generală Învățare pe tot parcursul vieții. Sunt instituții de învățământ care își propun să utilizeze pozitiv timpul liber, să contribuie la dezvoltarea lor personală și să-și mărească veniturile pentru cei care sunt în afara vârstei educației formale sau care doresc să câștige cunoștințe și abilități profesionale și social-culturale împreună cu formale. educație.

obținerea unei profesii

Centrul de educație publică Hatay Belen a fost fondat în 1992. Este situat în Belen, Hatay. Acum, este în funcțiune cu un total de 3636 de cursuri în 72 de domenii, inclusiv: Cursuri de alfabetizare: este deschis de Centrul de Educație Publică pentru a învăța oamenii să citească și să scrie.

Cursuri profesionale și tehnice: dezvoltarea abilităților și

Dezvoltarea abilităților - Este organizat pentru a pregăti persoanele care nu au primit

educație profesională și tehnică sau au studii incomplete pentru profesie, pentru a dobândi cunoștințe și abilități care pot lucra la locul de muncă și să își stabilească propria afacere. Câștigarea unei profesii - își propune să pregătească oamenii necesari pe piețele forței de muncă și cei care doresc să obțină un loc de muncă.

Cursuri sociale și culturale: își propune să ridice nivelul cultural al societății, să sprijine dezvoltarea socială și culturală a oamenilor; să dobândească cunoștințe și abilități; la finalizează educația lor generală incompletă; pregătirea pentru un examen de învățământ superior; să ne protejăm valorile culturale;

Este organizat pentru a permite oamenilor să-și petreacă timpul liber în mod calitativ și să obțină o productivitate mai ridicată.

Asociația de Muzică Modernă din Iskenderun: Această asociație a fost fondată în Hatay în 2007 de muzicieni și academicieni valoroși. A fost creată pentru a menține vie muzica turcească și pentru a aduce împreună iubitorii de muzică

Asociația organizează și susține concerte în diferite instituții locale, cum ar fi sala de concerte Iskenderun, azilul de bătrâni Hatay, sorăria Iskenderun și așa mai departe.

86

Ney (instrument muzical)

Kanun (instrument muzical)

Lute (lăută)

Capitolul 4 – Situația culturală în contextul pandemiei COVID 19

Pe măsură ce lumea aproape s-a oprit din cauza coronavirusului, la fel și sectorul divertismentului și al artei din întreaga lume. Cultura, producția și consumul de artă au încetinit pe fondul pandemiei. Cinematografele, cafenelele și alte locuri sunt încă închise în toată Turcia. Cel de-al 39-lea Festival de Film din Istanbul a fost, de asemenea, amânat și toate activitățile din locuri precum Salon İKSV și İKSV Alt Kat au fost anulate. Cel de-al 49-lea Festival de Muzică din Istanbul, programat pentru iunie, și cel de-al 27-lea Festival de Jazz din Istanbul, programat pentru luna iulie, au fost amânate amândouă până în toamnă⁴³. Au avut loc performanțele digitale live. În prezent, Fundația pentru Cultură și Arte din Istanbul (İKSV) își continuă eforturile de a dezvolta noi proiecte digitale și de a produce conținut nou în cooperare cu părțile interesate și artiștii săi. Accesul la muzee online a fost disponibil prin tururi virtuale⁴⁴.

A fost un an greu pentru cultură și arte în Turcia. Teatrele de Stat (DT), Opera și Baletul de Stat (DOB), corurile afiliate Ministerului Culturii și Turismului, orchestrele regionale și cinematografele au trebuit să anuleze toate evenimentelor lor din martie 2019, când virusul a fost văzut pentru prima dată în Turcia.

DOB, care s-a închis în martie, a participat la Eskişehir, Efes, Opera Aspendos și festivaluri, în timp ce Festivalul de Operă din Istanbul și Evenimentele Bodrum Kaleiçi au avut loc în timpul verii sub măsuri stricte. Opera și baletul de stat au deschis din nou ușile în septembrie 2020, sub măsuri stricte de coronavirus. Lucrările cu un număr mic de artiști au fost prezentate unui public limitat⁴⁵.

Operatorii de cinematografe au fost nevoiți să închidă cinematografele anul acesta din cauza pandemiei și nu au putut plăti chiriile cinematografelor din centrele comerciale, deoarece producătorii au amânat datele de proiecție ale filmelor interne și străine.

Deși sălile de cinema s-au deschis în august după închiderea lor în martie 2020, acest lucru nu a durat mult, iar în noiembrie, proprietarii de cinematografe au raportat că nu se vor putea întâlni cu publicul lor, deoarece au avut dificultăți de supraviețuire.

Ministerul Culturii a anunțat că va oferi un pachet de sprijin de 15 milioane de lire turcești sub denumirea de „Suport intern pentru proiecția filmelor” cinematografelor, cu excepția cinematografelor din lanț, din cauza consecințelor cauzate de COVID-19.

În 2020, 46 de milioane de lire de sprijin financiar au fost acordate pentru 234 de proiecte din sectorul cinematografic. Comparativ cu 2019, sprijinul acordat sectorului a crescut cu 22% în acest an.

Pe de altă parte, tarifele de TVA pentru congres, conferință, seminar, concert, târg și taxe de intrare în parcurile de distracții au fost reduse la 8% până la sfârșitul anului. Taxele de TVA pentru cinematograf, teatru, operă, operetă, balet, taxele de intrare în muzeu au fost reduse la 1 la sută până la sfârșitul anului.

Foarte puține evenimente au avut loc în timpul pandemiei din Turcia. Una dintre ele a fost

⁴³ <https://www.dailysabah.com/arts/events/the-world-after-pandemic-turkish-culture-and-arts-sectors-future-plans>

⁴⁴ <https://www.trtworld.com/magazine/cultural-events-in-turkey-during-these-pandemic-days-36684>

⁴⁵ <https://www.hurriyetdailynews.com/2020-a-hard-year-for-culture-and-arts-in-turkey-161105>

Târgul de artă din Ankara, capitala, în aprilie 2021. Măștile gratuite au fost înmânate la intrare, iar locația a fost dezinfectată în mod regulat.

Muzeul de Artă Modernă din Istanbul (Istanbul Modern), Muzeul Pera, Universitatea Sabanci Muzeul Sakip Sabanci și Muzeul Arter se numără printre locurile de artă contemporană care s-au redeschis cu măsuri împotriva coronavirusului după ce au fost închise timp de aproape trei luni. Măsurarea temperaturilor la intrare, dezinfectarea mâinilor și purtarea măștilor sunt printre principalele reguli obligatorii la toate muzeele⁴⁶.

Au fost luate, de asemenea, măsurile necesare împotriva coronavirusului pentru noul sezon de artă spectacolului, care va începe pe 1 septembrie 2020. Ministerul Culturii și Turismului a anunțat că vor folosi spații în aer liber, precum și săli, unde publicul va intra în o manieră controlată. Piese de teatru urmau să fie interpretate cu o distribuție minimă pentru un public mai mic, în timp ce toată lumea trebuie să respecte distanțarea socială, purtarea măști și respectarea măsurilor de igienă.

Publicul s-a adaptat regulile privind distanțarea socială și purtarea măștii, la un concert al Festivalului Internațional de Operă și Balet din Efes, Izmir, 21 iulie 2020. Pe lângă scenele cu ventilație insuficientă nu se vor deschide până la sfârșitul pandemiei, adăugând că ghișeele speciale de bilete va fi configurat și vor exista verificări de temperatură pentru spectatori, coduri QR pe bilete, precum și o aplicație digitală pentru facilitare.

Oamenii vor putea accesa cu ușurință toate evenimentele și își vor putea primi biletele prin intermediul aplicației smartphone Sanat Cepte, a adăugat ministrul. Toată lumea va putea să descarce aplicația, să acceseze programele evenimentului și să-și obțină cu ușurință biletele digitale. În plus, pauzele între acte vor fi extinse pentru a se evita aglomerația la spațiile sanitare.

Orchestrale și concertele au trebuit anulate sau suspendate la nesfârșit din cauza pandemiei, însă multe organizații și artiști individuali s-au orientat spre furnizarea de activități online. Muzicienii și cântăreții au început să ofere spectacole din casele lor prin intermediul conturilor lor personale de social media. Transmiterea live a devenit un instrument popular pentru artiști.

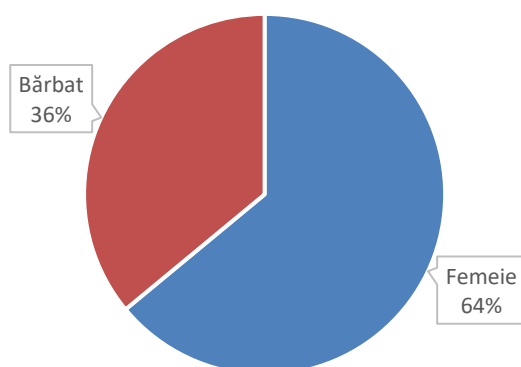
⁴⁶ <https://www.aa.com.tr/en/culture/art-fair-in-turkey-under-covid-19-restrictions-draws-interest/2196985>

Capitolul 5 – Centralizarea datelor și analiza studiului

Un total de 77 de persoane au participat la cercetarea din cadrul proiectului Erasmus + „restART for ART”, pentru a colecta date despre situația actuală a artiștilor din Turcia.

În cadrul studiului s-a constatat că 64% (49 din 77 de respondenți erau femei) și 36% (28 din 77 respondenți) erau bărbați. Distribuția participanților în funcție de gen este prezentată în Graficul 1.

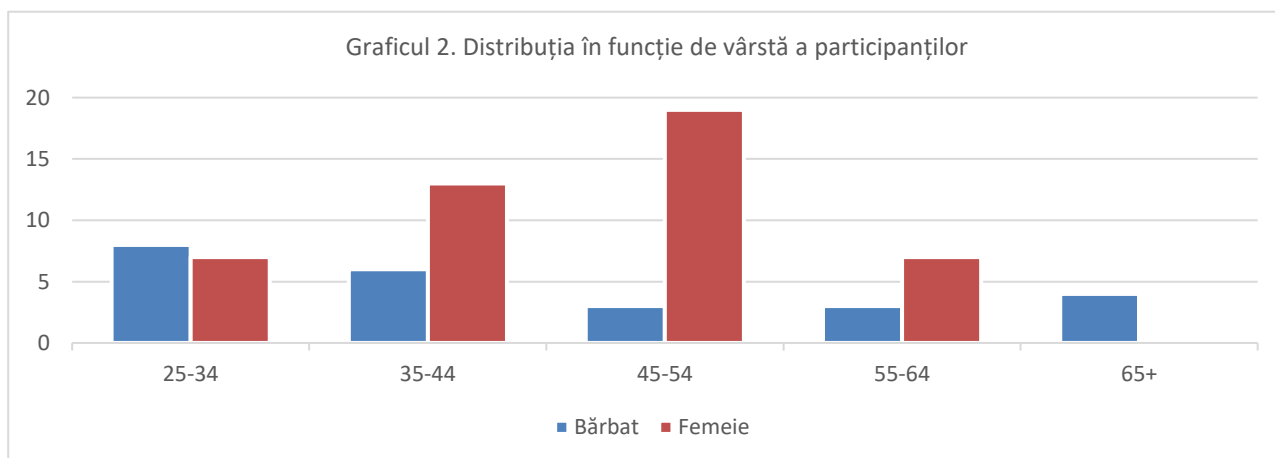
Graficul 1. Distribuția de gen a participanților

89

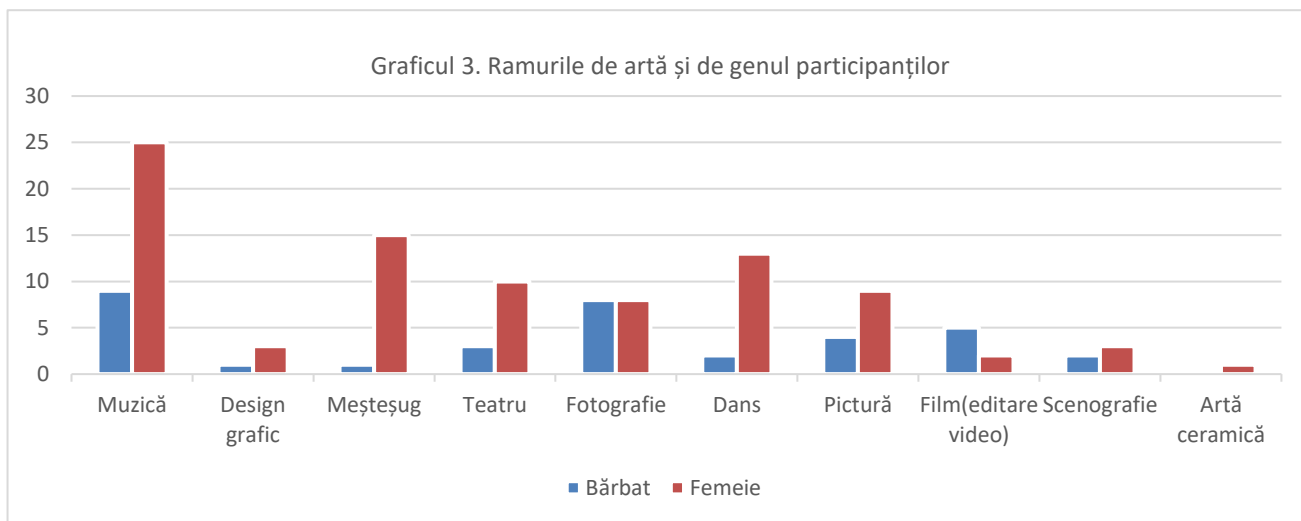
Având în vedere distribuția pe grupe de vârstă a respondenților, 45-54 ani este intervalul cu cel mai mare număr de participanți. Nu există participanți de sex feminin în rândul participanților la cercetare cu vârsta peste 65 de ani. Grupurile de vârstă ale participanților în funcție de gen sunt prezentate în Tabelul 2 de mai jos.

Graficul 2. Distribuția în funcție de vârstă a participanților

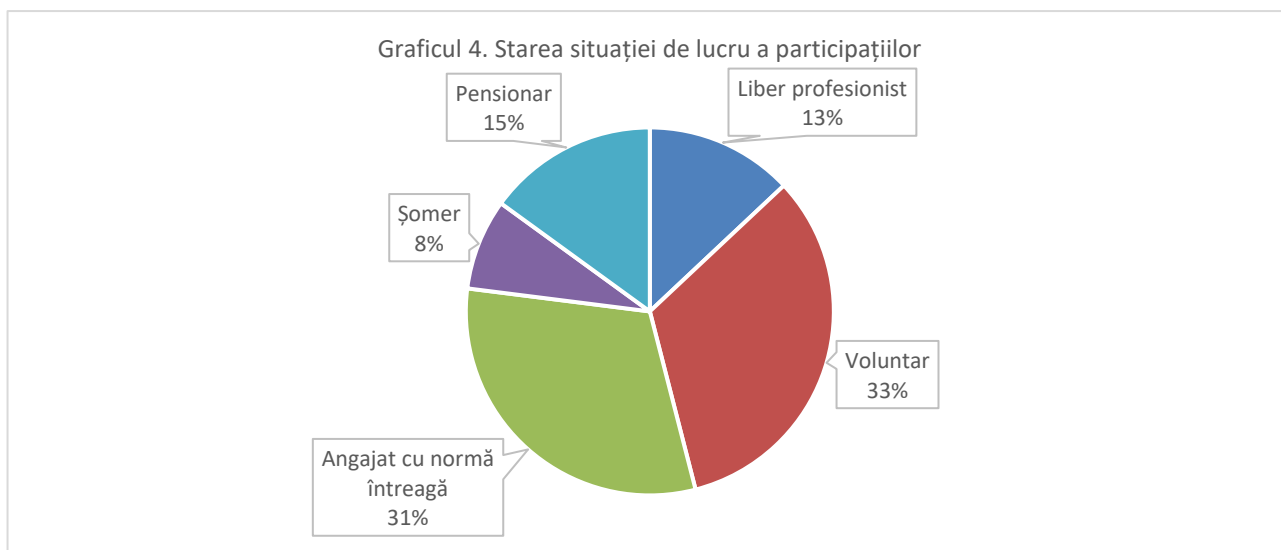
Participanții la studiu au declarat că sunt angajați în artele teatrului, muzicii, picturii,

meșteșugurilor, dansului, designului grafic, filmului sau fotografiei. Un participant declară că este interesat de sculptura ceramică. Participanții sunt implicați cel mai mult în muzică și cel mai puțin în designul grafic. După muzică, participanții sunt implicați în fotografie, meșteșuguri, dans, pictură și teatru. Sectoarele de artă și frecvențele de gen ale participanților sunt date în Tabelul 3.

90

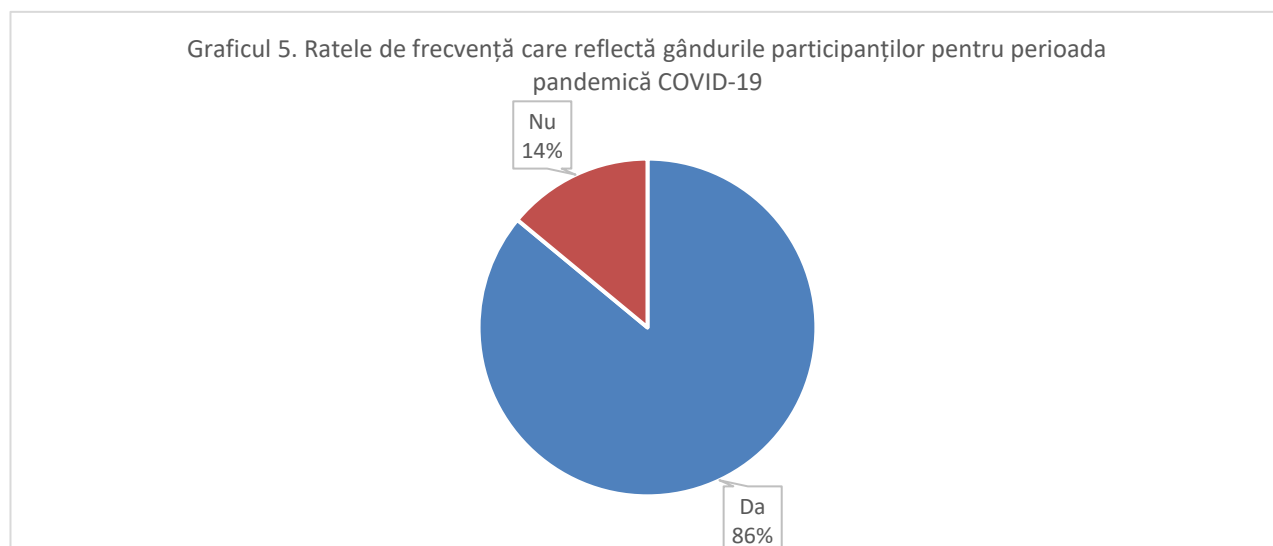
Majoritatea respondenților (29) lucrează în mod voluntar în sectorul artistic. Parte din participanți (12) sunt pensionari. Numărul mare de voluntari reflectă faptul că participanții iubesc prezența artei în viața lor. Niciunul dintre participanți nu și-a descris situația ca fiind angajat cu jumătate de normă. Situația actuală a participanților la studiu este prezentată în Graficul 4.

Interpretarea situației COVID-19 pentru artiști

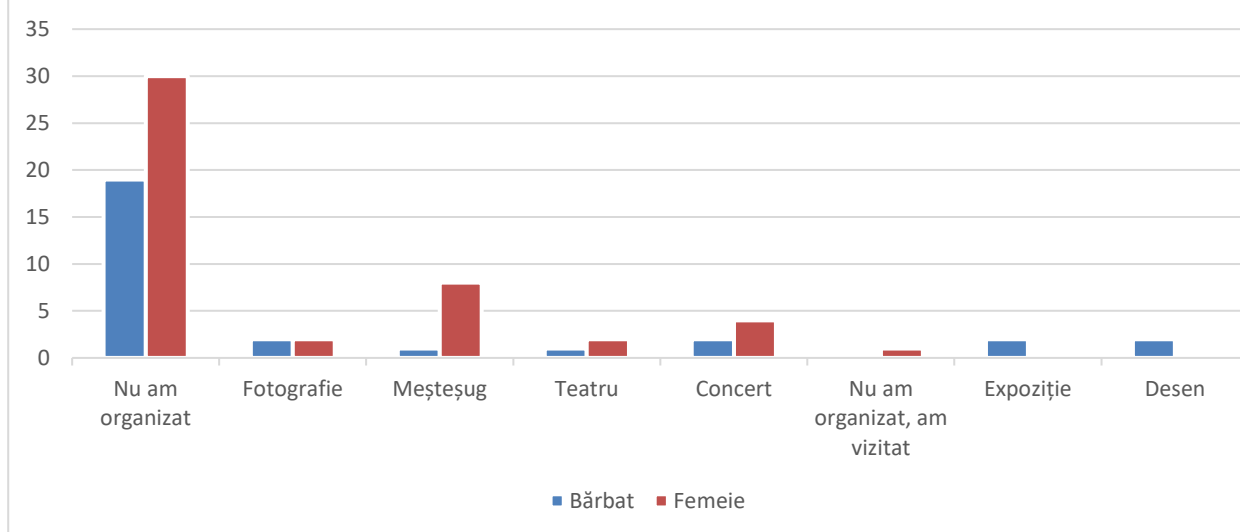
În această secțiune au fost analizate punctele de vedere ale participanților din perspectiva pandemiei de COVID-19

Participanții consideră că pandemia COVID-19 le afectează negativ activitatea. Doar 14% dintre participanți au răspuns „nu” la această întrebare. Ratele de frecvență ale participanților sunt prezentate în Tabelul 5.

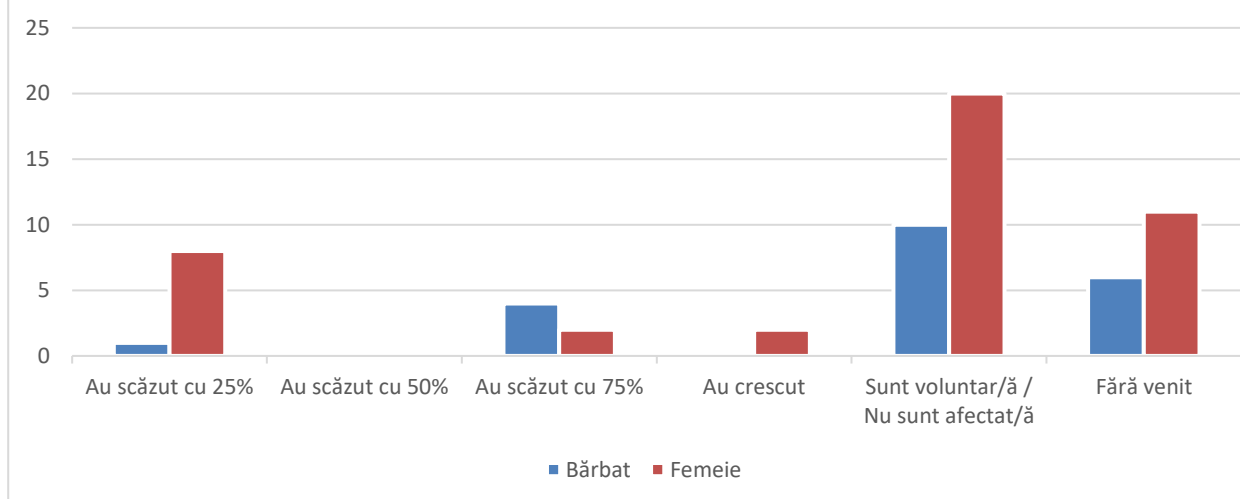
Majoritatea participanților (49) au declarat că nu au organizat nimic fizic în timpul pandemiei COVID-19. Alți participanți au declarat că au organizat activități care implică meșteșuguri, fotografie, concerte, teatru. Activitățile organizate de participanții la studiu în timpul pandemiei COVID-19 sunt prezentate în Tabelul 6.

Graficul 6. Activitățile organizate de participanții la studiu în timpul pandemiei COVID-19

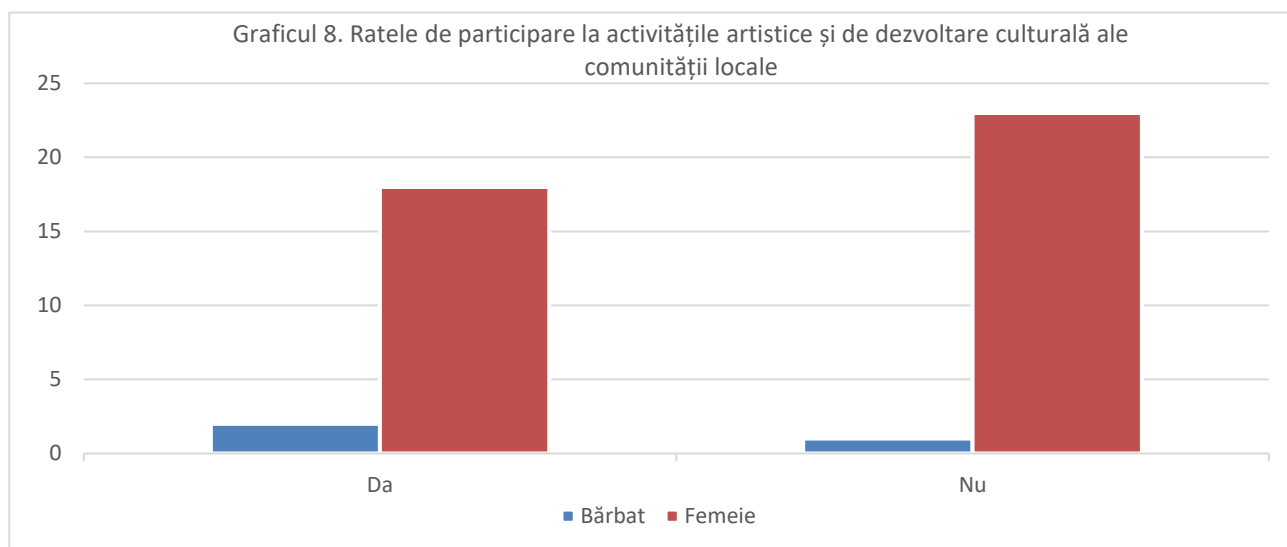
Majoritatea participanților (33) au declarat că sunt interesați de artă în mod voluntar și, prin urmare, nu sunt afectați din punct de vedere al veniturilor. Cu toate acestea, 21 dintre participanți au declarat că nu au obținut niciun venit în perioada pandemiei. 9 participanți au declarat că venitul lor a scăzut cu 25% în timpul pandemiei. Aceste rate indică faptul că participanții au fost afectați financiar în timpul perioadei de pandemiei de COVID-19. Doar 2 femei au declarat că venitul lor a crescut în perioada pandemiei. Constatările privind veniturile sunt prezentate în Tabelul 7.

Graficul 7. Situația veniturilor participanților în timpul pandemiei COVID-19

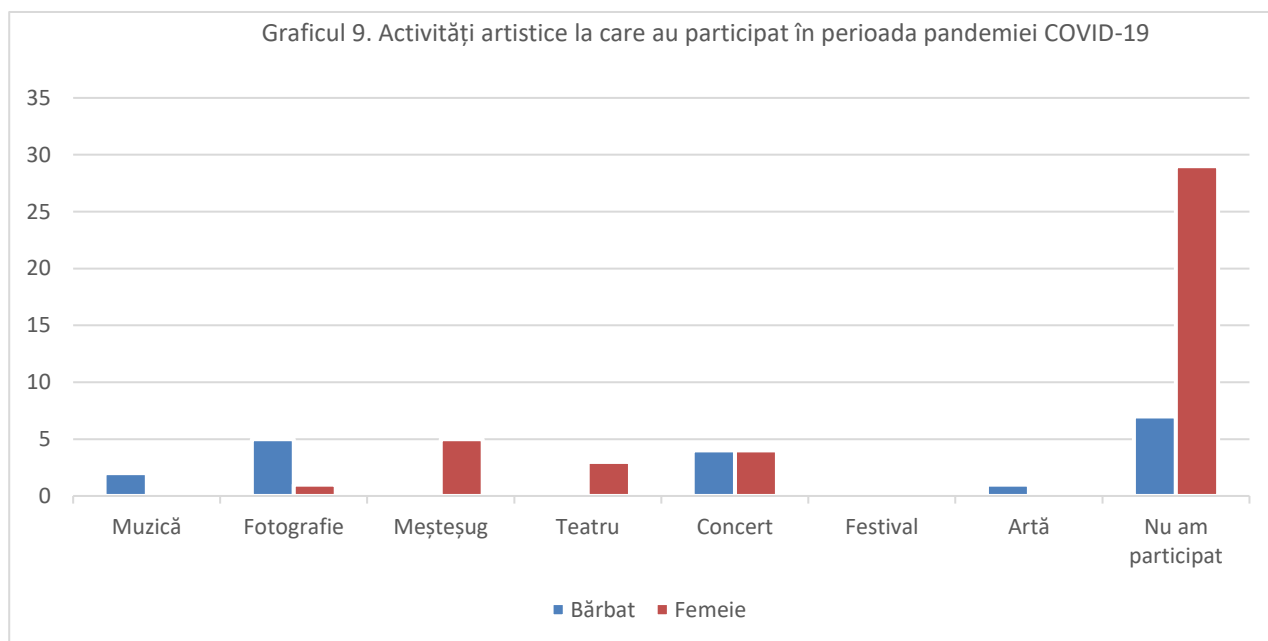

Răspunsurile participanților cu privire la participarea lor la evenimente locale în perioada pandemiei COVID-19 sunt similare. Cu toate acestea, se vede că rata de participare a

femeilor la activitățile locale în perioada pandemiei este peste cea a bărbaților. Ratele de participare la activitățile artistice și de dezvoltare culturală ale comunității locale în timpul pandemiei COVID-19 sunt prezentate în Tabelul 8.

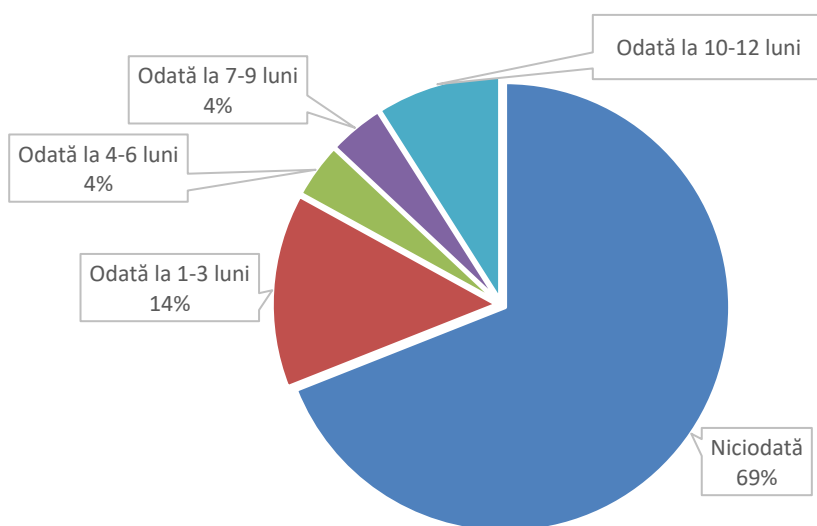

Majoritatea participanților (44) au declarat că nu au participat la nicio activitate în timpul perioadei pandemiei de COVID-19. Cu toate acestea, unii participanți au declarat că au participat la activități fotografice, meșteșuguri, teatru, concerte, evenimente muzicale individuale.

Majoritatea participanților (69%) au declarat că nu au participat la evenimente în perioada pandemiei COVID-19. Cu toate acestea, unii participanți au declarat că participă la evenimente o dată la 1-3 luni. Rezultatele descriu frecvența participării participanților la evenimente ca fiind redusă în timpul pandemiei.

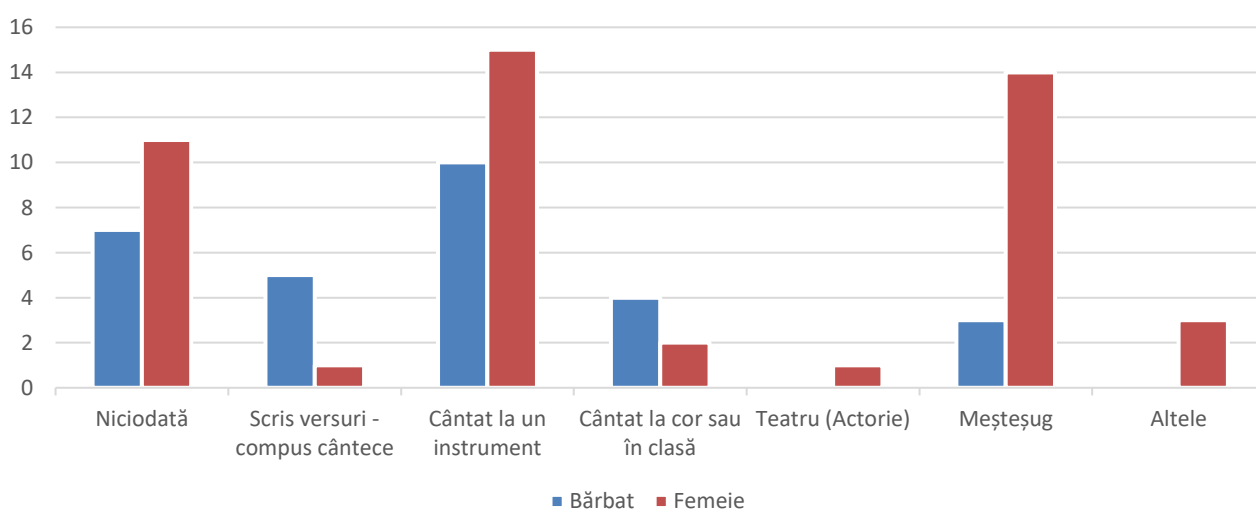
Graficul 10. Participarea la activități artistice în timpul pandemiei COVID-19

94

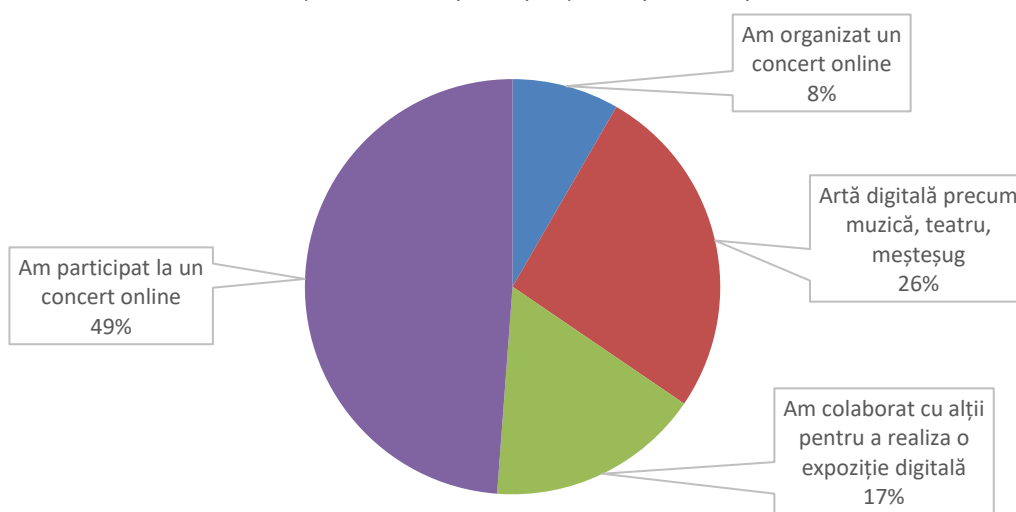
Majoritatea participanților (46) au declarat că au cântat la un instrument muzical sau au prestat ale activități personale în timpul pandemiei de COVID-19. Unii participanți au declarat că au cântat într-un cor sau într-o clasă, au compus muzică sau au jucat teatru. 18 participanți au declarat că nu prestat nici o activitate personală. Patru participanți au avut activități de ceramică și pictură. Activitățile realizate de participanți sunt prezentate în Tabelul 11.

Graficul 11. Activitățile desfășurate de participanți în perioada pandemiei COVID-19

Majoritatea participanților (41%) au participat la concerte online. Unii artiști (22%) au creat artă digitală precum muzică, teatru, artizanat și au colaborat cu alți artiști pentru a crea expoziții digitale. Activitatea cea mai puțin frecventă a fost organizarea unui concert online.

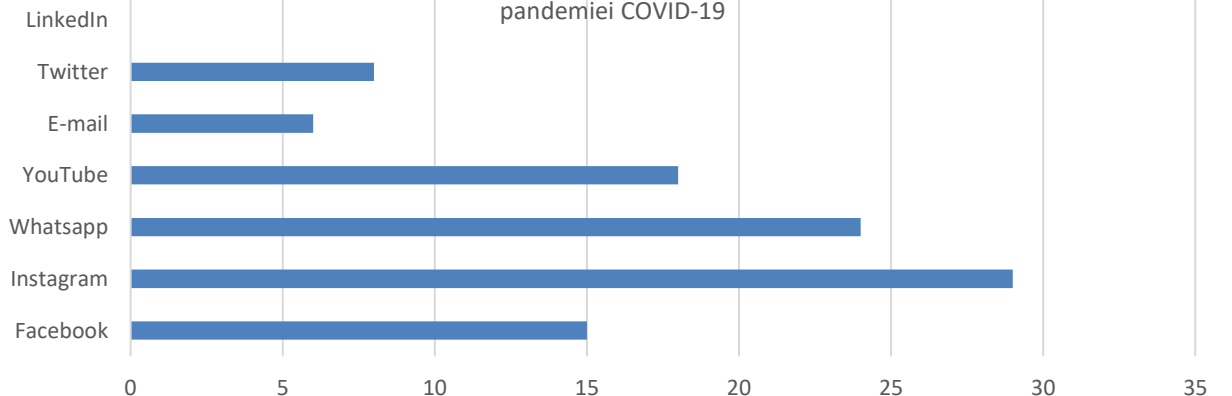
Graficul 12. Activitățile online ale participanților în perioada pandemiei COVID-19

95

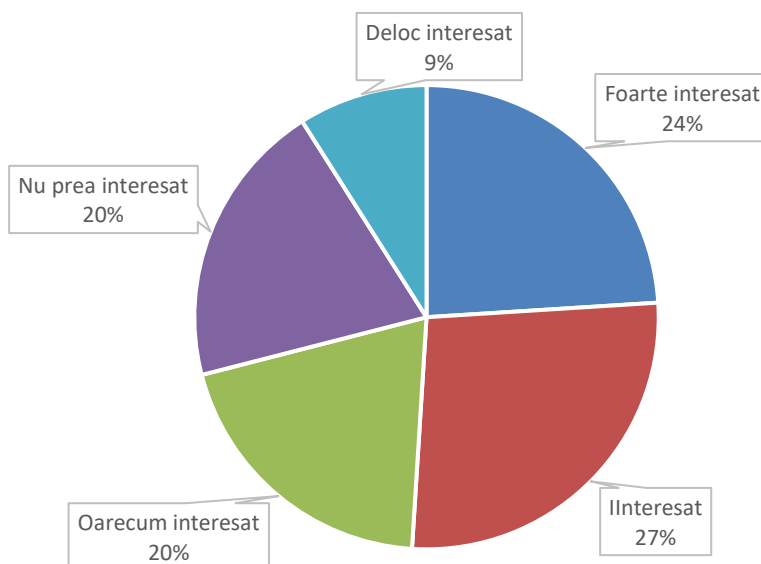
Majoritatea respondenților au folosit Instagram (29%) și Whatsapp (24%) pentru a comunica cu alți artiști în perioada pandemiei COVID-19. 18% dintre aceștia preferă YouTube și 15% dintre aceștia folosesc Facebook pentru comunicare. Nici unul nu utilizează LinkedIn.

Graficul 13. Canalele media online folosite de participanți pentru comunicare în timpul pandemiei COVID-19

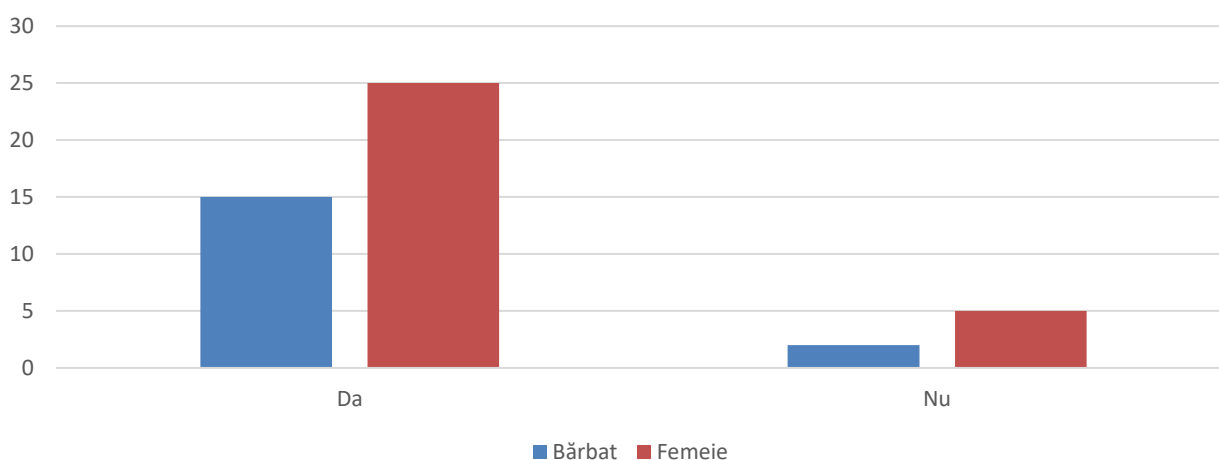
Există puncte de vedere diferite cu privire la participarea fizică la evenimente artistice. Majoritatea participanților sunt interesați și doresc să participe din nou la activități. Cu toate acestea, deși numărul lor este mic, unii participanți au declarat că nu sunt dispuși să participe la activități fizice. Acest lucru arată că unii participanți au fost afectați negativ de perioada pandemiei.

Graficul 14. Interesul participanților de a participa fizic la evenimente artistice

Din răspunsurile participanților se deduce că aceștia își doresc să obțină informații despre proiectul Erasmus+ „restART for ART”. Majoritatea participanților (58) au declarat că doresc să afle despre acest proiect și sunt dispuși să participe la proiect. 19 participanți au declarat că nu doresc să primească informații despre proiect. Acest lucru arată că sectorul se află încă sub influența perioadei de pandemie. Când sunt evaluate opiniile participanților, se poate spune că femeile doresc să participe la proiect mai mult decât bărbații.

Graficul 15. Participanții care doresc să afle despre proiectul Erasmus + „restart for ART”.

Concluzie

Un total de 77 de persoane din Turcia, 49 de femei și 28 de bărbați, au participat la acest studiu. La evaluarea pe grupe de vârstă a participanților, intervalul de vârstă 45-54 ani are cel mai mare număr de participanți. Nu există participanți de sex feminin în rândul participanților cu vârsta peste 65 de ani. Participanții se ocupă cel mai frecvent de muzică și cel mai puțin frecvent de design grafic. După muzică, participanții sunt angajați în activități de fotografie, meșteșuguri, dans, pictură și teatru. Majoritatea respondenților (29) s-au declarat ca fiind voluntari în domeniul artistic. Numărul mare de voluntari reflectă faptul că participanții iubesc arta și sunt interesați de aceasta.

Participanții consideră că perioada pandemiei COVID-19 le afectează negativ activitatea. Majoritatea participanților (49) au declarat că nu s-au putut organiza eficient în timpul pandemiei COVID-19. 21 de participanți au declarat că nu au obținut niciun venit în perioada pandemiei. Cu toate acestea, majoritatea participanților (33) au declarat că sunt implicați în activități artistice pe bază de voluntariat și, prin urmare, nu au fost afectați

din punct de vedere al veniturilor.

Se constată că ratele de participare ale femeilor la activități locale în timpul pandemiei COVID-19 depășesc participarea bărbaților. Majoritatea participanților (44) nu au participat la nicio activitate în timpul pandemiei COVID-19. Cu toate acestea, unii participanți au participat individual la evenimente de artă, artizanat, teatru, concert și muzică. Majoritatea participanților (46) au declarat că au cântat la un instrument muzical și au făcut o serie de activități personale în timpul pandemiei COVID-19.

Majoritatea artiștilor folosesc Instagram (29%) și Whatsapp (24%) pentru a comunica cu alți artiști. 18% dintre aceștia preferă să utilizeze YouTube și 14% dintre ei folosesc Facebook pentru a comunica. LinkedIn nu este utilizat de respondenți. Majoritatea participanților doresc să participe la activități organizate fizic. 58 dintre participanții la studiu doresc să obțină mai multe informații despre proiectul Erasmus+ „restART for ART” și dispuși să participe la activitățile proiectului.

În concluzie, artiștii respondenți își doresc să continue activitățile în mod voluntar în perioada pandemiei. Totuși, studiul relevă că aceștia au luat parte la evenimente organizate de terți, mai degrabă decât să fie implicați direct în organizarea de evenimente online. În plus, deși majoritatea participanților declară că vor să desfășoare din nou activități artistice, unii se declară afectați de experiență și nu își doresc să se implice în noi activități. Pandemia COVID-19 a afectat negativ activitățile și veniturile artiștilor. Cu toate acestea, ei susțin că sunt dispuși să se implice din nou în activități artistice, dacă situația o va permite. Pe baza cercetării, se pot recomanda următoarele:

- Elaborarea de studii care analizează în detaliu efectele pandemiei asupra sectorului artistic
- Sprijin pentru artiștii independenți care au întâmpinat dificultăți financiare în timpul pandemiei
- Organizarea de mai multe evenimente online care să permită activități și manifestări culturale
- După pandemie, pot fi organizate activități de re-adaptare a artiștilor independenți la noua paradigmă
- Marile festivaluri internaționale de artă pot fi organizate în spiritul dragostei pentru cultură

Sprijinul Comisiei Europene pentru producerea acestei publicații nu constituie o aprobare a conținutului, care reflectă doar opiniile autorilor, iar Comisia sau Agenția Națională nu pot fi considerate responsabile pentru orice utilizare care ar putea fi făcută informațiilor conținute acolo.